

Dansk udgave

Retsforskrifter

64. årgang

6. juli 2021

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1096 af 21. april 2021 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 for så vidt angår reglerne om mærkning af sammenstikninger 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1097 af 1. juli 2021 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser »Garbanzo de Fuentesauco« (BGB) 4
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2021/1098 af 2. juli 2021 om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af 24-epibrassinolid, løgekstrakt (*Allium cepa* L.), cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat i eller på visse produkter ⁽¹⁾ 5
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2021/1099 af 5. juli 2021 om ændring af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾ 29
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1100 af 5. juli 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet 32

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/1101 af 20. maj 2021 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på Verdenssundhedsforsamlingens 74. samling 79

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/1102 af 28. juni 2021 om anmodning til Kommissionen om at forelægge en undersøgelse af Unionens situation og muligheder med hensyn til indførelse, evaluering, produktion, omsætning og anvendelse af hvirvelløse biologiske bekæmpelsesmidler på Unionens område og et forslag, hvis det er relevant i lyset af undersøgelsens resultater 81
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1103 af 5. juli 2021 om anerkendelse af Brasiliens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af brasilianske myndigheder underlagt Central Bank of Brazil som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 84
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1104 af 5. juli 2021 om anerkendelse af Canadas retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Office of the Superintendent of Financial Institutions som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 89
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1105 af 5. juli 2021 om anerkendelse af Singapores retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Monetary Authority of Singapore som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 94
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1106 af 5. juli 2021 om anerkendelse af Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Australian Prudential Regulation Authority som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 99
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1107 af 5. juli 2021 om anerkendelse af Hongkongs retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Hong Kong Monetary Authority som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 104
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1108 af 5. juli 2021 om anerkendelse af USA's retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af bestyrelsen for det amerikanske centralbanksystem (Board of Governors of the Federal Reserve System), den amerikanske banktilsynsmyndighed (Office of the Comptroller of the Currency), den amerikanske centrale indskudsgarantisammenslutning (Federal Deposit Insurance Corporation), landbrugskreditmyndigheden (Farm Credit Administration) og forbundsmyndigheden med ansvar for boligfinansiering (Federal Housing Finance Agency) som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 109

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/1096

af 21. april 2021

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 for så vidt angår reglerne om mærkning af sammenstikninger

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 50, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) 2019/787 blev visse regler om produktion og mærkning af spiritus og fødevarer, der er fremstillet ved anvendelse af spiritus som ingrediens, omformuleret.
- (2) Især artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2019/787 udvider reglerne om mærkning for blandinger, der bliver til spiritus, og som ikke opfylder kravene for enhver spirituskategori for sammenstikninger, der følger af en kombination af spiritus, der hører til forskellige geografiske betegnelser, eller af en kombination af spiritus, der hører til geografiske betegnelser, med spiritus uden nogen geografisk betegnelse.
- (3) Derfor må de forskriftsmæssige betegnelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2019/787, der er fastsat i spirituskategorierne i bilag I i forordningen, eller de geografiske betegnelser for spiritus, kun angives på en liste over alkoholholdige ingredienser, der optræder i samme synsfelt som spiritussens forskriftsmæssige betegnelse. Dette indebærer, at spirituskategorien, hvortil en sammenstikning omfattet af denne regel hører, ikke må anvendes som dens forskriftsmæssige betegnelse. Den eneste undtagelse i denne artikel vedrører sammenstikninger af spiritus tilhørende den samme geografiske betegnelse, eller sammenstikninger hvoraf ingen spiritus tilhører en geografisk betegnelse. Dette indebærer, at der for disse sammenstikninger kan anvendes de respektive spirituskategorier som forskriftsmæssig betegnelse i deres beskrivelse, præsentation og mærkning.
- (4) I henhold til definitionerne i artikel 3, nr. 11) og 12), i forordning (EU) 2019/787 er sammenstikninger dog to eller flere former for spiritus af samme kategori, som kun adskiller sig fra hinanden ved nuanceforskelle i sammensætningen. Den herved fremstillede spiritus tilhører således samme spirituskategori som den oprindelige spiritus før sammenstikningen. I henhold til artikel 10, stk. 2, i forordningen skal spiritus, som opfylder kravene i en spirituskategori, der er fastsat i bilag I i forordningen, anvende betegnelsen for den pågældende kategori som sin forskriftsmæssige betegnelse. I overensstemmelse med dette krav må alle sammenstikninger og ikke kun dem, der er fritaget i henhold til artikel 13, stk. 3, fjerde afsnit, i forordningen, anvende betegnelsen for den pågældende kategori, hvortil den hører, som sin forskriftsmæssige betegnelse.

⁽¹⁾ EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1.

- (5) Derfor med henblik på at rette uoverensstemmelser mellem mærkningskravene for sammenstikninger, der følger af artikel 10, stk. 2, og artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2019/787, og sikre retssikkerheden for spiritusproducenter og legitime oplysninger til forbrugerne, bør de særlige regler om mærkning for sammenstikninger præciseres, herunder sammenstikninger, der følger af en kombination af spiritus, der hører til forskellige geografiske betegnelser, eller af en kombination af spiritus, der hører til geografiske betegnelser, med spiritus uden nogen geografisk betegnelse. Det er også nødvendigt at ændre artikel 3, stk. 3, og artikel 10, stk. 7, i denne forordning, som henviser til disse særlige regler for mærkning.
- (6) Forordning (EU) 2019/787 bør derfor ændres.
- (7) I overensstemmelse med artikel 51, stk. 3, i forordning (EU) 2019/787 og for at undgå enhver form for lovgivningsmæssigt tomrum bør denne forordning finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 25. maj 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2019/787 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, nr. 3), affattes således:

»3) »hentydning«: direkte eller indirekte henvisning til en eller flere forskriftsmæssige betegnelser i de spirituskategorier, som er opført i bilag I, eller til en eller flere geografiske betegnelser for spiritus, ud over en henvisning i et sammensat udtryk eller i en ingrediensliste, jf. artikel 13, stk. 2-4, i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af:

- a) en anden fødevare end en spiritus, eller
- b) en spiritus, der opfylder kravene i kategori 33-40 i bilag I.

2) I artikel 10, stk. 7, affattes første afsnit således:

»7. Med forbehold af artikel 11 og 12 samt artikel 13, stk. 2-4, er det forbudt at anvende de forskriftsmæssige betegnelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, eller geografiske betegnelser i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af en drikkevarer, som ikke opfylder kravene under den relevante kategori fastsat i bilag I eller for den relevante geografiske betegnelse. Dette forbud gælder også, når sådanne forskriftsmæssige betegnelser eller geografiske betegnelser anvendes sammen med ord eller udtryk som »art«, »type«, »stil«, »fremstillet«, »smag« eller andre tilsvarende udtryk.

3) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. I tilfælde af en blanding må de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i spirituskategorierne i bilag I, eller de geografiske betegnelser for spiritus, kun angives på en liste over alkoholholdige ingredienser, der optræder i samme synsfelt som spiritussens forskriftsmæssige betegnelse.

I det i første afsnit omhandlede tilfælde skal listen over alkoholholdige ingredienser ledsages af mindst ét af de udtryk, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, litra e). Både listen over alkoholholdige ingredienser og det ledsagende udtryk skal optræde i samme synsfelt som blandingens forskriftsmæssige betegnelse med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve og i en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for den forskriftsmæssige betegnelse.

Desuden skal andelen af hver ingrediens i listen over alkoholholdige ingredienser mindst én gang udtrykkes som en procentdel i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol udtrykt i volumen i blandingen.

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. I tilfælde af en sammenstikning skal spiritussen bære den forskriftsmæssige betegnelse, der er fastsat i den relevante spirituskategori som fastsat i bilag I.

I tilfælde af sammenstikninger, der følger af en kombination af spiritus, der hører til forskellige geografiske betegnelser, eller af en kombination af spiritus, der hører til geografiske betegnelser, med spiritus uden nogen geografisk betegnelse, gælder følgende:

- a) beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af sammenstikningen kan indeholde de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i bilag I, eller geografiske betegnelser svarende til den spiritus, der er sammenstukket, forudsat at disse betegnelser:
 - i) udelukkende optræder på en liste over alle de alkoholholdige ingredienser, der indgår i sammenstikningen, som skal være anført med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve og i en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for den forskriftsmæssige betegnelse, og
 - ii) mindst ét sted er anført i samme synsfelt som den forskriftsmæssige betegnelse for sammenstikningen.
- b) Listen over alkoholholdige ingredienser skal ledsages af mindst ét af de udtryk, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, litra d).
- c) Andelen af hver ingrediens i listen over alkoholholdige ingredienser skal mindst én gang udtrykkes som en procentdel i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol udtrykt i volumen i sammenstikningen.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 25. maj 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. april 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1097**af 1. juli 2021****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser »Garbanzo de Fuentesauco« (BGB)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Spaniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Garbanzo de Fuentesauco«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1485/2007 ⁽²⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Garbanzo de Fuentesauco« (BGB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 2021.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1485/2007 af 14. december 2007 om registrering af visse betegnelser i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Carne de Bisaro Transmontano eller Carne de Porco Transmontano (BOB), Szegedi szalámi eller Szegedi téliszalámi (BOB), Pecorino di Filiano (BOB), Cereza del Jerte (BOB), Garbanzo de Fuentesauco (BGB), Lenteja Pardina de Tierra de Campos (BGB), Λουκούμι Γεροσκίπου (Loukoumi Geroskipou) (BGB), Skalický trdelník (BGB)) (EUT L 330 af 15.12.2007, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 82 af 11.3.2021, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2021/1098

af 2. juli 2021

om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af 24-epibrassinolid, løgekstrakt (*Allium cepa* L.), cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat i eller på visse produkter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag II til forordning (EF) nr. 396/2005 er der fastsat maksimalgrænseværdier («MRL'er») for fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat. Der er i del A i bilag III til nævnte forordning fastsat MRL'er for cyflumetofen. Der er ikke fastsat specifikke MRL'er for 24-epibrassinolid og løgekstrakt (*Allium cepa* L.) i forordning (EF) nr. 396/2005, og disse stoffer er heller ikke opført i bilag IV til nævnte forordning, hvorfor standardværdien på 0,01 mg/kg, jf. artikel 18, stk. 1, litra b), finder anvendelse.
- (2) I forbindelse med en procedure for godkendelse af anvendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder aktivstoffet cyflumetofen, på citrusfrugter, abrikoser, ferskner, tomater, auberginer/ægplanter, agurker og humle er der indgivet en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 396/2005 om ændring af de gældende MRL'er.
- (3) For så vidt angår fludioxonil, er der indgivet en sådan ansøgning for hyldebær. For så vidt angår fluroxypyr, er der indgivet en sådan ansøgning for purløg, selleriblade, persille, timian, basilikum og spiselige blomster. For så vidt angår natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat, er der indgivet en sådan ansøgning for spiseoliven og oliven til olieframstilling.
- (4) I overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 396/2005 blev ansøgningerne vurderet af de berørte medlemsstater, og vurderingsrapporterne blev fremsendt til Kommissionen.
- (5) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet («autoriteten») vurderede ansøgningerne og vurderingsrapporterne, idet den især undersøgte risiciene for forbrugerne og, hvor det var relevant, for dyr, og afgav begrundede udtalelser om de foreslåede MRL'er ⁽²⁾. Autoriteten har fremsendt udtalelserne til ansøgerne, Kommissionen og medlemsstaterne og har offentliggjort dem.

⁽¹⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EFSA's videnskabelige rapporter foreligger online: <http://www.efsa.europa.eu>:

Begrundet udtalelse — Modification of the existing maximum residue levels for cyflumetofen in various crops. EFSA Journal 2021;19(2):6373.

Begrundet udtalelse — Modification of the existing maximum residue levels for fludioxonil in elderberries. EFSA Journal 2020;18(7):6175.

Begrundet udtalelse — Modification of the existing maximum residue levels for fluroxypyr in chives, celery leaves, parsley, thyme and basil and edible flowers. EFSA Journal 2020;18(10):6273.

Begrundet udtalelse — Modification of the existing maximum residue levels for sodium 5-nitroguaiacolate, sodium o-nitrophenolate and sodium p-nitrophenolate (sodium nitrocompounds) in table olives and olives for oil production. EFSA Journal 2020;18(11):6313.

- (6) Med hensyn til alle ansøgningerne konkluderede autoriteten, at alle datakrav var opfyldt, og at de ændringer af MRL'erne, som ansøgerne havde anmodet om, var acceptable med hensyn til forbrugersikkerheden på grundlag af en vurdering af forbrugereksposeringen for 27 specifikke europæiske forbrugergupper. Autoriteten tog hensyn til de seneste oplysninger om stoffernes toksikologiske egenskaber. Der kunne ikke påvises nogen risiko for, at det acceptable daglige indtag eller den akutte referencedosis overskrides, hverken ved livslang eksponering for disse stoffer gennem forbrug af alle fødevarer, der kan indeholde dem, eller ved kortvarig eksponering gennem et højt forbrug af de pågældende produkter.
- (7) I forbindelse med godkendelse af aktivstoffet 24-epibrassinolid indeholdt resuméet af dossieret en ansøgning om MRL'er, jf. artikel 8, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾. Ansøgningen blev evalueret af den berørte medlemsstat, jf. nævnte forordnings artikel 11, stk. 2. Autoriteten vurderede ansøgningen og leverede en konklusion vedrørende peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet, hvori den anbefalede at opføre 24-epibrassinolid i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽⁴⁾.
- (8) Løgekstrakt (*Allium cepa* L.) blev godkendt som basisstof ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/81 ⁽⁵⁾. Anvendelsesbetingelserne for dette stof forventes ikke at føre til forekomst af restkoncentrationer i fødevarer eller foder, der kan udgøre en risiko for forbrugeren. Løgekstrakt (*Allium cepa* L.) bør derfor optages i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.
- (9) På baggrund af autoritetens begrundede udtalelser og konklusioner og under hensyntagen til alle relevante faktorer opfylder de pågældende ændringer af MRL'erne kravene i artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 396/2005.
- (10) Forordning (EF) nr. 396/2005 bør derfor ændres.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II, III og IV til forordning (EF) nr. 396/2005 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance 24-epibrassinolide. EFSA Journal 2020;18(6):6132.

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/81 af 27. januar 2021 om godkendelse af basisstoffet løgekstrakt (*Allium cepa* L.), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT L 29 af 28.1.2021, s. 12).

BILAG

I bilag II, III og IV til forordning (EF) nr. 396/2005 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag II affattes kolonnerne vedrørende fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat således:

»Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)

Kodenummer	Grupper af produkter og eksempler på individuelle produkter, som MRL'erne gælder for (*)	Fludioxonil (R) (F)	Fluroxypyr (summen af fluroxypyr, salte deraf, estere deraf og konjugater deraf, udtrykt som fluroxypyr) (R) (A)	Natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat (summen af natrium-5-nitroguaiacolat, natrium-o-nitrophenolat og natrium-p-nitrophenolat udtrykt som natrium-5-nitroguaiacolat)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0100000	FRUGTER, FRISKE ELLER FROSNE; TRÆNØDDER			
0110000	Citrusfrugter	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0110010	Grapefrugter			
0110020	Appelsiner			
0110030	Citroner			
0110040	Limefrugter			
0110050	Mandariner			
0110990	Andet (2)			
0120000	Træ nødder		0,01 (*)	0,03 (*)
0120010	Mandler	0,01 (*)		
0120020	Paranødder	0,01 (*)		
0120030	Cashewnødder	0,01 (*)		
0120040	Kastanjer	0,01 (*)		
0120050	Kokosnødder	0,01 (*)		
0120060	Hasselnødder	0,01 (*)		
0120070	Macadamia	0,01 (*)		
0120080	Pekannødder	0,01 (*)		
0120090	Pinjekerner	0,01 (*)		
0120100	Pistacienødder	0,2		
0120110	Valnødder	0,01 (*)		
0120990	Andet (2)	0,01 (*)		
0130000	Kernefrugter	5		0,03 (*)
0130010	Æbler		0,05 (*) (+)	
0130020	Pærer		0,01 (*)	
0130030	Kvæder		0,01 (*)	
0130040	Mispel		0,01 (*)	
0130050	Japanmispel/loquat		0,01 (*)	
0130990	Andet (2)		0,01 (*)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0140000	Stenfrugter		0,01 (*)	0,03 (*)
0140010	Abrikoser	5		
0140020	Kirsebær (søde)	5		
0140030	Ferskner	10		
0140040	Blommer	5		
0140990	Andet (2)	0,01 (*)		
0150000	Bær og små frugter		0,01 (*)	0,03 (*)
0151000	a) Druer			
0151010	Spisedruer	5		
0151020	Druer til vinframstilling	4		
0152000	b) Jordbær	4		
0153000	c) Stængelfrugter	5		
0153010	Brombær			
0153020	Korbær			
0153030	Hindbær (gule og røde)			
0153990	Andet (2)			
0154000	d) Andre små frugter og bær			
0154010	Blåbær	2		
0154020	Tranebær	2		
0154030	Solbær og ribs (hvide, røde og sorte)	3		
0154040	Stikkelsbær (gule, grønne og røde)	2		
0154050	Hyben	0,01 (*)		
0154060	Morbær (hvide og sorte)	0,01 (*)		
0154070	Azarollvidtjorn/middelhavsmispel	0,01 (*)		
0154080	Hyldebær	4		
0154990	Andet (2)	0,01 (*)		
0160000	Diverse frugter med:		0,01 (*)	
0161000	a) spiselig skræl	0,01 (*)		
0161010	Dadler			0,03 (*)
0161020	Figner			0,03 (*)
0161030	Spiseoliven			0,12
0161040	Kumquat			0,03 (*)
0161050	Stjernefrugter/karamboler			0,03 (*)
0161060	Alm. kaki/daddelblommer/sharonfrugter			0,03 (*)
0161070	Jambolanblommer/jambolan			0,03 (*)
0161990	Andet (2)			0,03 (*)
0162000	b) ikke spiselig skræl, små			0,03 (*)
0162010	Kiwifrugter (gule, grønne og røde)	15		
0162020	Litchi/litchiblonner	0,01 (*)		
0162030	Passionsfrugter/vandcitron	0,01 (*)		
0162040	Ægte figenkaktus/kaktusfigner	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0162050	Stjerneæbler	0,01 (*)		
0162060	Amerikansk kaki/Virginia kaki	0,01 (*)		
0162990	Andet (2)	0,01 (*)		
0163000	c) ikke spiselig skræl, store			0,03 (*)
0163010	Avocadoer	1,5		
0163020	Bananer	0,01 (*)		
0163030	Mangofrugter	2		
0163040	Papajaer	0,01 (*)		
0163050	Granatæbler	3		
0163060	Cherimoya	0,01 (*)		
0163070	Guavaer	0,5		
0163080	Ananas	7		
0163090	Brødfrugter	0,01 (*)		
0163100	Durianfrugter	0,01 (*)		
0163110	Soursops/guanabanas	0,01 (*)		
0163990	Andet (2)	0,01 (*)		
0200000	GRØNTSAGER, FRISKE eller FROSNE			
0210000	Rod- og knoldgrøntsager		0,01 (*)	0,03 (*)
0211000	a) Kartofler	5		
0212000	b) Tropiske rod- og knoldgrøntsager			
0212010	Maniokker	0,01 (*)		
0212020	Søde kartofler	10		
0212030	Yams	10		
0212040	Salepmaranta	0,01 (*)		
0212990	Andet (2)	0,01 (*)		
0213000	c) Andre rod- og knoldgrøntsager undtagen sukkerroer			
0213010	Rødbeder	1		
0213020	Gulerødder	1		
0213030	Knoldselleri	0,2		
0213040	Peberrod	1		
0213050	Jordskokker	0,01 (*)		
0213060	Pastinakker	1		
0213070	Persillerod	1		
0213080	Radiser	0,3		
0213090	Havrerod	1		
0213100	Kålroer	0,01 (*)		
0213110	Majroer	0,01 (*)		
0213990	Andet (2)	0,01 (*)		
0220000	Løg			0,03 (*)
0220010	Hvidløg	0,5	0,05 (*) (+)	
0220020	Løg	0,5	0,05 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0220030	Skalotteløg	0,5	0,05 (*) (+)	
0220040	Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg	5	0,01 (*)	
0220990	Andet (2)	0,5	0,01 (*)	
0230000	Frugtgrøntsager		0,01 (*)	0,03 (*)
0231000	a) Solanaceae og Malvaceae			
0231010	Tomater	3		
0231020	Sød peberfrugt	1		
0231030	Auberginer/ægplanter	0,4		
0231040	Okra, lady's fingers	0,01 (*)		
0231990	Andet (2)	0,01 (*)		
0232000	b) Cucurbitae med spiselig skræl	0,4		
0232010	Agurker			
0232020	Drueagurker/asiagurker			
0232030	Courgetter			
0232990	Andet (2)			
0233000	c) Cucurbitae med ikke spiselig skræl	0,3		
0233010	Meloner			
0233020	Græskar			
0233030	Vandmeloner			
0233990	Andet (2)			
0234000	d) Sukkermajs	0,01 (*)		
0239000	e) Andre frugtgrøntsager	0,01 (*)		
0240000	Kål (undtagen kålrødder og spæde brassicblade)		0,01 (*)	0,03 (*)
0241000	a) Blomsterkål			
0241010	Broccoli	0,7		
0241020	Blomkål	0,01 (*)		
0241990	Andet (2)	0,01 (*)		
0242000	b) Hoveddannende Brassica			
0242010	Rosenkål	0,01 (*)		
0242020	Hovedkål	2		
0242990	Andet (2)	0,01 (*)		
0243000	c) Bladkål			
0243010	Kinakål/pe-tsai	10		
0243020	Grønkål/kokål	0,01 (*)		
0243990	Andet (2)	0,01 (*)		
0244000	d) Kålrabi	0,01 (*)		
0250000	Bladgrøntsager, urter og spiselige blomster			
0251000	a) Hoved- og pluksalat og salatplanter		0,01 (*)	0,03 (*)
0251010	Vårssalat/tandfri vårsalat/feldsalat	20		
0251020	Havesalat	40		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0251030	Bredbladet endivie	20		
0251040	Havekarse og andre spirer og skud	20		
0251050	Langskulpet vinterkarse	20		
0251060	Salatsennep/rucola	20		
0251070	Rød sennep	20		
0251080	Spæde blade (herunder af <i>Brassica</i> -arter)	20		
0251990	Andet (2)	20		
0252000	b) Spinat og lignende blade		0,01 (*)	0,03 (*)
0252010	Spinat	30		
0252020	Portulakker	20		
0252030	Bladbeder	20		
0252990	Andet (2)	20		
0253000	c) Vindrueblade og blade af lignende arter	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0254000	d) Brøndkarse	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0255000	e) Julesalat/alm. cikorie	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
0256000	f) Urter og spiselige blomster	20		0,06 (*)
0256010	Kørvel		0,02 (*)	
0256020	Purløg		0,5	
0256030	Selleriblade		0,3	
0256040	Persille		0,3	
0256050	Salvie		0,02 (*)	
0256060	Rosmarin		0,02 (*)	
0256070	Timian		2(+)	
0256080	Basilikum og spiselige blomster		0,3	
0256090	Laurbærblade		0,02 (*)	
0256100	Estragon		0,02 (*)	
0256990	Andet (2)		0,02 (*)	
0260000	Bælgplanter		0,01 (*)	0,03 (*)
0260010	Bønner (med bælg)	1		
0260020	Bønner (uden bælg)	0,4		
0260030	Ærter (med bælg)	1		
0260040	Ærter (uden bælg)	0,3		
0260050	Linser	0,05		
0260990	Andet (2)	0,01 (*)		
0270000	Stængelgrøntsager			0,03 (*)
0270010	Alm. asparges	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270020	Kardoner/spanske artiskokker	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270030	Bladselleri	1,5	0,01 (*)	
0270040	Knoldfennikel	1,5	0,01 (*)	
0270050	Artiskokker	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270060	Porrer	0,01 (*)	0,3(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0270070	Rabarber	0,7	0,01 (*)	
0270080	Bambusskud	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270090	Palmehjerter	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270990	Andet (2)	0,01 (*)	0,01 (*)	
0280000	Svampe, mosser og laver	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0280010	Dyrkede svampe			
0280020	Vilde svampe			
0280990	Mosser og laver			
0290000	Alger og prokaryote organismer	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0300000	BÆLGFRUGTER		0,01 (*)	0,03 (*)
0300010	Bønner	0,5		
0300020	Linser	0,4		
0300030	Ærter	0,4		
0300040	Lupiner/lupinbønner	0,4		
0300990	Andet (2)	0,4		
0400000	OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER		0,01 (*)	
0401000	Olieholdige frø			0,03 (*)
0401010	Hørfrø	0,3		
0401020	Jordnødder	0,01 (*)		
0401030	Valmuefrø	0,01 (*)		
0401040	Sesamfrø	0,3		
0401050	Solsikkefrø	0,01 (*)		
0401060	Rapsfrø	0,3		
0401070	Sojabønner	0,2		
0401080	Sennepsfrø	0,3		
0401090	Bomuldsfrø	0,01 (*)		
0401100	Græskarfrø	0,01 (*)		
0401110	Safflorfrø	0,01 (*)		
0401120	Hjulkronefrø	0,3		
0401130	Sæddodderfrø	0,3		
0401140	Hampfrø	0,3		
0401150	Kristpalmefrø	0,01 (*)		
0401990	Andet (2)	0,01 (*)		
0402000	Olieholdige frugter	0,01 (*)		
0402010	Oliven til oliefremstilling			0,12
0402020	Oliepalmekerner			0,03 (*)
0402030	Frugt fra oliepalmer			0,03 (*)
0402040	Kapok			0,03 (*)
0402990	Andet (2)			0,03 (*)
0500000	KORN	0,01 (*)		0,03 (*)
0500010	Byg		0,1(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0500020	Boghvede og andre pseudokornarter		0,01 (*)	
0500030	Majs		0,05 (*) (+)	
0500040	Alm. hirse		0,01 (*)	
0500050	Havre		0,1 (+)	
0500060	Ris		0,01 (*)	
0500070	Rug		0,1 (+)	
0500080	Alm. durra/sorghum		0,05 (*) (+)	
0500090	Hvede		0,1 (+)	
0500990	Andet (2)		0,01 (*)	
0600000	TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNESBRØD			0,15 (*)
0610000	Te	0,05 (*)	0,05 (*)	
0620000	Kaffebønner	0,05 (*)	0,05 (*)	
0630000	Urteudtræk fra			
0631000	a) blomster	0,05 (*)	2 (+)	
0631010	Kamille		(+)	
0631020	Hibiscus/rosella		(+)	
0631030	Roser		(+)	
0631040	Jasmin		(+)	
0631050	Lind		(+)	
0631990	Andet (2)		(+)	
0632000	b) blade og urter	0,05 (*)	0,05 (*)	
0632010	Jordbær			
0632020	Rooibos			
0632030	Maté/paraguaykristtorn			
0632990	Andet (2)			
0633000	c) rødder		0,05 (*)	
0633010	Baldrian	1		
0633020	Ginseng	4		
0633990	Andet (2)	1		
0639000	d) andre dele af planten	0,05 (*)	0,05 (*)	
0640000	Kakaobønner	0,05 (*)	0,05 (*)	
0650000	Karob/johannesbrød	0,05 (*)	0,05 (*)	
0700000	HUMLE	0,05 (*)	0,05 (*)	0,3 (*)
0800000	KRYDDERIER			
0810000	Krydderier i form af frø	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0810010	Anis/ægte anis			
0810020	Sortkommen			
0810030	Selleri			
0810040	Koriander			
0810050	Spidskommen			
0810060	Dild			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0810070	Fennikel			
0810080	Bukkehorn			
0810090	Muskat			
0810990	Andet (2)			
0820000	Krydderier i form af frugter	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0820010	Allehånde			
0820020	Sichuanpeber			
0820030	Kommen			
0820040	Kardemomme			
0820050	Enebær			
0820060	Peberkorn (grønne, hvide og sorte)			
0820070	Vanilje			
0820080	Tamarinde			
0820990	Andet (2)			
0830000	Krydderier i form af bark	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0830010	Kanel			
0830990	Andet (2)			
0840000	Krydderier i form af rødder/jordstængler			
0840010	Lakrids	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840020	Ingefær (10)			
0840030	Gurkemeje/curcuma	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840040	Peberrod (11)			
0840990	Andet (2)	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0850000	Krydderier i form af knopper	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0850010	Kryddernellike			
0850020	Kapers			
0850990	Andet (2)			
0860000	Krydderier i form af blomstergrifler/støvfang	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0860010	Safrankrokus			
0860990	Andet (2)			
0870000	Krydderier i form af frøkapper	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0870010	Muskatblomme			
0870990	Andet (2)			
0900000	SUKKERPLANTER	0,01 (*)		0,03 (*)
0900010	Sukkerroerødder		0,01 (*)	
0900020	Sukkerrør		0,05 (*) (+)	
0900030	Cikorierødder		0,01 (*)	
0900990	Andet (2)		0,01 (*)	
1000000	ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR			
1010000	Varer fra			0,03 (*)
1011000	a) svin			
1011010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1011020	Fedt	0,02	0,04(+)	
1011030	Lever	0,1	0,04(+)	
1011040	Nyre	0,1	0,06(+)	
1011050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,06(+)	
1011990	Andet (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1012000	b) kvæg			
1012010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1012020	Fedt	0,02	0,06(+)	
1012030	Lever	0,1	0,07(+)	
1012040	Nyre	0,1	0,3(+)	
1012050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,3(+)	
1012990	Andet (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1013000	c) får			
1013010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1013020	Fedt	0,02	0,06(+)	
1013030	Lever	0,1	0,07(+)	
1013040	Nyre	0,1	0,3(+)	
1013050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,3(+)	
1013990	Andet (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1014000	d) geder			
1014010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1014020	Fedt	0,02	0,06(+)	
1014030	Lever	0,1	0,07(+)	
1014040	Nyre	0,1	0,3(+)	
1014050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,3(+)	
1014990	Andet (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1015000	e) dyr af hestefamilien			
1015010	Muskel	0,02	0,01 (*)	
1015020	Fedt	0,02	0,06	
1015030	Lever	0,1	0,07	
1015040	Nyre	0,1	0,3	
1015050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,3	
1015990	Andet (2)	0,02	0,01 (*)	
1016000	f) fjerkræ		0,01 (*)	
1016010	Muskel	0,01 (*)		
1016020	Fedt	0,01 (*)		
1016030	Lever	0,1		
1016040	Nyre	0,1		
1016050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1		
1016990	Andet (2)	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1017000	g) andre opdrættede landdyr			
1017010	Muskel	0,02	0,01 (*)	
1017020	Fedt	0,02	0,06	
1017030	Lever	0,1	0,07	
1017040	Nyre	0,1	0,3	
1017050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,1	0,3	
1017990	Andet (2)	0,02	0,01 (*)	
1020000	Mælk	0,04	0,06(+)	0,03 (*)
1020010	Kvæg		(+)	
1020020	Får		(+)	
1020030	Geder		(+)	
1020040	Heste		(+)	
1020990	Andet (2)		(+)	
1030000	Fugleæg	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1030010	Kyllinger			
1030020	Ænder			
1030030	Gæs			
1030040	Vagtler			
1030990	Andet (2)			
1040000	Hønning og andre biavlprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
1050000	Padder og krybdyr	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1060000	Hvirvelløse landdyr	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1070000	Vildtlevende landlevende hvirveldyr	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1100000	ANIMALSKE PRODUKTER — FISK, FISKEVARER OG ANDRE FØDEVARER AF SALTVANDS- OG FERSKVANDSDYR (8)			
1200000	PRODUKTER ELLER DELE AF PRODUKTER, DER UDELUKKENDE ANVENDES TIL FODER (8)			
1300000	FORARBEJDEDE FØDEVARER (9)			

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.

(2) Bilag I indeholder en fuldstændig liste over vegetabiliske og animalske produkter, for hvilke der er fastsat MRL'er.

Fludioxonil (R) (F)

(R) Definitionen af restkoncentration er forskellig for følgende pesticid/kodenummer-kombinationer: Fludioxonil — kode 1000000 undtagen 1040000: Summen af fludioxonil og metabolitter deraf oxideret til metabolit 2,2-difluor-benzo[1,3]dioxol-4-carboxylsyre, udtrykt som fludioxonil

(F) Fedtopløselig

Fluroxypyr (summen af fluroxypyr, salte deraf, estere deraf og konjugater deraf, udtrykt som fluroxypyr) (R) (A)

(R) Definitionen af restkoncentration er forskellig for følgende pesticid/kodenummer-kombinationer: Fluroxypyr — kode 1000000 undtagen 1040000: Fluroxypyr (summen af fluroxypyr og salte deraf, udtrykt som fluroxypyr)

(A) EU-referencelaboratorierne har påpeget, at referencestandarden for fluroxypyr ikke foreligger kommercielt. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til den i første punktum omhandlede kommercielle tilgængelighed af referencestandarden, hvis den foreligger senest den 1. juli 2016, eller vil, hvis referencestandarden ikke foreligger kommercielt på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at den ikke foreligger.

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om de analysemetoder, der er anvendt i restkoncentrationstestene, ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0500010 Byg

0500030 Majs

0500050 Havre

0500070 Rug

0500080 Alm. durra/sorghum

0500090 Hvede

0900020 Sukkerrør

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om analysemetoder, metabolisme og de analysemetoder, der er anvendt i restkoncentrationstestene, ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0270060 Porrer

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om analysemetoder, metabolisme, interval inden høst (PHI) og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0220010 Hvidløg**0220030 Skalotteløg**

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om analysemetoder, metabolisme, lagringsstabilitet og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0220020 Kepaløg

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om analysemetoder, lagringsstabilitet, interval inden høst (PHI) og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0130010 Æbler

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om lagringsstabilitet og metabolisme ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

1011000 a) svin**1011010 Muskel****1011020 Fedt****1011030 Lever****1011040 Nyre****1011050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)****1011990 Andet (2)****1012000 b) kvæg****1012010 Muskel****1012020 Fedt****1012030 Lever****1012040 Nyre****1012050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)****1012990 Andet (2)****1013000 c) får****1013010 Muskel****1013020 Fedt****1013030 Lever****1013040 Nyre****1013050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)****1013990 Andet (2)****1014000 d) geder****1014010 Muskel****1014020 Fedt****1014030 Lever****1014040 Nyre****1014050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)****1014990 Andet (2)****1020000 Mælk****1020010 Kvæg****1020020 Får****1020030 Geder****1020040 Heste****1020990 Andet (2)**

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om de analysemetoder, der er anvendt i restkoncentrationstestene, ikke foreligger. Når Kommissionen tager MRL'en op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 1. juli 2017, eller vil, hvis de ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at de ikke foreligger.

0256070 Timian**0631000 a) blomster****0631010 Kamille****0631020 Hibiscus/rosella****0631030 Roser****0631040 Jasmin****0631050 Lind****0631990 Andet (2)**

2) I del A i bilag III affattes kolonnen vedrørende cyflumetofen således:

»Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)

Kodenummer	Grupper af produkter og eksempler på individuelle produkter, som MRL'erne gælder for ^(*)	Cyflumetofen
(1)	(2)	(3)
0100000	FRUGTER, FRISKE ELLER FROSNE; TRÆNØDDER	
0110000	Citrusfrugter	0,5
0110010	Grapefrugter	
0110020	Appelsiner	
0110030	Citroner	
0110040	Limefrugter	
0110050	Mandariner	
0110990	Andet (2)	
0120000	Trænødder	0,01 (*)
0120010	Mandler	
0120020	Paranødder	
0120030	Cashewnødder	
0120040	Kastanjer	
0120050	Kokosnødder	
0120060	Hasselnødder	
0120070	Macadamia	
0120080	Pekannødder	
0120090	Pinjekerner	
0120100	Pistacienødder	
0120110	Valnødder	
0120990	Andet (2)	
0130000	Kernefrugter	0,4
0130010	Æbler	
0130020	Pærer	
0130030	Kvæder	
0130040	Mispel	
0130050	Japanmispel/loquat	
0130990	Andet (2)	
0140000	Stenfrugter	
0140010	Abrikoser	0,3
0140020	Kirsebær (søde)	
0140030	Ferskner	0,3

(1)	(2)	(3)
0140040	Blommer	
0140990	Andet (2)	
0150000	Bær og små frugter	
0151000	a) Druer	0,6
0151010	Spisedruer	
0151020	Druer til vinfremstilling	
0152000	b) Jordbær	0,6
0153000	c) Stængelfrugter	
0153010	Brombær	
0153020	Korbær	
0153030	Hindbær (gule og røde)	
0153990	Andet (2)	
0154000	d) Andre små frugter og bær	
0154010	Blåbær	
0154020	Tranebær	
0154030	Solbær og ribs (hvide, røde og sorte)	
0154040	Stikkelsbær (gule, grønne og røde)	
0154050	Hyben	
0154060	Morbær (hvide og sorte)	
0154070	Azarolhvidtjørn/middelhavsmispel	0,4
0154080	Hyldebær	
0154990	Andet (2)	
0160000	Diverse frugter med:	
0161000	a) spiselig skræl	
0161010	Dadler	
0161020	Figner	
0161030	Spiseoliven	
0161040	Kumquat	
0161050	Stjernefrugter/karamboler	
0161060	Alm. kaki/daddelblommer/sharonfrugter	0,4
0161070	Jambolanablommer/jambolan	
0161990	Andet (2)	
0162000	b) ikke spiselig skræl, små	
0162010	Kiwifrugter (gule, grønne og røde)	
0162020	Litchi/litchiblonner	
0162030	Passionsfrugter/vandcitron	
0162040	Ægte figenkaktus/kaktusfigner	
0162050	Stjerneæbler	

(1)	(2)	(3)
0162060	Amerikansk kaki/Virginia kaki	
0162990	Andet (2)	
0163000	c) ikke spiselig skræl, store	
0163010	Avocadoer	
0163020	Bananer	
0163030	Mangofrugter	
0163040	Papajaer	
0163050	Granataëbler	
0163060	Cherimoya	
0163070	Guavaer	
0163080	Ananas	
0163090	Brødfrugter	
0163100	Durianfrugter	
0163110	Soursops/guanabanas	
0163990	Andet (2)	
0200000	GRØNTSAGER, FRISKE eller FROSNE	
0210000	Rod- og knoldgrøntsager	
0211000	a) Kartoffler	
0212000	b) Tropiske rod- og knoldgrøntsager	
0212010	Maniokker	
0212020	Søde kartofler	
0212030	Yams	
0212040	Salepmaranta	
0212990	Andet (2)	
0213000	c) Andre rod- og knoldgrøntsager undtagen sukkerroer	
0213010	Rødbeder	
0213020	Gulerødder	
0213030	Knoldselleri	
0213040	Peberrod	
0213050	Jordskokker	
0213060	Pastinakker	
0213070	Persillerod	
0213080	Radiser	
0213090	Havrerod	
0213100	Kålroer	
0213110	Majroer	
0213990	Andet (2)	
0220000	Løg	

(1)	(2)	(3)
0220010	Hvidløg	
0220020	Løg	
0220030	Skalotteløg	
0220040	Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg	
0220990	Andet (2)	
0230000	Frugtgrøntsager	
0231000	a) Solanaceae og Malvaceae	
0231010	Tomater	0,4
0231020	Sød peberfrugt	
0231030	Auberginer/ægplanter	0,4
0231040	Okra, lady's fingers	
0231990	Andet (2)	
0232000	b) Cucurbitae med spiselig skræl	
0232010	Agurker	0,4
0232020	Drueagurker/asiagurker	
0232030	Courgetter	
0232990	Andet (2)	
0233000	c) Cucurbitae med ikke spiselig skræl	
0233010	Meloner	
0233020	Græskar	
0233030	Vandmeloner	
0233990	Andet (2)	
0234000	d) Sukkermajs	
0239000	e) Andre frugtgrøntsager	
0240000	Kål (undtagen kålrødder og spæde brassicablade)	
0241000	a) Blomsterkål	
0241010	Broccoli	
0241020	Blomkål	
0241990	Andet (2)	
0242000	b) Hoveddannende Brassica	
0242010	Rosenkål	
0242020	Hovedkål	
0242990	Andet (2)	
0243000	c) Bladkål	
0243010	Kinakål/pe-tsai	
0243020	Grønkål/kokål	
0243990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
0244000	d) Kålrabi	
0250000	Bladgrøntsager, urter og spiselige blomster	
0251000	a) Hoved- og pluksalat og salatplanter	
0251010	Vårsalat/tandfri vårsalat/feldsalat	
0251020	Havesalat	
0251030	Bredbladet endivie	
0251040	Havekarse og andre spirer og skud	
0251050	Langskulpet vinterkarse	
0251060	Salatsennep/rucola	
0251070	Rød sennep	
0251080	Spæde blade (herunder af <i>Brassica</i> -arter)	
0251990	Andet (2)	
0252000	b) Spinat og lignende blade	
0252010	Spinat	
0252020	Portulakker	
0252030	Bladbeder	
0252990	Andet (2)	
0253000	c) Vindrueblade og blade af lignende arter	
0254000	d) Brøndkarse	
0255000	e) Julesalat/alm. cikorie	
0256000	f) Urter og spiselige blomster	
0256010	Kørvel	
0256020	Purløg	
0256030	Selleriblade	
0256040	Persille	
0256050	Salvie	
0256060	Rosmarin	
0256070	Timian	
0256080	Basilikum og spiselige blomster	
0256090	Laurbærblade	
0256100	Estragon	
0256990	Andet (2)	
0260000	Bælgplanter	
0260010	Bønner (med bælg)	
0260020	Bønner (uden bælg)	
0260030	Ærter (med bælg)	
0260040	Ærter (uden bælg)	

(1)	(2)	(3)
0260050	Linser	
0260990	Andet (2)	
0270000	Stængelgrøntsager	
0270010	Alm. asparges	
0270020	Kardoner/spanske artiskokker	
0270030	Bladselleri	
0270040	Knoldfennikel	
0270050	Artiskokker	
0270060	Porrer	
0270070	Rabarber	
0270080	Bambusskud	
0270090	Palmehjerter	
0270990	Andet (2)	
0280000	Svampe, mosser og laver	
0280010	Dyrkede svampe	
0280020	Vilde svampe	
0280990	Mosser og laver	
0290000	Alger og prokaryote organismer	
0300000	BÆLGFRUGTER	
0300010	Bønner	
0300020	Linser	
0300030	Ærter	
0300040	Lupiner/lupinbønner	
0300990	Andet (2)	
0400000	OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER	
0401000	Olieholdige frø	
0401010	Hørfrø	
0401020	Jordnødder	
0401030	Valmuefrø	
0401040	Sesamfrø	
0401050	Solsikkefrø	
0401060	Rapsfrø	
0401070	Sojabønner	
0401080	Sennepsfrø	
0401090	Bomuldsfrø	
0401100	Græskarfrø	
0401110	Safflorfrø	
0401120	Hjulkronfrø	

(1)	(2)	(3)
0401130	Sæddodderfrø	
0401140	Hampfrø	
0401150	Kristpalmefrø	
0401990	Andet (2)	
0402000	Olieholdige frugter	
0402010	Oliven til oliefremstilling	
0402020	Oliepalmekerner	
0402030	Frugt fra oliepalmer	
0402040	Kapok	
0402990	Andet (2)	
0500000	KORN	
0500010	Byg	
0500020	Boghvede og andre pseudokornarter	
0500030	Majs	
0500040	Alm. hirse	
0500050	Havre	
0500060	Ris	
0500070	Rug	
0500080	Alm, durra/sorghum	
0500090	Hvede	
0500990	Andet (2)	
0600000	TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNESBRØD	
0610000	Te	
0620000	Kaffebønner	
0630000	Urteudtræk fra	
0631000	a) blomster	
0631010	Kamille	
0631020	Hibiscus/rosella	
0631030	Roser	
0631040	Jasmin	
0631050	Lind	
0631990	Andet (2)	
0632000	b) blade og urter	
0632010	Jordbær	
0632020	Rooibos	
0632030	Maté/paraguaykristtorn	
0632990	Andet (2)	
0633000	c) rødder	

(1)	(2)	(3)
0633010	Baldrian	
0633020	Ginseng	
0633990	Andet (2)	
0639000	d) andre dele af planten	
0640000	Kakaobønner	
0650000	Karob/johannesbrød	
0700000	HUMLE	30
0800000	KRYDDERIER	
0810000	Krydderier i form af frø	
0810010	Anis/ægte anis	
0810020	Sortkommen	
0810030	Selleri	
0810040	Koriander	
0810050	Spidskommen	
0810060	Dild	
0810070	Fennikel	
0810080	Bukkehorn	
0810090	Muskat	
0810990	Andet (2)	
0820000	Krydderier i form af frugter	
0820010	Allehånde	
0820020	Sichuanpeber	
0820030	Kommen	
0820040	Kardemomme	
0820050	Enebær	
0820060	Peberkorn (grønne, hvide og sorte)	
0820070	Vanilje	
0820080	Tamarinde	
0820990	Andet (2)	
0830000	Krydderier i form af bark	
0830010	Kanel	
0830990	Andet (2)	
0840000	Krydderier i form af rødder/jordstængler	
0840010	Lakrids	
0840020	Ingefær (10)	
0840030	Gurkemeje/curcuma	
0840040	Peberrod (11)	
0840990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
0850000	Krydderier i form af knopper	
0850010	Kryddernellike	
0850020	Kapers	
0850990	Andet (2)	
0860000	Krydderier i form af blomstergrifler/støvfang	
0860010	Safrankrokus	
0860990	Andet (2)	
0870000	Krydderier i form af frøkapper	
0870010	Muskatblomme	
0870990	Andet (2)	
0900000	SUKKERPLANTER	
0900010	Sukkerroerødder	
0900020	Sukkerrør	
0900030	Cikorierødder	
0900990	Andet (2)	
1000000	ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR	
1010000	Varer fra	
1011000	a) svin	
1011010	Muskel	0,01 (*)
1011020	Fedt	0,01 (*)
1011030	Lever	0,02
1011040	Nyre	0,02
1011050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1011990	Andet (2)	0,01 (*)
1012000	b) kvæg	
1012010	Muskel	0,01 (*)
1012020	Fedt	0,01 (*)
1012030	Lever	0,02
1012040	Nyre	0,02
1012050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1012990	Andet (2)	0,01 (*)
1013000	c) får	
1013010	Muskel	0,01 (*)
1013020	Fedt	0,01 (*)
1013030	Lever	0,02
1013040	Nyre	0,02
1013050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1013990	Andet (2)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
1014000	d) geder	
1014010	Muskel	0,01 (*)
1014020	Fedt	0,01 (*)
1014030	Lever	0,02
1014040	Nyre	0,02
1014050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1014990	Andet (2)	0,01 (*)
1015000	e) dyr af hestefamilien	
1015010	Muskel	0,01 (*)
1015020	Fedt	0,01 (*)
1015030	Lever	0,02
1015040	Nyre	0,02
1015050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1015990	Andet (2)	0,01 (*)
1016000	f) fjerkræ	
1016010	Muskel	
1016020	Fedt	
1016030	Lever	
1016040	Nyre	
1016050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1016990	Andet (2)	
1017000	g) andre opdrættede landdyr	
1017010	Muskel	0,01 (*)
1017020	Fedt	0,01 (*)
1017030	Lever	0,02
1017040	Nyre	0,02
1017050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,02
1017990	Andet (2)	0,01 (*)
1020000	Mælk	0,01 (*)
1020010	Kvæg	
1020020	Får	
1020030	Geder	
1020040	Heste	
1020990	Andet (2)	
1030000	Fugleæg	
1030010	Kyllinger	
1030020	Ænder	
1030030	Gæs	

(1)	(2)	(3)
1030040	Vagtler	
1030990	Andet (2)	
1040000	Honning og andre biavlsprodukter (7)	
1050000	Padde og krybdyr	
1060000	Hvirvelløse landdyr	
1070000	Vildtlevende landlevende hvirveldyr	
1100000	ANIMALSKE PRODUKTER — FISK, FISKEVARER OG ANDRE FØDEVARER AF SALTVANDS- OG FERSKVANDSDYR (8)	
1200000	PRODUKTER ELLER DELE AF PRODUKTER, DER UDELUKKENDE ANVENDES TIL FODER (8)	
1300000	FORARBEJDEDE FØDEVARER (9)	

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.

(^e) Bilag I indeholder en fuldstændig liste over vegetabiliske og animalske produkter, for hvilke der er fastsat MRL'er.«

3) I bilag IV indsættes følgende i den alfabetiske orden: »24-epibrassinolid« og »Løgekstrakt (*Allium cepa* L.)«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2021/1099**af 5. juli 2021****om ændring af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stoffet 4-[(tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxy]phenol (generisk navn: deoxyarbutin, INCI-navn: Tetrahydropyranloxy Phenol), der på nuværende tidspunkt ikke er reguleret i forordning (EF) nr. 1223/2009, fremkalder frigivelse af 1,4-Dihydroxybenzen (INCI-navn: Hydroquinon). Hydroquinon er blandt de stoffer, hvis anvendelse i kosmetiske produkter er forbudt, opført under løbenummer 1339 i bilag II til forordning (EF) nr. 1223/2009, med undtagelse af punkt 14 i bilag III til nævnte forordning.
- (2) Anvendelsen af deoxyarbutin i kosmetiske produkter er blevet vurderet af Den Videnskabelige Komité for Forbrugersikkerhed (VKF). I sin udtalelse vedtaget den 25. juni 2015 ⁽²⁾ konkluderede VKF, at det ikke kan anses for sikkert at anvende deoxycarbutin op til 3 % i ansigtscreme på grund af sikkerhedsmæssige betænkeligheder med hensyn til livscyklusen for produkter indeholdende det pågældende stof ⁽³⁾.
- (3) På baggrund af denne udtalelse bør deoxyarbutin forbydes til anvendelse i kosmetiske produkter og opføres på listen over forbudte stoffer i bilag II til forordning (EF) nr. 1223/2009.
- (4) Stoffet 1,3-Dihydroxy-2-propanon (INCI-navn: Dihydroxyacetone) er en kosmetisk bestanddel, der fungerer som hudplejemiddel og bruningsmiddel. Dihydroxyacetone er i øjeblikket ikke reguleret i henhold til forordning (EF) nr. 1223/2009.
- (5) I sin udtalelse vedtaget den 3.-4. marts 2020 ⁽⁴⁾ vurderede VKF, at dihydroxyacetone kunne anvendes som ikke-oxidativ hårfarvningsingrediens i produkter, der ikke skal skylles af, op til en maksimal koncentration på 6,25 %. Endvidere konkluderede VKF i denne udtalelse, at anvendelsen af dihydroxyacetone som en ikke-oxidativ hårfarvningsingrediens i produkter, der ikke skal skylles af, op til en maksimal koncentration på 6,25 %, samt anvendelsen af selvbrunende cremer og ansigtscreme op til en maksimal koncentration på 10 % dihydroxyacetone også anses for at være sikker.
- (6) På grundlag af disse konklusioner er det nødvendigt at tilføje et nyt løbenummer i bilag III til forordning (EF) nr. 1223/2009, der vil gøre en begrænset anvendelse af dihydroxyacetone mulig, dog kun i ikke-oxidative hårfarvningsprodukter og i selvbrunende produkter op til en maksimal koncentration på hhv. 6,25 % og 10 %.
- (7) Forordning (EF) nr. 1223/2009 bør derfor ændres.
- (8) Der bør fastsættes rimelige tidsfrister for at give industrien mulighed for at tilpasse sig de nye krav til brug af dihydroxyacetone i kosmetiske produkter og at udfase markedsføringen og tilgængeliggørelsen på markedet af kosmetiske produkter, der ikke opfylder disse krav.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS (Scientific Committee on Consumer Safety), Opinion on deoxyarbutin — Tetrahydropyranloxy Phenol, 25. juni 2015, SCCS/1554/15.⁽³⁾ Se afsnit 4 i udtalelsen.⁽⁴⁾ SCCS (Scientific Committee on Consumer Safety), Opinion on Dihydroxyacetone — DHA, 3.-4. marts 2020, SCCS/1612/19.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1223/2009 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

I forordning (EF) nr. 1223/2009 foretages følgende ændringer:

1) I bilag II indsættes følgende række:

Løbenummer	Stofidentifikation		
	Kemisk navn/INN	CAS-nr.	EF-nr.
a	b	c	d
»1657	4-[(tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxy]phenol (Deoxyarbutin, Tetrahydropyranyloxy Phenol)	53936-56-4«	

2) I bilag III indsættes følgende række:

Løbenummer	Stofidentifikation				Begrænsninger			Advarsler og anvisninger vedr. anvendelse
	Kemisk navn/INN	Fælles betegnelser for bestanddele	CAS-nr.	EF-nr.	Produkttype, kropsdele	Højeste koncentration i det brugsklare produkt	Andet	
a	b	c	d	e	f	g	d	h
»321	1,3-Dihydroxy-2-propanon	Dihydroxyacetone	96-26-4	202-494-5	a) Hårfarvestof i ikke-oxidative hårfarvningsprodukter (*) b) Selvbrunende produkter (*)	a) 6,25 % b) 10 %		

(*) Fra den 26. januar 2022 må produkter til hårfarvning og selvbruning, der indeholder dette stof og ikke overholder begrænsningerne, ikke bringes i omsætning på EU-markedet. Fra den 22. april 2022 må produkter til hårfarvning og selvbruning, der indeholder dette stof og ikke overholder begrænsningerne, ikke tilgængeliggøres på EU-markedet.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1100

af 5. juli 2021

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) indledte den 14. maj 2020 en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål (»varmvalsedede flade produkter« eller »den undersøgte vare«) med oprindelse i Tyrkiet (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen ⁽²⁾.
- (2) Den 12. juni 2020 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen af den samme vare med oprindelse i Tyrkiet ⁽³⁾.

1.2. Registrering

- (3) Efter en anmodning fra klageren, der var understøttet af den krævede dokumentation, gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 ⁽⁴⁾ (»forordningen om registrering«) i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.

1.3. Midlertidige foranstaltninger

- (4) Den 17. december 2020 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede midlertidige told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Som forklaret i betragtning 215 og 216 i forordningen om midlertidig told medførte parternes bemærkninger ikke en ændring i margenerne, da disse ikke ansås for at vedrøre regnefejl.
- (5) Den 7. januar 2021 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/9 ⁽⁵⁾ (»forordningen om midlertidig told«).

1.4. Efterfølgende sagsforløb

- (6) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav klagerne, et konsortium, der repræsenterer interesserne for visse brugere, en bruger, der importerede lange stålprodukter, de stikprøveudtagne eksporterende producenter, en importør, der var forretningsmæssigt forbundet med en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, den tyrkiske sammenslutning af ståleksportører (»ÇİB«) og den tyrkiske regering (»GOT«) skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. To eksporterende producenter anmodede om og fik tilsendt yderligere oplysninger om beregningen af deres skadesmargener.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 166 af 14.5.2020, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 197 af 12.6.2020, s. 4.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 af 12. november 2020 om at gøre importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet til genstand for registrering (EUT L 379 af 13.11.2020, s. 47).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/9 af 6. januar 2021 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 3 af 7.1.2021, s. 4).

- (7) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og GOT.
- (8) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (9) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet («den endelige fremlæggelse af oplysninger»). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (10) De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter. Desuden anmodede en stikprøveudtaget eksporterende producent høringskonsulenten om at gribe ind med hensyn til anvendelsen af grundforordningens artikel 18.
- (11) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fandt Kommissionen en regnefejl i beregningen af den endelige dumpingmargen for en af de eksporterende producenter. Der blev derfor sendt en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger til den pågældende eksporterende producent, som fremsatte yderligere bemærkninger hertil.
- (12) De interesserede parters bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning i denne forordning.

1.5. Stikprøveudtagning

- (13) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til stikprøveudtagningen, blev betragtning 7-18 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.6. Individuel undersøgelse

- (14) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, blev betragtning 19 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (15) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til undersøgelsesperioden («UP») og den betragtede periode, blev betragtning 27 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.8. Ændring af geografisk anvendelsesområde og proceduremæssige krav

- (16) Siden den 1. januar 2021 har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland («Det Forenede Kongerige») ikke længere været en del af Den Europæiske Union. Denne forordning er derfor baseret på data for Den Europæiske Union uden Det Forenede Kongerige («EU-27»). Kommissionen anmodede derfor klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter om at indsende visse dele af deres oprindelige spørgeskemabesvarelser udelukkende med data for EU-27. Klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter indsendte de ønskede oplysninger. Da forskellen mellem de makroøkonomiske indikatorer, der er offentliggjort i forordningen om midlertidig told, og de makroøkonomiske data for EU-27 skyldes udelukkelsen af data fra en enkelt producent i Det Forenede Kongerige, er visse tabeller i denne forordning angivet i intervaller for ikke at videregive fortrolige oplysninger vedrørende den pågældende interesserede part.
- (17) Med hensyn til dumping blev kun de stikprøveudtagne eksporterende producenters eksportsalg til EU-27 taget i betragtning med henblik på at beregne de endelige dumpingmargener.
- (18) Endelig anmodede Kommissionen i forbindelse med vurderingen af Unionens interesser også om oplysninger vedrørende indvirkningen af Det Forenede Kongeriges udtræden på spørgeskemabesvarelserne fra brugere og importører, nemlig Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere og dem, der repræsenteres af Network Steel Group. San Polo Lamiere reagerede ikke på Kommissionens anmodning. De øvrige parter anførte, at Det Forenede Kongeriges udtræden ikke havde nogen indvirkning på de oplysninger, de allerede havde fremlagt.

- (19) Den 12. januar 2021 meddelte Kommissionen ved et notat til sagen ⁽⁶⁾ virksomheder og sammenslutninger fra Det Forenede Kongerige, at de ikke længere ville kunne betragtes som interesserede parter i handelsbeskyttelsesprocedurer. Kun International Steel Trade Association, en part i Det Forenede Kongerige, der repræsenterer interesserne for importører og brugere, der blev registreret som en interesseret part, reagerede på notatet ved at indgive en begrundet anmodning om fortsat at blive betragtet som en interesseret part i denne procedure. Da denne part har en hub i Tyskland, der repræsenterer relevante EU-virksomheder i EU-27, accepterede Kommissionen partens anmodning.
- (20) GOT fandt, at Det Forenede Kongeriges udtræden gjorde de midlertidige foranstaltninger, der blev indført den 7. januar 2021, ubegrundede og ulovlige, fordi de var baseret på data for EU-28. Den 29. januar 2021 anmodede GOT Kommissionen om at bringe de midlertidige foranstaltninger til ophør og foretage en analyse baseret på data, der ikke omfattede Det Forenede Kongerige. Kommissionen fandt, at GOT's anmodning var ubegrundet, da de midlertidige foranstaltninger var resultatet af de konklusioner, der allerede blev meddelt de interesserede parter i 2020 på et tidspunkt, hvor Unionen stadig havde 28 medlemsstater.
- (21) Desuden hævdede GOT og to af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, at eventuelle midlertidige foranstaltninger ikke bør forblive i kraft i mere end tre måneder i lyset af artikel 11, stk. 2, i aftalen mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Republikken Tyrkiet om handel med produkter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (»Tyrkiet/EKSF-aftalen«) ⁽⁷⁾. Kommissionen var imidlertid af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 11 i Tyrkiet/EKSF-aftalen kun er relevante, hvis den skadelidte part specifikt påberåber sig denne artikel. I denne undersøgelse påberåbte Kommissionen sig ikke bestemmelserne i artikel 10 eller 11 i Tyrkiet/EKSF-aftalen, og Kommissionen var derfor ikke forpligtet til at indføre midlertidige foranstaltninger for en kortere periode end seks måneder, jf. grundforordningens bestemmelser.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Påstande vedrørende varedækningen

- (22) En producent af gaffeltrucks og komponenter til gaffeltrucks og byggemaskiner anmodede i den foreløbige fase om, at varmvalsede lange emner af stål blev udelukket fra den undersøgte vare. I forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen foreløbigt, at varmvalsede lange emner af stål falder uden for denne undersøgelses anvendelsesområde, fordi et langt varmvalset emne med en længde på 6-12 meter er et langt produkt og ikke et fladt produkt af stål.
- (23) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog parten sin anmodning. Den bemærkede, at de pågældende varer stadig var omfattet af varedefinitionen og derfor var omfattet af foranstaltningerne. Den anmodede derfor om udelukkelse af »varer med en længde på over 6 000 mm« med henblik på at udelukke de samme varer, dvs. visse lange varmvalsede emner henhørende under KN-kode 7226 91 91, som er en af de KN-koder, der er omfattet af foranstaltninger. Kommissionen fandt, at den af parten foreslåede udelukkelse ikke kunne anvendes, da den ville omfatte visse varmvalsede flade produkter, der skulle være omfattet af foranstaltningerne. I den forbindelse bemærkede klageren, at en længde på 10 000 mm kan gælde for varmvalsede flade produkter i oprullet stand og endda for visse afkortede varer af varmvalsede flade produkter og derfor ikke udelukkende var en egenskab ved varerne i anmodningen om udelukkelse. Klageren var imidlertid enig i, at det ikke var hensigten, at de pågældende varmvalsede lange produkter af stål skulle være omfattet af undersøgelsen.
- (24) Kommissionen fandt, at produkterne i gaffeltruckproducentens anmodning har andre grundlæggende egenskaber end varmvalsede flade produkter, ikke på grund af deres længde, men snarere med hensyn til tykkelse og bredde, som gør dem til andre produkter, der har en anden anvendelse. Der blev derfor indrømmet en undtagelse for »produkter, a) hvis bredde er op til og med 350 mm, og b) hvis tykkelse er 50 mm eller derover, uanset produktets længde«.
- (25) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede Erdemir Romania S.R.L. om udelukkelse af såkaldte »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter henhørende under KN-kode 7225 19 10, fordi virksomheden kun køber disse varer fra sin modervirksomhed Erdemir i Tyrkiet på grund af EU-producenternes påståede praksis (dvs. høje priser og begrænsede forsyninger) og den påståede mangel på konkurrence med EU-producenterne. Erdemir Romania S.R.L. hævdede, at hvis de pågældende varer ikke udelukkes, vil det have en negativ indvirkning på virksomheden selv og på den rumænske økonomi generelt.

⁽⁶⁾ t21.000389.

⁽⁷⁾ EFT L 227 af 7.9.1996, s. 3.

- (26) Ovennævnte anmodning om udelukkelse vedrører levering af varmvalsede flade produkter som input til en producent af elektrostål i Rumænien fra dennes modervirksomhed Erdemir i Tyrkiet. Kommissionen fandt, at sådanne inputmaterialer ikke adskiller sig fra andre, men har de samme egenskaber som andre typer varmvalsede flade produkter, der er omfattet af foranstaltninger, for så vidt angår deres grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, deres endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse af »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter henhørende under KN-kode 7225 19 10. Desuden fremstiller flere EU-producenter »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter, som konkurrerer direkte med importerede varer. Med hensyn til indvirkningen på den anmodende part kunne Kommissionen ikke se, hvorfor den manglende udelukkelse ville være »katastrofal«, som hævdedt af parten, i betragtning af niveauet for den gældende antidumpingtold, som modervirksomheden er pålagt.

2.2. Konklusion

- (27) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende varedækningen, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 28-33 i forordningen om midlertidig told, som revideret i betragtning 24 ovenfor.

3. DUMPING

- (28) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen skriftlige bemærkninger fra de tre stikprøvedtagne eksporterende producenter og fra klageren om de foreløbige og endelige konklusioner vedrørende dumping.

3.1. Anvendelse af grundforordningens artikel 18

- (29) Nærmere oplysninger om anvendelsen af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår oplysninger fra to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter vedrørende de transportomkostninger, der blev indberettet i forbindelse med salg på hjemmemarkedet, fremgår af betragtning 26 og 56-59 i forordningen om midlertidig told.
- (30) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modsatte de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter sig den midlertidige anvendelse af grundforordningens artikel 18 med hensyn til deres indenlandske transportomkostninger og hævdede, at betingelserne for at anvende denne artikel ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde. De hævdede også, at hvis Kommissionen konkluderede andet, kunne den kun foretage en justering af de indenlandske transportomkostninger for de leveringsruter, for hvilke virksomhedernes oplysninger blev anset for ukorrekte.
- (31) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og støttede Kommissionens midlertidige anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår de pågældende eksporterende producenters transportomkostninger.
- (32) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de pågældende eksporterende producenter deres påstande. For det første hævdede de, at det ikke længere var nødvendigt at identificere omkostningerne ved transport af varmvalsede flade produkter mellem en producent og en anden virksomhed i gruppen, da Kommissionen besluttede at foretage separate beregninger af dumpingmargenen for begge de eksporterende producenter i gruppen. For det andet gjorde de gældende, at Kommissionen burde have anvendt de oplysninger, der var afgivet som svar på artikel 18-brevet, og kun skulle have tilpasset transportomkostningerne for leveringsruter, der involverede et lager/en havn tilhørende en forretningsmæssigt forbundet virksomhed inden for gruppen som et mellemliggende salgs- eller leveringssted. I den forbindelse anmodede virksomheden også høringskonsulenten om at gribe ind, og der blev afholdt en høring den 6. maj 2021.
- (33) Kommissionen analyserede påstanden og konkluderede, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 med hensyn til de eksporterende producenters indenlandske transportomkostninger var berettiget. Selv om der blev foretaget separate beregninger for de to virksomheder som følge af deres bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, var virksomhederne for det første stadig forretningsmæssigt forbundne parter, og de interne transportomkostninger var derfor stadig relevante. For det andet indeholdt de dokumenter, som virksomhederne fremlagde til støtte for deres påstand, ingen nye oplysninger og indeholdt ikke en klar og fuldstændig oversigt over alle leveringsruter, der indgik i hjemmemarkedssalget af den undersøgte vare, og som ville gøre det muligt for Kommissionen klart at identificere — og dermed krydstjekke — alle transaktioner, hvor en forretningsmæssigt forbundet virksomheds lager/havn var involveret som et mellemliggende salgs- eller distributionssted. Ud fra de foreliggende oplysninger i sagen kunne det ikke med tilstrækkelig sikkerhed udelukkes, at der ikke var andre leveringsruter, hvor visse indenlandske transportomkostninger også skulle udelukkes.

- (34) I forlængelse af høringskonsulentens anbefalinger vurderede Kommissionen på ny, om justeringen af de eksporterende producenters indenlandske transportomkostninger var forholdsmæssig. Kommissionen bemærkede, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 kun vedrørte et begrænset antal salgstransaktioner på hjemmemarkedet (ca. 10 % for en eksporterende producent, ca. 20 % for den anden eksporterende producent i gruppen), og at Kommissionen kun korrigerede salgstransaktioner, der var blevet leveret til kunden. Justeringerne for størstedelen af salgstransaktionerne på hjemmemarkedet forblev således uændrede. Selv om Kommissionen anvendte de foreliggende faktiske oplysninger, afviste den ikke godtgørelsen for transportomkostninger fuldstændigt. I stedet anvendte den de faktiske data fra virksomhederne til at anslå transportomkostningerne for ruter, hvor det var uklart, om et tilknyttet mellemliggende punkt var involveret. I betragtning af de faktiske oplysninger og den kendsgerning, at de eksporterende producenter skal begrunde de krævede justeringer, fandt Kommissionen derfor, at den tilgang, der blev anvendt ved fastsættelsen af justeringen for transportomkostninger i forbindelse med hjemmemarkedssalg, var forholdsmæssig og ikke urimelig.
- (35) Påstanden blev derfor afvist, og Kommissionen bekræftede sine konklusioner i betragtning 56-59 i forordningen om midlertidig told.

3.2. Normal værdi

- (36) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 38-49 i forordningen om midlertidig told.
- (37) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ved fastsættelsen af virksomhedens produktionsomkostninger burde afstemme de genberegne omkostninger til et indkøbt input med producentens regnskaber.
- (38) Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. Den metode, som Kommissionen anvendte i den foreløbige fase til omfordeling af omkostningerne i forbindelse med det indkøbte input for at afspejle forskellen i omkostninger som følge af forskelle i de tekniske egenskaber, førte til højere samlede omkostninger i forbindelse med dette input, som ikke stemte overens med den eksporterende producentens regnskaber. Påstanden blev derfor godtaget, og Kommissionen reviderede omkostningerne i forbindelse med det indkøbte input i overensstemmelse hermed i den endelige beregning.
- (39) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ved fastsættelsen af virksomhedens produktionsomkostninger burde have accepteret den godtgørelse for elektricitet, som den havde indberettet. Den gjorde gældende, at Kommissionen i sine foreløbige konklusioner misforstod virksomhedens rolle på det tyrkiske elmarked og YEKDEM-systemets generelle funktion som en støttemekanisme for vedvarende energi i Tyrkiet. Den eksporterende producent forklarede, at markedsoperatøren (EPIAS) sælger elektricitet fra vedvarende energikilder til markedsdeltagerne til en bestemt pris. Men hvis den markedspris, som EPIAS havde købt denne elektricitet til, senere viste sig at være lavere, ville forskellen blive refunderet til køberne af elektricitet. Virksomheden hævdede derfor, at det er nødvendigt med en godtgørelse for elektricitet for at afspejle dens nettoomkostninger ved elektricitet under hensyntagen til det refunderede beløb.
- (40) Kommissionen analyserede de nye forklaringer og konkluderede, at påstanden var berettiget. Påstanden blev derfor godtaget, og godtgørelsen for elektricitet blev medtaget i produktionsomkostningerne i virksomhedens endelige dumpingberegning.
- (41) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen i forbindelse med beregningen af produktionsomkostningerne ved varmvalsedede flade produkter kun burde have set på omkostningerne til varmvalsedede flade produkter solgt på hjemmemarkedet, som producenten havde fremlagt separat fra omkostningerne ved varmvalsedede flade produkter eksporteret til Unionen, i stedet for at fastsætte en samlet omkostning ved produktion af varmvalsedede flade produkter ved at lægge de to sæt omkostningsdata sammen. Virksomheden hævdede, at en sådan tilgang ikke tog hensyn til, at varesammensætningen inden for en varetype, der er defineret i varekontrolnummeret (»PCN«), kan variere afhængigt af markedet.
- (42) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producentens påstand og anførte, at hvis to eller flere varer henhører under det samme varekontrolnummer, bør de have samme produktionsomkostninger, selv hvis producenten anser dem for at være forskellige i sit eget omkostningsregnskabssystem. De bør derfor indberettes i samme tabel over produktionsomkostninger.

- (43) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent påstanden om, at kun produktionsomkostningerne for hjemmemarkedssalget, som blev indberettet særskilt fra produktionsomkostningerne ved salg til Unionen, burde have været taget i betragtning ved beregningen af den normale værdi.
- (44) Kommissionen fandt, at den eksporterende producent ikke påviste faktuelle forskelle i produktionsomkostningerne pr. marked, som kunne berettige en særskilt omkostningsberegning. De påståede omkostningsforskelle opstod, fordi virksomheden fremlagde produktionsomkostningerne på grundlag af sine interne koder og ikke på grundlag af varekontrolnumre. Kommissionen fandt, at der ikke er nogen grund til at skelne mellem produktionsomkostningerne ved varer, der sælges på hjemmemarkedet, og ved eksporterede varer, hvis der ikke er faktuelle forskelle i produktionsprocessen. Da den eksporterende producent ikke fremlagde nogen dokumentation for, at produktionsprocessen med henblik på eksport og hjemmemarkedssalg inden for samme varekontrolnummer var forskellig, konkluderede Kommissionen, at den ikke kunne acceptere to datasæt for omkostninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (45) De tre eksporterende producenter fremsatte bemærkninger til beregningen af deres SA&G på hjemmemarkedet, navnlig vedrørende udelukkelsen eller den midlertidige omfordeling af visse finansielle poster såsom finansielle indtægter, valutakursgevinster og -tab og ekstraordinære indtægter og tab med henblik på beregningen af SA&G.
- (46) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande og anførte, at de udelukkede beløb ikke var knyttet til produktion eller salg af den undersøgte vare, men var resultatet af andre af virksomhedernes aktiviteter såsom banktilgodehavender og revalueringer.
- (47) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de tre eksporterende producenter deres påstande vedrørende beregningen af SA&G.
- (48) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter satte spørgsmålstegn ved, at Kommissionen omklassificerede visse udgifter fra omkostninger ved solgte varer til SA&G eller til produktionsomkostninger (såsom udgifter til uudnyttet kapacitet, hensættelser til inaktivt materiel), mens den ikke gjorde det samme med visse andre udgifter, der var angivet under omkostninger ved solgte varer. Virksomhederne hævdede endvidere, at Kommissionen burde have taget hensyn til de realiserede valutagevinster/-tab samt gevinster/tab som følge af forskelle i værdiansættelse. Endelig hævdede virksomhederne, at den delvise omklassificering af transportrelaterede SA&G-omkostninger til generelle SA&G-omkostninger ikke burde have været foretaget for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i gruppen, da virksomheden ikke havde interne transportomkostninger. Sidstnævnte påstand blev gentaget efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. De eksporterende producenter hævdede navnlig, at spørgsmålet ikke kunne vedrøre den forretningsmæssigt forbundne forhandler, da den pågældende var det sidste led i transportforløbet.
- (49) Med hensyn til omklassificeringen af de udgifter, der blev indberettet under omkostninger ved solgte varer, havde virksomheden indberettet visse udgifter, som hverken var medtaget i produktionsomkostningerne eller i SA&G. Kommissionen fandt således, at disse udgifter fejlagtigt ville blive udelukket fra fastsættelsen af den normale værdi, hvis de ikke blev omklassificeret til en af disse kategorier. Samtidig fandt Kommissionen, at de udgifter, som ikke var blevet omklassificeret, enten ikke var forbundet med produktion og/eller salg af den undersøgte vare (f.eks. derivattransaktioner), eller at forbindelsen til produktion og/eller salg af den undersøgte vare var uklar (f.eks. forskelle i råmaterialepriserne).
- (50) Med hensyn til valutakursgevinster/-tab fandt Kommissionen, at disse gevinster/tab var et resultat af afslutningstransaktioner og derfor ikke var knyttet til produktion og/eller salg af den undersøgte vare. Desuden forklarede virksomhederne, at valutakursgevinsterne/-tabene skyldtes transaktioner i EUR eller TRY, da deres regnskabsvaluta var USD. Da hjemmemarkedssalget fandt sted i USD, fandt Kommissionen, at de realiserede valutakursgevinster/-tab ikke kunne tilskrives hjemmemarkedssalget og derfor burde have været taget i betragtning ved fastsættelsen af de SA&G-omkostninger, der blev anvendt ved afgørelsen af, om handelen havde fundet sted i normal handel.
- (51) Endelig fandt Kommissionen med hensyn til omklassificeringen af interne transportomkostninger, som bestemmelserne i grundforordningens artikel 18 fandt anvendelse på, jf. betragtning 29-35, for så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne forhandler, at spørgsmålet vedrørte virksomhedsgruppen, herunder den forretningsmæssigt forbundne forhandlers drift. Med hensyn til den forretningsmæssigt forbundne forhandler bemærkede Kommissionen, at virksomheden havde sine lokaler fire forskellige steder. Det kunne derfor ikke udelukkes, at varerne først blev transporteret til et af de andre steder, inden de blev sendt til eller afhentet af kunden.

- (52) Kommissionen bekræftede derfor sin tilgang fra den foreløbige fase og afviste de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenters påstande.
- (53) En eksporterende producent var uenig i Kommissionens afvisning af valutakursgevinster/tab, ekstraordinære indtægter og finansielle indtægter, som virksomheden indberettede i sine SA&G. Virksomheden hævdede desuden, at Kommissionen fjernede finansielle indtægter, men ikke finansielle udgifter fra SA&G.
- (54) I henhold til sin regnskabspraksis var den pågældende virksomhed ikke i stand til særskilt at indberette realiserede valutakursgevinster/-tab, som er direkte forbundet med produktion og/eller salg af den undersøgte vare. Kommissionen var derfor ikke i stand til at fastsætte det faktiske beløb for de indberettede valutakursgevinster/-tab, der kunne tages i betragtning ved beregningen af SA&G.
- (55) Med hensyn til de ekstraordinære indtægter bemærkede Kommissionen, at virksomheden i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede, at de ekstraordinære indtægter vedrørte salgs- og produktionsaktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare. Virksomheden fremlagde imidlertid ingen beviser, der underbyggede denne påstand. Desuden præciserede Kommissionen, at den kun afviste den ene post, der var indberettet under den ekstraordinære indkomst, og hvis karakter ikke kunne fastslås på grundlag af oplysningerne fra virksomheden.
- (56) Endelig har Kommissionen også nøje gennemgået de oplysninger, der er indberettet under finansielle indtægter og finansielle udgifter. Kommissionen afviste virksomhedens påstand om finansielle indtægter, da de ikke var forbundet med virksomhedens daglige produktions- og salgsaktiviteter, men snarere med finansielle transaktioner, der ikke vedrørte produktion og/eller salg af den undersøgte vare. I modsætning hertil fandt Kommissionen på grundlag af virksomhedens oplysninger, at virksomhedens finansielle udgifter vedrørte dens produktions- og salgsaktiviteter i forbindelse med varmvalsede flade produkter.
- (57) Kommissionen bekræftede derfor sin tilgang fra den foreløbige fase og afviste den eksporterende producents påstande.
- (58) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke burde have set bort fra de oplysninger, virksomheden havde fremlagt i den foreløbige fase, da der ikke er nogen tidsmæssig undtagelse, der ville give Kommissionen mulighed for at gøre dette, så længe oplysningerne indgives inden for tidsfristerne i undersøgelsen, og den interesserede part, der indsendte disse oplysninger, samarbejder med Kommissionen.
- (59) I den foreløbige fase anfægtede den pågældende eksporterende producent Kommissionens foreløbige korrektioner af virksomhedens krydstjekkede SA&G og fremlagde yderligere oplysninger herom. Kommissionen havde omfordelt visse SA&G-omkostninger, som virksomheden oprindeligt havde allokeret til andre varer, herunder input i produktionen af varmvalsede flade produkter fremstillet af virksomheden selv. Kommissionen undersøgte nøje de fremlagte supplerende oplysninger og konkluderede, at disse oplysninger ikke beviste, at den metode, som Kommissionen anvendte til at omfordele SA&G, var urimelig eller uhensigtsmæssig, navnlig i betragtning af, at producenten ikke havde fremlagt og allokeret disse SA&G-omkostninger under krydstjekket uden kontrolbesøg, og at den i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger havde anerkendt, at SA&G vedrørende de input, der blev anvendt i produktionen af den undersøgte vare, kunne allokere til den undersøgte vare. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (60) En gruppe af eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige beslutning om at lægge data vedrørende omkostninger og salg sammen for så vidt angår de to produktionsenheder i gruppen med henblik på beregningen af gruppens dumpingmargen. Parten hævdede, at Kommissionen derimod først burde have beregnet individuelle dumpingmarginer for de to forretningsmæssigt forbundne producenter på grundlag af deres egne normale værdier og eksportpriser og derefter burde have beregnet en vejret gennemsnitlig dumpingmargen for hele gruppen på dette grundlag.
- (61) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at Kommissionen med rette behandlede virksomhederne som en enkelt enhed i betragtning af karakteren af gruppens økonomiske aktiviteter.

- (62) Kommissionen konkluderede, at eftersom de to eksporterende producenter i gruppen hver især havde fremlagt deres egne omkostnings- og salgsdata på en måde, der gjorde det muligt at skelne mellem og følge omkostningerne og salgsstrømmene for hver af de to eksporterende producenters varer individuelt, var det muligt og mere nøjagtigt at beregne to særskilte dumpingmargener og først derefter samle dem i én vejet gennemsnitlig dumpingmargen for hele gruppen. Gruppens påstand blev derfor accepteret, og dens dumpingmargen blev beregnet i overensstemmelse hermed.
- (63) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen med urette foreløbigt havde medregnet visse udgifter til uudnyttet kapacitet i produktionsomkostningerne, og hævdede, at sådanne udgifter kun vedrørte andre varer end den undersøgte vare.
- (64) Kommissionen analyserede oplysningerne fra den eksporterende producent og fandt påstanden berettiget. Den foreløbige medregning af disse udgifter til uudnyttet kapacitet i omkostningerne ved den undersøgte vare skyldtes en misforståelse med hensyn til den varekategori, som disse udgifter vedrørte. Påstanden blev derfor accepteret, og de dermed forbundne omkostninger i forbindelse med uudnyttet kapacitet blev fjernet fra den eksporterende producents produktionsomkostninger.
- (65) En eksporterende producent gentog påstanden om at betragte de faktiske produktionsomkostninger ved plader (inputmateriale til varmvalsede flade produkter), som blev afholdt af dennes forretningsmæssigt forbundne leverandør, i stedet for den indkøbspris, som den forretningsmæssigt forbundne leverandør forlangte. Desuden bemærkede virksomheden, at en sådan fremgangsmåde var hensigtsmæssig, da Kommissionen i den foreløbige fase sammenlagde oplysningerne fra de to forretningsmæssigt forbundne producenter og beregnede en samlet dumpingmargen.
- (66) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at omkostningerne ved plader skulle indberettes som afholdt af den eksporterende producent. Da plader ikke blev overført på omkostningsniveau, men over, ville det være konkurrencefordrejende at tage den forretningsmæssigt forbundne leverandørs omkostninger ved plader i betragtning.
- (67) Kommissionen bemærkede, at de omkostninger, der anvendes i beregningen af den normale værdi, i rimeligt omfang skal afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, som registreret i virksomhedens regnskaber, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. I regnskaberne hos den eksporterende producent, der fremsatte påstanden, blev omkostningerne ved plader bogført på samme niveau som den købspris, der blev betalt til den forretningsmæssigt forbundne leverandør. Den salgspris på plader, som den eksporterende producent betalte, var sammenlignelig med prisen ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter, og Kommissionen fandt derfor, at de i rimeligt omfang afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Desuden betragtede Kommissionen de to producenter som særskilte enheder og foretog to separate dumpingberegninger, og det yderligere argument vedrørende den sammenlagte beregning blev derfor irrelevant i den foreløbige fase. Kommissionen bekræftede derfor de foreløbige undersøgelsesresultater.
- (68) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen med urette midlertidigt justerede omkostningerne til jernmalmpiller, da den fastsatte produktionsomkostningerne ved varmvalsede flade produkter — en justering, der blev foretaget, fordi omkostningerne ved disse piller var baseret på købspriserne fra forretningsmæssigt forbundne parter, dvs. ikke afspejlede den faktiske markedspris. Den eksporterende producent hævdede også, at hvis der skulle foretages en justering, kunne kun en del af de deraf følgende ekstraomkostninger henføres til produktionen af den undersøgte vare, da jernmalmpiller også anvendes til fremstilling af andre varer.
- (69) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og støttede Kommissionens justering af omkostningerne ved jernmalmpiller, da de købspriser, der blev betalt til forretningsmæssigt forbundne enheder, ikke var på armslængdevilkår.
- (70) Kommissionen bekræftede sin foreløbige konklusion om, at det i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, var nødvendigt at foretage en justering af den eksporterende producents omkostninger ved jernmalmpiller, da disse næsten udelukkende blev købt fra forretningsmæssigt forbundne parter til priser, der ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet. De blev derfor erstattet af salgsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne parter som oplyst af virksomheden. Påstanden om, at kun en del af de deraf følgende ekstraomkostninger skulle henføres til produktionen af den undersøgte vare, blev ikke afspejlet i virksomhedens spørgeskemabesvarelse, og nøjagtigheden af disse oplysninger kunne ikke krydstjekkes på et så sent tidspunkt i undersøgelsen. Påstanden blev derfor afvist.

- (71) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent argumentet om, at købsprisen på jernmalmpiller fra forretningsmæssigt forbundne parter var på armslængdevilkår, og anfægtede den måde, hvorpå Kommissionen beregnede denne justering ved at allokere alle yderligere omkostninger til den undersøgte vare, samtidig med at den hævdede, at jernmalmpiller også anvendes til produktion af andre varer. Med hensyn til sidstnævnte punkt anfægtede virksomheden også Kommissionens konklusion om, at oplysningerne om allokeringen af udgifter var nye og ikke kunne krydstjekkes.
- (72) Kommissionen revurderede nøje de argumenter og oplysninger, som virksomheden havde fremført i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at den forretningsmæssigt forbundne leverandør af jernmalmpiller faktisk solgte råmaterialet til den eksporterende producent med en avance. Ikke desto mindre lå avancen langt under det niveau, som den eksporterende producent hævdede, og langt under den avance, der blev anvendt på salget mellem virksomheder i gruppen i overensstemmelse med gruppens politik for interne afregningspriser, og den syntes derfor ikke at afspejle avancen ved en armslængdetransaktion. Desuden fremlagde virksomheden ikke andre beviser for, at en sådan avance afspejlede et rimeligt niveau, som en uafhængig handelsvirksomhed ville opkræve. Med hensyn til andelen af indkøbte jernmalmpiller, der anvendes til fremstilling af varmvalsede flade produkter, bemærkede Kommissionen, at virksomheden indberettede købet af forskellige former for jernmalm separat. Men omkostningerne ved jernmalm, der blev anvendt til fremstilling af varmvalsede flade produkter, blev indberettet af virksomheden uden yderligere opdeling, og det var derfor ikke muligt at bekræfte det mere detaljerede forbrug af jernmalmpiller i produktionen af varmvalsede flade produkter. Desuden viste oplysningerne i den kapacitetsrapport, som den eksporterende producent indsendte som bilag til den oprindelige spørgeskemabesvarelse, at alle indkøbte jernmalmpiller fuldt ud blev anvendt til fremstilling af varmvalsede flade produkter i den mængde, som virksomheden havde indberettet. Kommissionen afviste derfor endeligt påstanden.
- (73) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde tilføje yderligere SA&G-omkostninger til producentens hjemmemarkedssalg, som foregik via en forretningsmæssigt forbundet producent i gruppen, for at afspejle inddragelsen af en forretningsmæssigt forbundet forhandler. Denne eksporterende producent hævdede navnlig, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed, der var involveret i dette hjemmemarkedssalg, fakturerede de afholdte salgs- og generalomkostninger, herunder en avance, i overensstemmelse med gruppens politik for interne afregningspriser. Ifølge den eksporterende producent var den forretningsmæssigt forbundne forhandlers omkostninger derfor allerede afspejlet i dennes SA&G. Med henblik herpå henviste den eksporterende producent til et gruppeinternt servicegebyr, som den forretningsmæssigt forbundne virksomhed opkrævede.
- (74) Kommissionen bemærkede for det første, at den for at afspejle SA&G for en forhandler, der var involveret i hjemmemarkedssalg, anvendte en konservativ tilgang ved ikke at anvende den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producents faktiske SA&G, men SA&G fra en anden forretningsmæssigt forbundet virksomhed i gruppen, der udelukkende fungerede som forhandler i forbindelse med visse salgstransaktioner på hjemmemarkedet. I den forbindelse fandt Kommissionen, at den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producents SA&G ville være uforholdsmæssigt høje, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandlers SA&G kunne anses for at ligge på et rimeligt niveau for de funktioner, som den forretningsmæssigt forbundne producent udførte i forbindelse med hjemmemarkedssalget. Kommissionen fandt desuden, at den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producent faktisk opkrævede gebyr fra den pågældende eksporterende producent for koncerninterne tjenester. På grundlag af oplysningerne fra virksomhederne var Kommissionen ikke i stand til at konkludere, om de tjenester, der faktureredes til den eksporterende producent, faktisk vedrørte omkostninger ved videresalg af den undersøgte vare på hjemmemarkedet, da de transaktioner, der var bogført i regnskaberne og/eller de udstedte fakturaer, alle blot var markeret som koncerninterne tjenester. Desuden udgjorde de udgifter til koncerninterne tjenester, der blev bogført i den eksporterende producents regnskaber og henført til den undersøgte vare, en ubetydelig del af nettosalget. I betragtning af usikkerheden med hensyn til arten af de koncerninterne tjenester, der var bogført i den pågældende eksporterende producents regnskaber, og den konservative tilgang, som Kommissionen valgte fra begyndelsen, afviste Kommissionen påstanden.

3.3. Eksportpris

- (75) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 50 og 51 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.4. Sammenligning

- (76) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 52-68 i forordningen om midlertidig told.

- (77) En eksporterende producent gentog sin påstand om, at den udgør én enkelt økonomisk enhed sammen med sin forretningsmæssigt forbundne forhandler i Tyrkiet, som solgte den undersøgte vare til Unionen i UP, og anfægtede derfor de justeringer, der foreløbigt blev foretaget af virksomhedens eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Virksomheden henviste til tidligere retssager, navnlig med hensyn til tilstedeværelsen af en vis begrænset direkte eksport fra producentens side, og hævdede, at denne eksport ikke var tilstrækkelig til at afvise kravet om at blive betragtet som én enkelt økonomisk enhed. Virksomheden hævdede også, at producentens tilstedeværelse af direkte hjemmemarkedssalg er irrelevant for afgørelsen af, om der er tale om én enkelt økonomisk enhed på eksportsiden, og at den omstændighed, at producenten kontrollerer den forretningsmæssigt forbundne forhandler, er et væsentligt aspekt, der skal tages i betragtning ved vurderingen af påstanden.
- (78) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at den producerende enheds direkte salg viste, at forhandleren optræder som en forretningsmæssigt forbundet videresælger, og støttede Kommissionens justeringer af eksportprisen.
- (79) Kommissionen analyserede bemærkningerne og dokumentationen i sagsakterne, navnlig rammeaftalen mellem producenten og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler. Kommissionen bemærkede, at denne rammeaftale fastsætter en provision, der skal betales for solgte varer, og bemærkede, at opgaver, der normalt er forbundet med en salgsafdeling, blev varetaget af producenten, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandlers opgaver svarede til en agents, når denne udfører en tjeneste i forbindelse med producentens eksport. Dette stemte også overens med den eksporterende producents relativt højere salgsomkostninger. Der blev ikke fremlagt yderligere oplysninger om kontraktforholdet mellem producenten og den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Kommissionen konkluderede således, at rammeaftalen indeholdt bestemmelser, der ikke stemte overens med påstanden om, at den økonomiske realitet i forholdet mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandler og producenten afspejlede forholdet mellem en producent og en intern salgsafdeling. Producenten forestod derimod salget direkte, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandler varetog aktiviteter vedrørende eksport på vegne af producenten og mod provision. Sammenholdt med konklusionerne i den foreløbige fase om, at producenten også foretog direkte salg, konkluderede Kommissionen, at påstanden om en enkelt økonomisk enhed måtte afvises. Kommissionen bekræftede derfor sine foreløbige konklusioner i betragtning 54-55 i forordningen om midlertidig told.
- (80) Med hensyn til relevansen af det direkte eksportsalg gentog den eksporterende producent efter den endelige fremlæggelse af oplysninger grundlæggende de argumenter, der blev fremsat i dennes bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, som blev behandlet i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 79 ovenfor.
- (81) Den eksporterende producent anførte også, at hovedparten af dette eksportsalg ikke udgjorde et reelt eksportsalg, men fandt sted til købere på hjemmemarkedet i henhold til særlige retlige ordninger eller toldordninger. Kommissionen bemærkede, at den retlige ordning, der er knyttet til eksportsalget, ikke er afgørende for vurderingen af, om salget udgør eksportsalg, og at det forhold, at et sådant direkte salg fandt sted ud over det, der fandt sted på hjemmemarkedet, var bevis for, at producenten varetog salgsfunktionerne.
- (82) Derudover hævdede den eksporterende producent, at det forhold, at hele hjemmemarkedssalget blev foretaget direkte af producenten uden deltagelse af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, ikke var relevant for at fastslå, om der var tale om en enkelt økonomisk enhed i forbindelse med eksportsalget. Kommissionen bemærkede, at denne omstændighed viste, at producenten har en fuldt fungerende intern salgsafdeling, hvilket er en relevant faktor og blev anerkendt som sådan af Retten ⁽⁸⁾.
- (83) Den eksporterende producent fremførte flere argumenter i forbindelse med den rammeaftale, som den havde indgået med sin forretningsmæssigt forbundne forhandler. Den fremførte, at grunden til, at der foreligger en sådan aftale mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, er et ønske om at have »dokumentation i tilfælde af statsrevision/skatterevision og regler om interne afregningspriser«. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at selv om aftalen mellem den eksporterende producent og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler også kan være relevant af skattemæssige årsager, ændrer dette ikke ved det forhold, at det klart fremgår af aftalen, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler leverede eksporttjenesteydelser mod betaling af en provision på grundlag af det pågældende salg. Den eksporterende producent bekræftede også, at det klart fremgår af aftalen, at det er den eksporterende producents (producentens) ansvar at

⁽⁸⁾ PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-26/12, Rettens dom af 25. juni 2015, præmis 50.

skaffe kunder og indgå de nødvendige kontrakter og aftaler med disse kunder. Efter Kommissionens opfattelse viste dette, at den eksporterende producent har sin egen fuldt fungerende salgsafdeling for eksportsalg, og at den forretningsmæssigt forbundne forhandler således ikke fungerede som den eksporterende producents interne salgsafdeling. Derudover synes den eksporterende producent med sin påstand at antyde, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), kun kunne foretages i situationer, hvor den forretningsmæssigt forbundne forhandler har til opgave at udføre alle de opgaver, der normalt varetages af en salgsafdeling. Dette er ikke korrekt. Grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), omhandler »provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg« (i dette tilfælde eksportsalg) uden yderligere præcisering med hensyn til den type tjenesteydelser, der blev leveret. Formålet med en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), er at sikre, at enhver provision, der betales til en agent for eksportsalg som vederlag for de tjenesteydelser, der udføres af denne agent i forbindelse med dette salg, uanset arten af disse tjenester, justeres behørigt for at sikre sammenlignelighed med hjemmemarkedssalget. Påstanden blev derfor afvist.

- (84) Den eksporterende producent hævdede også, at bestemmelsen i kontrakten om, at fortjeneste eller tab fra aktiviteter i forbindelse med eksport af varer ikke kan forblive hos den forretningsmæssigt forbundne forhandler, ikke kunne forenes med den opfattelse, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ville have samme funktioner som en agent, der arbejder på provisionsbasis, da en agent ikke ville acceptere, at dennes (fulde) fortjeneste ville blive ført tilbage til produktionsvirksomheden, og at den kun ville blive kompenseret for udgifter i forbindelse med kontrol af reburser, udarbejdelse af toldbehandlingsdokumenter, forberedelse af den nødvendige eksportdokumentation og opkrævning af betaling. Kommissionen bemærkede, at de finansielle ordninger mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler afspejler de aktiviteter og funktioner, som den forretningsmæssigt forbundne forhandler i henhold til aftalen har forpligtet sig til at varetage mod vederlag. Den justering, som Kommissionen foretog ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev foretaget for at tage højde for disse funktioner og afspejle det korrekte vederlag for den service, der blev ydet på armslængdevilkår. Uanset om den forretningsmæssigt forbundne forhandler modtager betaling på grundlag af provision, der dækker de eksporttjenester, der leveres til den eksporterende producent, viser dette derfor, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler udfører de aftalte tjenester på vegne af den eksporterende producent, men uden et passende vederlag, herunder en rimelig fortjeneste. Påstanden blev derfor afvist.
- (85) Den eksporterende producent hævdede også, at den omstændighed, at virksomheden varetog en række opgaver, som normalt forbindes med en salgsafdeling, ikke forhindrer en konklusion om, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed. Ifølge den eksporterende producent var det en mangeårig retspraksis, at en producent og en handelsvirksomhed stadig kan udgøre en enkelt økonomisk enhed, selv når producenten selv udfører visse salgsfunktioner. Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent i henhold til aftalens bestemmelser rent faktisk varetog størstedelen af, om ikke alle, de opgaver, der normalt forbindes med en salgsafdeling. Som allerede nævnt i betragtning 83 er dette i modstrid med den eksporterende producents påstand om, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler skal behandles som producentens interne salgsafdeling. Den forretningsmæssigt forbundne forhandler udfører snarere supplerende funktioner i forbindelse med eksportsalg mod vederlag eller provision, som anført af den eksporterende producent selv. Justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), blev netop foretaget for disse provisioner.
- (86) Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent gentagne gange henviste til de faktiske omstændigheder i Musim Mas-undersøgelsen og -dommen^(*). Den eksporterende producent synes kort sagt at antyde, at justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke er berettiget, idet virksomhedens egen faktiske situation ikke svarer til situationen i Musim Mas-sagen. Kommissionen var uenig. Begrundelsen for en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), skal undersøges på grundlag af de faktiske omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, og på grundlag af den dokumentation, som Kommissionen råder over. Musim Mas-dommen fastsatte ikke en minimumsstandard, der skulle opfyldes i hvert enkelt tilfælde. I Musim Mas-sagen var Domstolen snarere enig i den vurdering, som Rådet foretog på grundlag af de faktiske forhold, der blev konstateret i den pågældende sag. Som nævnt ovenfor gør flere af de relevante faktiske forhold i Musim Mas-sagen under alle omstændigheder sig gældende i den eksporterende producents situation, og herunder især eksistensen af en aftale, der er uforenelig med den opfattelse, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler reelt skulle være gruppens interne salgsafdeling.

(*) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, sag C-468/15P, Domstolens dom af 26. oktober 2016.

- (87) Den eksporterende producent hævdede også, at virksomhedens kontrol over den forretningsmæssigt forbundne forhandler, det forhold, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke køber fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører, og at den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler befinder sig på samme adresse, udgør relevante faktorer for afgørelsen af, om der er tale om en enkelt økonomisk enhed.
- (88) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at ikke alle faktorerne hver for sig behøver at vise, at der ikke var tale om en enkelt økonomisk enhed mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Det er snarere de samlede betingelser for forholdet mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, der skal tages i betragtning af Kommissionen. Eksistensen af kontrol er ikke afgørende for en konklusion om, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke er en intern salgsafdeling, men snarere leverer forskellige typer tjenesteydelser inden for gruppen, i dette tilfælde eksportrelaterede tjenesteydelser. At den forretningsmæssigt forbundne forhandler leverer eksporttjenesteydelser mod provision udelukkende til den eksporterende producent og forhandlerens beliggenhed, viser kun, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke leverer de samme tjenesteydelser til andre kunder på nuværende tidspunkt. Dette betyder ikke, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler er den eksporterende producents interne salgsafdeling.
- (89) På grundlag af ovenstående fandt Kommissionen i denne sag derfor, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler fungerede som en agent, der varetager den eksporterende producents eksportaktiviteter, navnlig ved at kontrollere de modtagne remburs, udarbejde og følge op på dokumenter vedrørende toldbehandling og lastning, udarbejde de nødvendige eksportdokumenter efter lastning og varetage eksportrelaterede procedurer såsom at sikre opkrævning af omkostningerne ved varerne. Den forretningsmæssigt forbundne forhandler modtog provision på grundlag af salget. Da dette vederlag blev påvirket af det gruppeinterne forhold og ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev det anset for hensigtsmæssigt at anvende en rimelig fortjenstmargen for at undgå eventuelle fordrejende virkninger, der måtte opstå som følge af interne aftaler mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler ⁽¹⁰⁾.
- (90) Af alle de årsager, der er anført i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 79-88 ovenfor, blev påstanden derfor til sidst afvist.
- (91) To eksporterende producenter gentog påstanden om, at Kommissionen burde beregne dumping på kvartalsbasis.
- (92) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande og anførte, at en kvartalsvis dumpingberegning ikke var berettiget i dette tilfælde, da forekomsten af mindre omkostningsudsving samt inflationen og nedskrivningen af den tyrkiske lira ikke berettigede en kvartalsvis tilgang.
- (93) Kommissionen konkluderede, at da de to virksomheder ikke fremlagde nye beviser til støtte for deres påstand, der kunne ændre Kommissionens vurdering, blev de foreløbige konklusioner i betragtning 64-68 i forordningen om midlertidig told bekræftet, og påstanden blev afvist.
- (94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en eksporterende producent påstanden om en kvartalsvis beregning af dumping. Desuden sammenlignede virksomheden omkostningsudsvingene og den gennemsnitlige inflation og devaluering af den tyrkiske lira med de konstaterede underbudsmargener for at vise den påståede betydning af førstnævnte. Virksomheden bemærkede endelig, at mens Kommissionen fastsætter en indekseringsmekanisme for råmaterialepriser i enhver tilsagnsprocedure, blev disse prisudsving ikke taget i betragtning i dette tilfælde ved beregningen af dumpingmargenen.
- (95) Virksomheden fremlagde ingen nye oplysninger til støtte for sin påstand. Som anført i betragtning 68 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at udsvingene i de kvartalsvise produktionsomkostninger i modsætning til den eksporterende producents påstand hovedsagelig påvirkede ét kvartal i UP, mens salget af den undersøgte vare fandt sted i hele UP, og at det samlede udsving i omkostningerne, inflationen og nedskrivningen af den tyrkiske lira ikke var af et sådant omfang, at de kunne afvige fra Kommissionens faste praksis med at beregne dumpingmargenen på årsbasis. Den eksporterende producents sammenligning mellem underbudsmargenens niveau og omkostningsforskellene, inflationen og devalueringen i UP var ikke holdbar, da den vedrørte to helt forskellige vurderinger, som

⁽¹⁰⁾ Se i den forbindelse WTO-panelrapporten, *European Union — Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (WT/DS442/R), af 16. december 2016, punkt 7.129.

ikke var direkte forbundet med hinanden. Med hensyn til prisindekseringsmekanismerne i tilsagn bemærker Kommissionen, at disse er nødvendige for at opretholde en passende mindsteimportpris for at undgå misbrug og omgåelse og derved på passende vis fjerne den konstaterede dumping og skade. Konstateringen af dumping og skade vedrører en undersøgelse af en tidligere periode, og de to situationer er derfor ikke sammenlignelige.

- (96) En eksporterende producent og to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter anfægtede den midlertidige afvisning af en justering for valutaomregning, som de anmodede om i forbindelse med hedgingkontrakter vedrørende deres salg til Unionen. Påstanden vedrører den valutakurs, der skal anvendes ved omregningen af salgsværdien i udenlandsk valuta (i dette tilfælde euro) til eksportlandets valuta (tyrkiske lira eller TRY). Virksomhederne påberåbte sig bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), nemlig, at (...) når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg.
- (97) Klageren modsatte sig i sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, de eksporterende producenters påstande og anførte, at hedging er en intern proces, og virksomhederne kan ikke gøre gældende, at salgsprisen uden hedging ville have været højere, fordi det ikke er indlysende, at kunderne ville have betalt en højere pris.
- (98) Kommissionen bemærkede, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), finder anvendelse i situationer, hvor valutaomregning er nødvendig for at kunne sammenligne den normale værdi med eksportprisen. Det er fast praksis at foretage en sådan sammenligning i det pågældende lands valuta. I den foreliggende sag anvendte Kommissionen derfor den tyrkiske lira som sammenligningsvaluta. Begge virksomheder, der anmodede om en justering for valutaomregning, afdækkede de eksportsalgstransaktioner, der var angivet i euro. Valutaromregningsrisikoen som følge af disse transaktioner blev i alle tilfælde afdækket mod amerikanske dollar. Da sammenligningen fandt sted i tyrkiske lira, og alle transaktioner i euro blev omregnet direkte til tyrkisk lira uden mellemliggende omregning til amerikanske dollar, ligesom alt hjemmemarkedssalg blev foretaget i tyrkisk lira, fandt Kommissionen, at den omregningskurs mellem euro og dollar, der var aftalt i hedgingkontrakterne, var irrelevant for sammenligningen. Kommissionen afviste derfor de tre eksporterende producenters påstand.
- (99) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de tre eksporterende producenter deres krav om en justering for valutaomregning ved salg til Unionen for at tage højde for afdækningen af valutarisikoen fra transaktioner i euro. De gentog argumentet om, at uanset hvilken valuta der anvendes til prissammenligningen, har gevinster eller tab som følge af omregningskursen på afdækningstidspunktet en betydelig indvirkning på prissammenligningen. De fremlagde navnlig et teoretisk eksempel på en salgsordre på hjemmemarkedet med en enhedspris i USD, der var aftalt på en bestemt dag, og en eksportordre med samme enhedspris i et tilsvarende beløb i EUR, der blev aftalt samme dag. Virksomhedernes beregning viste, at når disse salgsordrer leveres samme dag, og den fakturerede værdi omregnes direkte fra fakturaens valuta til TRY, ville sammenligningen føre til dumping, selv om den aftalte pris i de to salgsordrer var den samme på datoen for salgsordrerne. De hævdede derefter, at der burde foretages en justering for afdækning enten på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), eller artikel 2, stk. 10, litra k).
- (100) Kommissionen analyserede påstanden, navnlig det teoretiske eksempel, som angiveligt viste, at valutakursen i hedgingkontrakterne skulle tages i betragtning med henblik på prissammenligningen. For det første bemærkede Kommissionen, at selv om eksemplet var matematisk korrekt, afspejlede det hverken virksomhedernes faktiske forretningsaktiviteter eller beregningen af dumpingmargenen. Eksemplet indebar navnlig, at dumpingmargenen blev beregnet ved at sammenligne to individuelle transaktioner, der blev gennemført på samme tid, hvilket ikke er tilfældet, da Kommissionen sammenligner den gennemsnitlige normale værdi og den gennemsnitlige eksportpris som fastsat i UP for hver varetype. For det andet antog eksemplet, at alle salgsordrer, der blev indgået på en bestemt dag, gennemføres på et lignende tidspunkt, hvilket viste sig at være ukorrekt. Faktisk fremsatte en af de eksporterende producenter en separat påstand om, at den tid, der gik mellem færdiggørelsen af produktionen og

kundens afhentning af varerne, var meget længere på hjemmemarkedet end ved eksportsalg. Det blev derfor konstateret, at det eksempel, som virksomhederne havde givet, var unøjagtigt for den foreliggende situation. Desuden fremlagde ingen af virksomhederne dokumentation for, at deres eksportsalg i EUR oprindeligt blev forhandlet på grundlag af deres pris i USD. Tværtimod var salgskontrakterne og/eller salgsordrerne for disse eksportsalgstransaktioner angivet direkte i EUR uden henvisning til USD. En omregning fra EUR til TRY via USD blev derfor anset for irrelevant. Kommissionen afviste følgelig den ønskede justering på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).

- (101) Selv om virksomheden desuden hævdede at kunne knytte eksporttransaktionerne til individuelle afdækningstransaktioner, kunne de i mange tilfælde justeres, hvilket de også blev, efter salget afhængigt af, hvordan de finansielle udsigter udviklede sig, og for at maksimere virksomhedernes afkast. Kommissionen fandt derfor ikke, at afdækningen kunne knyttes direkte til det pågældende eksportsalg, og at det ville have risikeret at fordreje den faktiske eksportpris, hvis der blev taget hensyn til terminssalgprisen.
- (102) Kommissionen afviste også påstanden på grundlag af artikel 2, stk. 10, litra k), da virksomhederne ikke fremlagde dokumentation for, at deres afdækningsaktiviteter resulterede i, at kunderne konsekvent betalte forskellige priser på hjemmemarkedet.
- (103) To eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige afvisning af visse justeringer af hjemmemarkedssalget, som de havde anmodet om, den ene vedrørende eksistensen af en toldgodtgørelsesordning og den anden vedrørende justering af lageromkostninger. En af dem anfægtede også de betalingsbetingelser, som Kommissionen anvendte til at beregne virksomhedens kreditomkostninger på hjemmemarkedet.
- (104) I de bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande. Med hensyn til toldgodtgørelse anførte klageren, at rent teoretiske omkostninger ikke kan anvendes som en justering, da det ikke er muligt at fastslå en klar forbindelse mellem de eksporterede varer og den told, der ikke er betalt på importerede råmaterialer. Med hensyn til lagerlageromkostninger støttede klageren Kommissionens afvisning af en sådan justering, da den pågældende virksomhed ikke kunne påvise, at hjemmemarkedspriserne er højere for varer, der ligger længere på lageret.
- (105) Da de to virksomheder ikke fremlagde nye beviser vedrørende justeringen for toldgodtgørelse, der kunne ændre Kommissionens foreløbige vurdering, blev konklusionerne i betragtning 60-63 i forordningen om midlertidig told bekræftet, og påstanden blev afvist. Den justering for lageromkostninger, som en eksporterende producent anmodede om i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), vedrører det forhold, at kunderne for en del af producentens hjemmemarkedssalg var længe om at hente varerne, som derfor lå længere på virksomhedens lager. Med hensyn til denne påstand konkluderede Kommissionen, at påstanden måtte afvises, da virksomheden ikke var i stand til at knytte disse påståede omkostninger til individuelle salgstransaktioner eller til bestemte kunder, og da den heller ikke kunne påvise, at hjemmemarkedspriserne var påvirket af lageromkostningerne. Med hensyn til de betalingsbetingelser, der blev anvendt ved beregningen af de kreditomkostningerne på hjemmemarkedet, fremlagde den berørte virksomhed ingen nye beviser, der kunne ændre Kommissionens foreløbige tilgang, dvs. at erstatte de indberettede betalingsbetingelser, som under krydstjekket uden kontrolbesøg blev anset for at være uforenelige med de vilkår, der var aftalt i de tilknyttede salgskontrakter, med et mere præcist sæt betalingsbetingelser, som virksomheden havde angivet, og som blev gennemgået under krydstjekket uden kontrolbesøg. Påstanden blev derfor afvist.
- (106) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en eksporterende producent påstanden om, at der skulle tages hensyn til justeringer for toldgodtgørelse og lageromkostninger i forbindelse med virksomhedens hjemmemarkedssalg, og anfægtede igen de betalingsbetingelser, som Kommissionen anvendte til at beregne virksomhedens kreditomkostninger på hjemmemarkedet.
- (107) Med hensyn til justeringen for toldgodtgørelse gentog virksomheden argumentet om, at forekomsten af en importtold på et råmateriale har en indvirkning på den pris, som indenlandske leverandører af dette råmateriale forlanger, uanset om importtold reelt er blevet betalt.

- (108) Med hensyn til justeringen for lageromkostninger gentog virksomheden argumentet om, at en justering for sådanne omkostninger svarer til en justering for kreditomkostninger, da begge er knyttet til en forsinket betaling. Den fremførte endvidere, at afvisningen af en sådan indenlandsk justering ikke var i overensstemmelse med accepten af en eksportjustering for omkostninger ved overliggetid i forbindelse med salg til Unionen, og hævdede, at der i begge tilfælde er tale om en forsinkelse i ankomsten af varerne, som medfører yderligere omkostninger.
- (109) Med hensyn til de betalingsbetingelser, der anvendes til at beregne kreditomkostninger på hjemmemarkedet, gentog virksomheden, at Kommissionen burde have beregnet kreditomkostningerne på grundlag af de aftalte betalingsbetingelser og ikke på grundlag af, hvornår betalingerne rent faktisk fandt sted, da kun de aftalte betalingsbetingelser kan have indflydelse på prisfastsættelsen.
- (110) Som svar på disse bemærkninger vedrørende den krævede justering for toldgodtgørelse og i forlængelse af Kommissionens foreløbige overvejelser om, at en teoretisk omkostning ikke kan tages i betragtning ved beregningen, viste det sig, at den eksporterende producents hjemmemarkedsalgspriser i modsætning til virksomhedens påstande ikke tog hensyn til beløbet for den angivelige toldgodtgørelse, der ellers ville medføre tabsgivende salg. Påstanden blev derfor afvist.
- (111) Med hensyn til justeringen for lageromkostninger bemærkede Kommissionen, at selv om yderligere lagerudgifter til varer, der blev hentet sent af kunderne, allerede er medtaget i de samlede salgsomkostninger, kan den krævede justering for at dække den deraf følgende udskudte betaling, som virksomheden sammenlignede med en justering for kreditomkostninger, ikke indrømmes, fordi virksomheden ikke tog hensyn til den mulige sene afhentning ved indgåelsen af salgsaftalen eller var i stand til at knytte den til nogen kunde eller til en specifik transaktion, hvilket bekræftede, at den krævede justering ikke var afspejlet i salgsprisen. I modsætning til de overliggetidsomkostninger, som virksomheden kun havde allokeret til de eksporttransaktioner, hvor der faktisk blev betalt overliggetidsgebyrer, var virksomheden ikke i stand til at påvise nogen sammenhæng mellem de påståede lageromkostninger og de faktiske transaktioner, der angiveligt blev påvirket. Påstanden blev derfor afvist.
- (112) Med hensyn til de betalingsbetingelser, der blev anvendt til beregning af kreditomkostninger på hjemmemarkedet, fandt Kommissionen, at de faktiske betalingsbetingelser, som virksomheden havde angivet, var mere præcise, da de betalingsbetingelser, der blev angivet som aftalt i salgsordrerne, blev anset for at være uforenelige med de betalingsbetingelser, der faktisk var aftalt i de tilhørende salgsordrer for en stikprøve af transaktioner. Påstanden blev derfor afvist.
- (113) En gruppe eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige afvisning af kravet om en justering for fakturering af hjemmemarkedsalget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra c), for at afspejle rabatter, der angiveligt blev ydet efter udstedelsen af fakturaerne.
- (114) I løbet af undersøgelsen, herunder på anmodning under krydstjekket uden kontrolbesøg, forklarede virksomheden, at den ikke var i stand til at knytte den faktureringsjustering, der var registreret i dens regnskaber, til individuelle transaktioner. Den kunne f.eks. ikke udpege kredit- eller debetnotaer vedrørende de specifikke fakturaer, hvis værdi angiveligt skulle korrigeres gennem faktureringsjusteringerne. Kommissionen konkluderede derfor, at den krævede justering ikke var tilstrækkeligt underbygget, og bekræftede afvisningen af påstanden.
- (115) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter satte spørgsmålstegn ved den foreløbige beregning af kreditomkostningerne ved salg til Unionen. Virksomhederne hævdede navnlig, at Kommissionen med urette anvendte de samme rentesatser for EUR og USD fra den tyrkiske centralbank over for alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter med den begrundelse, at de ikke afspejlede det forhold, at rentesatserne for lån afhang af virksomhedernes særlige karakteristika og finansielle situation. De hævdede, at man i stedet burde have anvendt de faktiske rentesatser for virksomhedernes lån.
- (116) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og anførte, at Kommissionens foreløbige beslutning om at anvende ensartede rentesatser fra den tyrkiske centralbank var gennemsnitlig og objektiv og bør opretholdes.
- (117) Kommissionen undersøgte denne påstand og konkluderede, at det for lån, som en af de forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter havde opnået til markedspris fra uafhængige banker, var berettiget at anvende den kontraktmæssige rente i USD, som producenten faktisk betalte for kortfristede lån, til at beregne virksomhedens kreditomkostninger. Ændringen blev derfor gennemført i den endelige beregning. For så vidt angår lånet fra en bank, der var forretningsmæssigt forbundet med producenten, konkluderede Kommissionen imidlertid,

at det var berettiget at anvende den gennemsnitlige rentesats i EUR fra den tyrkiske centralbank, da den kontraktmæssige rente ikke afspejlede markedsvilkårene. Den anden eksporterende producent i gruppen havde ingen udestående lån i UP, og der kunne derfor ikke anvendes en virksomhedsspecifik rentesats som erstatning ved beregningen af justeringen for kreditomkostninger. Det var derfor berettiget at anvende de gennemsnitlige rentesatser fra den tyrkiske centralbank.

- (118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter, at Kommissionen burde have anvendt den samme rentesats i USD for begge producenter i gruppen, da deres finansieringsvilkår var de samme. En eksporterende producent fremlagde navnlig yderligere oplysninger, som viste, at et af de lån, som den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producent havde indberettet, faktisk blev anvendt af den pågældende eksporterende producent.
- (119) Kommissionen vurderede påstanden og bemærkede, at finansieringsvilkårene for den pågældende eksporterende producent ikke var de samme som for den anden virksomhed i gruppen, hvilket fremgår af det forhold, at rentesatsen for den pågældende eksporterende producents lån var højere end den gennemsnitlige rente på de øvrige lån, og at denne sats endnu ikke omfattede den avance, der blev opkrævet for hovedsædets tjenester, som forklaret af virksomhederne under krydstjekket uden kontrolbesøg og som gentaget i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. På baggrund af disse omstændigheder afviste Kommissionen påstanden.
- (120) Desuden påstod en eksporterende producent, at Kommissionen burde have anvendt rentesatserne for virksomhedens lån, da Kommissionen accepterede en sådan fremgangsmåde for en anden stikprøveudtaget eksporterende producent.
- (121) Kommissionen fandt, at de to tilfælde var forskellige. Den anden eksporterende producent fremlagde oplysninger om sine egne lån i sin oprindelige besvarelse af spørgeskemaet, mens den pågældende virksomhed undlod at oplyse om eventuelle kortfristede lån. I stedet foreslog virksomheden at anvende interbankrenter til at fastsætte kreditomkostningerne. Kommissionen fandt, at virksomheden ikke ville være i stand til at opnå et lån til interbankrenter og erstattede derfor disse renter med en gennemsnitlig rente på kortfristede kommercielle lån som offentliggjort af den tyrkiske centralbank.
- (122) Kommissionen vurderede desuden de nye oplysninger, som den pågældende eksporterende producent havde fremlagt i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og som blev suppleret i producentens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen fandt, at i betragtning af de modstridende oplysninger i den oprindelige spørgeskemabesvarelse og på et senere tidspunkt i undersøgelsen kunne Kommissionens foreløbige beslutning om at anvende de rentesatser, der var offentliggjort af den tyrkiske centralbank til fastsættelse af kreditomkostninger, ikke anses for urimelig. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (123) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter hævdede, at valutaomregningskurserne mellem omkostningsdata og salgsdata ikke stemte overens. Med hensyn til deres salgsdata blev der anvendt en gennemsnitlig månedlig valutaomregning, mens der blev anvendt en gennemsnitlig årlig valutaomregning på deres omkostningsdata.
- (124) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og støttede Kommissionens foreløbige tilgang til de anvendte valutaomregningskurser. Efter dens opfattelse bør omkostninger (som bogføres i virksomhedernes regnskaber over længere tid) beregnes på årsbasis og omregnes ved hjælp af en gennemsnitlig valutakurs for UP, mens indtægter i forbindelse med salg bør omregnes på det tidspunkt, hvor indtægten genereres ved hjælp af månedlige eller endog daglige valutakurser.
- (125) Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. Påstanden blev derfor godtaget, og i den endelige beregning blev der anvendt gennemsnitlige månedlige valutakurser til at konvertere både virksomhedens omkostnings- og salgsdata.
- (126) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de eksporterende producenter, at eftersom de indberettede alle data, der var relevante for dumpingberegningen i USD, var det ikke nødvendigt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), at omregne dem fra USD til TRY med henblik på prissammenligningen. Virksomhederne henviste derefter til grundforordningens artikel 2, stk. 5, hvoraf det fremgår, at »omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen«, mens de beløb for produktionsomkostninger, som Kommissionen anvendte ved beregningen af deres normale værdi, som følge af omregningen fra USD til TRY, adskilte sig fra de beløb, der var angivet i deres regnskaber.

- (127) For det første bemærkede Kommissionen, at de eksporterende producenter foretog transaktioner i USD, EUR og TRY. Valutaomregninger var derfor nødvendige for at udtrykke værdierne i én valuta, således at de kunne sammenlignes. For det andet bestred Kommissionen ikke, at virksomhederne selv omregnede alle værdier til USD, da USD var virksomhedernes regnskabsvaluta. Kommissionen fandt det ikke desto mindre hensigtsmæssigt at anvende det pågældende lands valuta til sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen. Eftersom virksomhederne indberettede produktionsomkostningerne i USD, fandt Kommissionen det endelig berettiget at omregne disse data til TRY ved hjælp af månedlige omregningskurser, også efter virksomhedernes bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Da virksomhederne ikke fremlagde fuldstændige oplysninger om produktionsomkostningerne i TRY, kunne der ikke tages hensyn til eventuelle forskelle i værdierne i TRY anvendt som supplerende valuta i deres regnskaber. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (128) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde have fratrukket visse godtgørelser, dvs. eksportsammenslutningsgebyret og fradrag for faste eksportbeløb, ved beregningen af prisen på dennes salg til Unionen.
- (129) Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent også fremsatte denne påstand i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og at justeringerne blev drøftet under den høring, der blev afholdt efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger.
- (130) Under høringen bekræftede virksomheden, at eksportsammenslutningsgebyret blev betalt for virksomhedens medlemskab af ÇIB. Virksomheden forklarede endvidere, at gebyret blev betalt som en procentdel af værdien af hver eksporttransaktion. Kommissionen fandt derfor, at eksportsammenslutningsgebyret var en omkostning, som virksomheden afholdt udelukkende i forbindelse med sine eksporttransaktioner, og at dets størrelse blev bestemt af virksomhedens eksportniveau. Desuden kunne værdien af fradraget fastsættes individuelt for hver enkelt eksporttransaktion på grundlag af dens værdi.
- (131) Med hensyn til fradraget for det faste eksportbeløb hævdede virksomheden, at det ikke var hensigtsmæssigt at trække dets værdi fra eksportprisen, da det kun vedrørte en skattefordel og ikke en faktisk omkostning for virksomheden. I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste virksomheden til den tyrkiske lovgivning ⁽¹⁾, som gør det muligt for alle eksportører at fratække 0,5 % af deres eksportsalgsindtægter for at afspejle de udgifter, der var afholdt, men som ikke kunne bogføres på anden vis på grund af manglende dokumentation. Kommissionen fandt derfor, at fradraget for faste eksportbeløb udgjorde en omkostning, der faktisk var afholdt i forbindelse med virksomhedens eksportsalgstransaktioner, for hvilke virksomheden ikke havde tilstrækkelig dokumentation, og som ikke kunne bogføres under nogen anden udgiftskonto. Desuden var Kommissionen i stand til at fastsætte værdien af fradraget for hver enkelt transaktion.
- (132) Kommissionen afviste derfor påstanden vedrørende fradrag af eksportsammenslutningsgebyret og fradrag for faste eksportbeløb.

3.5. Dumpingmargener

- (133) Som anført i betragtning 28-132 tog Kommissionen hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af interesserede parter efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og genbereggede dumpingmargenerne i overensstemmelse hermed.
- (134) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Erdemir Group:	5,0 %
— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.	
— Iskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	

⁽¹⁾ Artikel 40 i lov om indkomstskat 193 af 6. januar 1961, som ændret ved lov nr. 4108 af juni 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağır Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Alle andre virksomheder	7,3 %

- (135) Beregningerne af de individuelle dumpingmargener inkl. korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de interesserede parter bemærkninger efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev fremlagt for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (136) I undersøgelsesperioden blev samme vare fremstillet i EU-27 af 21 kendte producenter, der indgår i 14 grupper. Disse producenter udgør EU-erhvervsgrenen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (137) For EU-27 blev den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden fastsat til mellem 71 og 74,5 millioner ton, inkl. produktion til det bundne marked.
- (138) De tre EU-producenter, der blev udtaget til at indgå i stikprøven, tegnede sig for mellem 34 % og 38 % af den samlede EU-produktion af samme vare i EU-27. De tegnede sig for mellem 40 % og 44 % af salgsmængden i Unionen for de producenter, der gav sig til kende i forbindelse med analysen af vurderingen af situationen før indledningen af undersøgelsen.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (139) GOT mente, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad forklarede, hvorfor det var nødvendigt at undersøge tallene for det frie marked og det bundne marked hver for sig. Efter GOT's opfattelse var Kommissionens forklaringer i modstrid med WTO-panelet i sagen Morocco — Hot-rolled-steel (Turkey) og WTO-appelorganet i sagen US — Hot-rolled steel, ifølge hvilke undersøgelsesmyndighederne i princippet bør undersøge alle dele af en erhvervsgren, og erhvervsgrenen som helhed, på samme måde eller give en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor det ikke er tilfældet.
- (140) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om hele produktionen af den pågældende vare og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked. For så vidt angår skadesindikatorerne i betragtning 82 i forordningen om midlertidig told analyserede Kommissionen særskilt data vedrørende det frie og det bundne marked og foretog en sammenlignende analyse, hvor det var muligt og berettiget. For så vidt angår de økonomiske indikatorer, der er nævnt i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told, kunne Kommissionen kun foretage en meningsfuld vurdering ved at henvise til EU-erhvervsgrenens samlede aktivitet. Kommissionen anså derfor sin analyse for at være i overensstemmelse med Unionens retsinstansers og WTO's retspraksis ⁽¹²⁾.
- (141) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger insisterede GOT på, at Kommissionen havde handlet i modstrid med WTO's retspraksis, fordi den i) ikke særskilt analyserede oplysninger om salgspriser, produktionsomkostninger, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet, ii) eller gav nogen forklaring på, hvorfor den kun undersøgte oplysninger om det frie marked i stedet for at foretage en separat og sammenlignelig undersøgelse. Kommissionen var ikke enig, da spørgeskemabesvareelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter, ud over hvad der er forklaret i foregående betragtning, gjorde det muligt at foretage en analyse af salgspriser, salgsmængder og rentabilitet på det frie marked i forhold til andre markeder. Det forhold, at tabel 10 viser salgspriserne på det frie marked, betyder ikke, at salgspriserne på det bundne marked ikke blev undersøgt.

⁽¹²⁾ Domstolen, sag C-315/90, Gimelec mod Kommissionen, EU:C:1991:447, præmis 21-29; Rapport fra WTO's appelorgan 24.7.2001, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, punkt 181-215.

- (142) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 78-83 i forordningen om midlertidig told.

4.3. EU-forbrug

4.3.1. Forbrug på det frie marked i Unionen

- (143) I EU-27 udviklede EU-forbruget på det frie marked sig således i den betragtede periode:

Tabel 1

Forbrug på det frie marked i Unionen (ton)

	2016	2017	2018	UP
EU-forbrug på det frie marked	33-34 mio.	32-mio.	34-35 mio.	33-34 mio.
Indeks	100	96	102	99

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (144) Mellem 2016 og 2018 steg forbruget på det frie marked med 2 %, men faldt herefter. Generelt faldt forbruget på det frie marked med 1 % i den betragtede periode.

4.3.2. Forbrug på det bundne marked i Unionen

- (145) I EU-27 udviklede forbruget på det bundne marked i Unionen sig således i den betragtede periode:

Tabel 2

Forbrug på det bundne EU-marked (ton)

	2016	2017	2018	UP
Forbrug på det bundne marked i Unionen	42,5-45,5 mio.	44-47 mio.	43,5-46,5 mio.	39,5-42,5 mio.
Indeks	100	103	102	93

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (146) Forbruget på det bundne marked steg en smule i første del af undersøgelsesperioden, hvorefter det faldt. Det bundne forbrug faldt i alt med 7 procentpoint i den betragtede periode.

4.3.3. Samlet forbrug

- (147) I EU-27 udviklede det samlede forbrug — summen af forbruget på det bundne og det frie marked — sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

Samlet forbrug (frie og bundne marked) (ton)

	2016	2017	2018	UP
Samlet EU-forbrug	78-81 mio.	78-81 mio.	80-83 mio.	74-77 mio.
Indeks	100	100	102	95

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (148) Ovenstående tabel viser, at det samlede forbrug steg lidt i 2018, men generelt faldt med 5 % i forhold til 2016. Det bundne forbrug udgjorde 59 % af det samlede forbrug i undersøgelsesperioden.

4.4. Import fra Tyrkiet

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra Tyrkiet

(149) Importen fra Tyrkiet til EU-27 udviklede sig således:

Tabel 4

Importmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	UP
Importmængde fra Tyrkiet (ton)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeks	100	186	297	296
Markedsandel på det frie marked (%)	2,8-3,1	5,3-5,6	7,8-8,1	8,2-8,5
Indeks	100	190-220	270-300	270-300

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (150) Importen fra Tyrkiet steg med 196 % i den betragtede periode, hvilket næsten tredoblede dens andel på det frie marked.
- (151) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at importen fra Tyrkiet ikke påvirkede EU-erhvervsgrænsens markedsandel, men kun overtog en vis andel fra tredjelande, hvilket ikke kunne have nogen indvirkning på EU-producenterne.
- (152) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilføjede GOT, at Kommissionens analyse af importmængden fra Tyrkiet kun så på endepunkterne, og opfordrede Kommissionen til snarere at analysere udviklingen på grundlag af kvartalsdata fra 2019 og 2020 og faldet i importen efter undersøgelsesperioden. Kommissionen bemærkede, at GOT's tilgang ikke kan rejse tvivl om, at importen fra Tyrkiet steg fra år til år mellem 2016 og 2018, med 196 % i den betragtede periode, og at den næsten tredoblede sin andel på det frie marked.
- (153) I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i afsnit 5.

4.4.2. Priser på importen fra Tyrkiet og prisunderbud

- (154) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat. Den vejede gennemsnitlige pris på importen til EU-27 fra Tyrkiet udviklede sig som følger:

Tabel 5

Importpriser (EUR/ton)

	2016	2017	2018	UP
Tyrkiet	363	490	538	492
Indeks	100	135	148	136

Kilde: Eurostat.

- (155) De gennemsnitlige priser på importen fra Tyrkiet steg fra 363 EUR/ton i 2016 til 492 EUR/ton i undersøgelsesperioden, hvilket var en stigning på 36 %. Forskellen mellem de gennemsnitlige priser på dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser i undersøgelsesperioden, som fremgår af tabel 10, var betydelig (7,8 %).
- (156) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at priserne på importen fra Tyrkiet ikke kunne have forvoldt EU-producenterne skade. I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i afsnit 5.
- (157) Beregningerne af underbudsmargenen er blevet revideret for at afspejle situationen på grundlag af EU-27, og Kommissionen fastslog, at dumpingimporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter viste vejede gennemsnitlige underbudsmargener på mellem 1,2 % og 2 %. Da markedet for varmvalsede flade produkter er meget prisfølsomt, og da konkurrencen i vid udstrækning er baseret på prisen, anså Kommissionen sådanne underbudsmargener for at være betydelige.
- (158) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger understregede Eurofer, at selv et forholdsvis lavt underbudsniveau kan være betydeligt i betragtning af markedets karakter og den betydelige priskonkurrence. GOT fremførte imidlertid, at udtalelsen om, at de konstaterede underbudsmargener var betydelige, blot var en påstand, da den manglede en egentlig evaluering eller kriterier, der fastsatte, hvilken margen der kunne anses for betydelig. Kommissionen afviste påstanden som ubegrundet. Markedsudviklingen og ændringen i importkilderne i tabel 14 bekræfter prisen betydning på markedet for varmvalsede flade produkter. Som GOT selv havde indrømmet, medførte en lille prisforskel desuden en stigning i markedsandelen for importen fra Tyrkiet ⁽¹³⁾.
- (159) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Erdemir Group og Colakoglu Group, at Kommissionen ved at fastsætte underbuddet for 66,1 % (Colakoglu-gruppen) 69,5 % (Erdemir-gruppen) af den stikprøveudtagne EU-producents salg ikke fastsatte underbuddet for varen som helhed og dermed overtrådte grundforordningens artikel 3, stk. 3. De mente, at det ikke kunne udelukkes, at de konstaterede underbudsmargener ville have været anderledes, hvis Kommissionen havde undersøgt prisen på grundlag af den stikprøveudtagne EU-producents samlede salg. Kommissionen afviste denne påstand som ubegrundet, da grundforordningen ikke kræver, at en konklusion om underbud baseres på den stikprøveudtagne EU-producents samlede salg. En prisanalyse er snarere baseret på en sammenligning mellem de modeller, der eksporteres til Unionen, og den samme vare, og det er naturligt ved en sammenligning af de eksporterende producenters eksportsalg med EU-erhvervsgrenens salg, at ikke alle modeller, der sælges af de (tre) stikprøveudtagne EU-producenter, også eksporteres til Unionen af hver enkelt eksporterende producent. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen om, at forskellen mellem de gennemsnitlige priser på dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser i undersøgelsesperioden var betydelig (7,8 %), jf. tabel 10.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (160) Kommissionen minder om, at klageren i den indledende fase havde anmodet om, at Kommissionens analyse af skadestendenserne først blev indledt fra 2017 med den begrundelse, at 2016 (det første år i den betragtede periode i denne undersøgelse) var et »ikke-repræsentativt år«, da EU-erhvervsgrenen blev anset for at lide skade som følge af dumpingimport og subsidieret import fra flere kilder. Kommissionen erkendte, at udviklingen i skadesindikatorerne, der begyndte i 2016, var påvirket af, at EU-erhvervsgrenens situation stadig var ramt af dumpingimport og subsidieret import i 2016, mens EU-erhvervsgrenen i 2017 klart viste tegn på genrejning efter indførelsen samme år af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger over for denne import. Kommissionen besluttede imidlertid at fremlægge oplysningerne i henhold til sin sædvanlige praksis, som ud over undersøgelsesperioden skal omfatte de tre kalenderår, der går forud for undersøgelsesperioden. Kommissionen medtog derfor også 2016 i den betragtede periode.

⁽¹³⁾ Sidste afsnit på side 14 i dokumentreferencen t21.000916 i det ikkefortrolige dossier (indlæg fra Tyrkiets regering).

- (161) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at visse aspekter af skadesanalysen syntes at udelukke data for 2016, og at dette havde ført til ukorrekt skadesvurdering fra Kommissionens side. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger præciserede parten, at den anfægtede den manglende vurdering af indikatorer fra 2016, navnlig dem, der viste en positiv tendens efter 2016 (f.eks. EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked og markedsandel), hvilket skal ses som et bevis på, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt væsentlig skade. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT på samme måde, at undersøgelsen af den påståede skade for den indenlandske erhvervsgren burde baseres på perioden 2016-2019, hvilket den hævdede ikke var tilfældet for alle skadesindikatorer. GOT fandt navnlig, at det i den seneste tid var umuligt at knytte en forbedring eller forværring af erhvervsgrenens situation til eksistensen eller fraværet af handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Endelig kritiserede GOT betragtning 104 i forordningen om midlertidig told, fordi den mente, at offentliggørelsen af endelige antidumpingforanstaltninger og udligningsforanstaltninger over for Kina i april og juni 2017⁽¹⁴⁾, og indførelsen i oktober 2017⁽¹⁵⁾ af endelige antidumpingforanstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine, betød, at alle skadevoldende virkninger af dumpingimporten fra disse lande stadig var til stede i 2017. Til støtte for denne påstand understregede GOT, at importen fra disse fem lande i 2017 stadig udgjorde 26 % af importen af varmvalsede flade produkter.
- (162) For så vidt angår påstandene vedrørende medtagelsen af 2016 eller ej for så vidt angår nogle af skadesindikatorerne, præciserede Kommissionen, at de relevante tabeller, afsnit 1.8 og de øvrige undersøgelsesresultater i forordningen om midlertidig told, omfattede perioden 2016-2019, hvilket fremgik af forordningen. Bemærkningerne under tabellerne vedrørende den betragtede periode gør status over tendenser, der startede i 2016, uanset om de er positive eller negative. Dette er fortsat tilfældet, selv når Kommissionen, som i den foreliggende sag, gjorde status over og tog højde for begivenheder, der fandt sted inden for en bestemt tidsramme i den betragtede periode, herunder handelsbeskyttelsesforanstaltninger.
- (163) For så vidt angår antidumpingforanstaltningerne over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine omfattede undersøgelsen perioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. For så vidt angår antidumping- og udligningsforanstaltningerne over for Kina omfattede undersøgelsen af dumping, subsidiering og skade perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015. GOT's bemærkninger om, at de fem lande stadig tegnede sig for 26 % af importen af den pågældende vare i 2017, og at de derfor stadig forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, er misvisende. Som det fremgår af tabel 14 i forordningen om midlertidig told, faldt importmængden fra de fem pågældende lande med 68 % (dvs. fra 5 724 303 ton til 1 810 518 ton) mellem 2016 og 2017 og den samlede markedsandel fra 16,1 % til 5,2 %. Disse tendenser bekræftes på grundlag af EU-27. Tabel 14 i nærværende forordning viser, at importmængden fra de fem pågældende lande faldt markant (dvs. fra 5 611 020 ton til 1 565 303 ton) mellem 2016 og 2019 i lighed med den samlede markedsandel (dvs. fra 16-17 % til 4-5 %). Kommissionen anser derfor påstanden om, at tidligere undersøgelser havde vist, at alle skadevoldende virkninger af dumpingimporten fra Kina, Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine stadig var til stede i 2017, for ubegrundet.
- (164) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger mindede GOT om sine bemærkninger vedrørende tidspunktet for de endelige antidumpingforanstaltninger og den endelige udligningstold over for Kina samt de endelige antidumpingforanstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine. Den hævdede, at faldet i importen fra disse lande ikke ændrer ved, at denne import stadig udgjorde en betydelig del af importen til EU-27 og forvoldte skade i 2017. GOT mente, at Kommissionen forsøgte at undgå at undersøge disse skadelige virkninger ved at basere sig på tal, der viste et absolut fald. Kommissionen betragtede påstanden som ubegrundet. I undersøgelsesperioderne for de tidligere undersøgelser blev det ikke fastslået, at der forekom skadevoldende dumping i 2017, hvor markedsandelene for de pågældende lande som allerede nævnt allerede var faldet drastisk. Desuden indeholder afsnit 5.2.1 i denne forordning en analyse af udviklingen på markedet og af de forskellige importkilders markedsandele.
-
- ⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 af 5. april 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 92 af 6.4.2017, s. 68); Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 17).
- ⁽¹⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 af 5. oktober 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (EUT L 258 af 6.10.2017, s. 24).

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (165) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2016	2017	2018	UP
Produktionsmængde (ton)	74-77,5 mio.	77-80,5 mio.	76-79,5 mio.	71-74,5 mio.
Indeks	100	104	102	96
Produktionskapacitet (ton)	88-93 mio.	89-94,5 mio.	90-95,5 mio.	91-96 mio.
Indeks	100	102	103	104
Kapacitetsudnyttelse (%)	84	86	84	78
Indeks	100	102	99	93

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (166) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 4 %, mens produktionskapaciteten steg med 4 %. Kapacitetsudnyttelsen faldt således med 7 % fra 84 % i 2016 til 78 % i undersøgelsesperioden.
- (167) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at det forhold, at EU-erhvervsgrenen havde øget sin kapacitet hvert år siden 2016, viste, at den befandt sig i en god situation. Kommissionen var ikke enig og bemærkede som anført i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told, at kapacitetsforøgelsen mellem 2016 og 2017 afspejler forbedringen af forholdene på EU-markedet efter indførelsen af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger over for importen fra fem lande, og at kapacitetsforøgelserne siden 2017 snarere skyldtes øget effektivitet og fjernelse af flaskehalse.
- (168) GOT kritiserede, at der ikke var foretaget en særskilt analyse af det bundne og det frie marked i dette afsnit, hvilket betød, at det ikke ville være muligt at identificere årsagen til det samlede fald i produktionen. Kommissionen fandt, at en opdeling af tabel 6 i det bundne og det frie marked ville være meningsløs. EU-producenterne anvender nemlig samme produktionsudstyr og produktionslinjer til produktion af den undersøgte vare, uanset om det er til bunden anvendelse. Tabel 8 indeholder imidlertid yderligere oplysninger om den bundne markedsmængde.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (169) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel på det frie marked i EU-27 udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel på det frie marked

	2016	2017	2018	UP
EU-erhvervsgrenens salg i Unionen (ton)	24-27 mio.	24-27,5 mio.	25-28,4 mio.	24,5-27,5 mio.
Indeks	100	101	103	103

Markedsandel (%)	75-76	79-80	76-77	78-79
Indeks	100	105	102	104

Kilde: Eurofer, de stikprøvedtagne EU-producenter og Eurostat.

- (170) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked steg med 3 % i den betragtede periode og dens markedsandel med 4 %.
- (171) I EU-27 udviklede EU-erhvervsgrenens bundne salgsmængde og markedsandel på EU-markedet sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Mængde og markedsandel på det bundne marked

	2016	2017	2018	UP
Mængde på det bundne EU-marked (ton)	42,5-45,5 mio.	44-47 mio.	43,5-46,5 mio.	39,5-42,5 mio.
Indeks	100	103	102	93
EU-erhvervsgrenens samlede produktion (ton)	73-76 mio.	76-79 mio.	75-78 mio.	70-73 mio.
Indeks	100	104	102	96
Andel af det bundne marked i forhold til den samlede EU-produktion (%)	61	61	61	59
Indeks	100	99	99	96

Kilde: Eurofer, de stikprøvedtagne EU-producenter og Eurostat.

- (172) EU-erhvervsgrenens bundne marked (som består af varmvalsede flade produkter, der blev opbevaret af EU-erhvervsgrenen til anvendelse i efterfølgende produktionsled) i Unionen faldt med 7 % eller ca. 3 mio. ton i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens andel af det bundne marked (udtrykt i procent af den samlede EU-produktion) faldt fra 61 % i 2016 til 59 % i undersøgelsesperioden.
- (173) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger kritiserede GOT, at Kommissionen i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told forklarede stigningen i EU-erhvervsgrenens andel af det frie marked mellem 2018 og 2019 med, at betydelige salgsmængder skiftede fra det bundne marked til det frie marked som følge af desinvesteringer. Den fandt, at denne forklaring viste en forudindtaget tilgang fra Kommissionens side, da den sondrede mellem disse markeder »efter for godt befindende«. GOT gentog sin påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og satte spørgsmålstejn ved objektiviteten af den metode, der blev anvendt til at fastlægge udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedsandel. Kommissionen afviste påstanden om en forudindtaget tilgang. Kommissionen anser det for legitimt og endog nødvendigt at omklassificere den bundne produktion som produktion til det frie marked i tilfælde af en desinvestering. Selv om EU-producenternes andel af det frie marked, som anført af GOT, steg i den betragtede periode, bemærkede Kommissionen, at denne stigning var betydeligt lavere end stigningen i markedsandelen for importen fra Tyrkiet i samme periode. I en situation med et forholdsvis stabilt forbrug i Unionen udfyldte importen fra Tyrkiet det hul, som visse andre tredjelande, der har været pålagt antidumpingtold og/eller udligningstold siden 2017, har efterladt.

- (174) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at der ikke var nogen analyse af produktionsmængden for de produktionslinjer, der blev solgt, jf. betragtning 111 i forordningen om midlertidig told. ÇİB fremførte, at dette salg skyldtes strategiske og kommercielle årsager. Kommissionen bemærkede, at salget vedrørte en ændring af ejerskabet mellem EU-producenter, hvilket ikke har nogen indvirkning på tabel 6. Kommissionen fandt ingen forbindelse mellem det pågældende salg og importen fra Tyrkiet.
- (175) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at de vigtigste skadesindikatorer, som f.eks. salgsmængde på og markedsandel af det frie marked, viste, at EU-erhvervsgrenen ikke klarede sig dårligt. Kommissionen fandt erklæringen ubegrundet, da det i betragtning 109 og 150 i forordningen om midlertidig told allerede blev forklaret, at EU-erhvervsgrenens markedsandel steg som følge af en desinvestering, som resulterede i et betydeligt antal transaktioner, der tidligere ville være blevet betragtet som bundne transaktioner, og som blev til transaktioner på det frie marked. Desuden baseres konstateringen af skade på en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation samlet set, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (176) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at Kommissionens bemærkninger i dette afsnit ikke forklarede, hvorfor EU-erhvervsgrenen voksede, eller hvorfor en stigning i salgsmængde og markedsandel var uden betydning i dette særlige tilfælde. I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i betragtning 217.

4.5.2.3. Vækst

- (177) Efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger anførte GOT, at betragtning 112 i forordningen om midlertidig told bestod af udokumenterede påstande, og kritiserede en del af ordlyden. Kommissionen fandt påstandene ubegrundede, da der i den pågældende betragtning udtrykkeligt henvises til data og konklusioner i forordningen om midlertidig told.
- (178) Tallene for EU-27 med hensyn til produktion viser en stærkt faldende tendens fra 2017, mens salg og markedsandel var stabile i forhold til en lille stigning i forbruget på det frie marked i samme periode. EU-erhvervsgrenen i EU-27 voksede kun — og i meget beskedent omfang — hvis man tager udgangspunkt i 2016, som var året, hvor det blev konstateret, at erhvervsgrenen havde lidt skade som følge af dumpingimport fra andre lande.
- (179) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tvivlede GOT på, om visse konklusioner om vækst var objektive, da Kommissionen tidligere havde betegnet faldet i produktionen som »markant«, men stigningen i salget på det frie marked som »lille«. Kommissionen bemærkede for det første, at de procentsatser, som GOT anførte i sin påstand, ikke var procentsatserne for EU-27, og at de derfor var forældede; og for det andet, at en sammenlignende diskussion af, hvordan man betegner en procentændring, under alle omstændigheder skal tage hensyn til den relative størrelse af den underliggende værdi, der er genstand for denne ændring.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (180) Beskæftigelsen og produktiviteten i EU-27 udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Beskæftigelse og produktivitet

	2016	2017	2018	UP
Antal ansatte	38 000-40 000	42 000-44 000	38 000-40 000	37 000-39 000
Indeks	100	112	103	100
Produktivitet (ton pr. ansat)	1 900-2 000	1 700-1 800	1 900-2 000	1 800-1 900
Indeks	100	92	99	96

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (181) EU-erhvervsgrenens beskæftigelsesniveau i forbindelse med produktionen af varmvalsede flade produkter svingede i den betragtede periode, men var generelt stabilt. I betragtning af faldet i produktionen faldt produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, målt i ton pr. ansat pr. år, med 4 % i den betragtede periode.
- (182) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇIB, at de vigtigste skadesindikatorer, som f. eks. beskæftigelse, viste, at EU-erhvervsgrenen ikke klarede sig dårligt. Kommissionen bemærkede imidlertid, at til trods for stabiliteten i antallet af ansatte i den betragtede periode faldt antallet af ansatte kraftigt mellem 2017 og 2019. Den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led, var under alle omstændigheder åbenlys, jf. afsnit 4.5.4 i forordningen om midlertidig told og afsnit 4.6 nedenfor.
- (183) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at en konklusion om væsentlig skade, der udelukkende blev tilskrevet et fald i antallet af ansatte, ikke er i overensstemmelse med WTO's retspraksis, og at faldet i antallet af ansatte fra 2017 ikke kunne tilskrives dumpingimporten fra Tyrkiet. Kommissionen afviste disse påstande. Ingen steder tilskrev Kommissionen en konklusion vedrørende væsentlig skade til det forhold, at der kun var tale om et fald i antallet af ansatte. Hvad angår udviklingen i antallet af ansatte, fulgte den nøje udviklingen i produktionen.
- (184) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at produktiviteten ikke burde undersøges alene, da produktiviteten faldt i 2017 på grund af den betydelige stigning i beskæftigelsen mellem 2016 og 2017. Da produktiviteten var én af de faktorer, der blev taget hensyn til i skadesanalysen, bekræftede Kommissionen, at ingen faktorer blev betragtet alene.
- (185) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at sidste punktum i ovenstående betragtning var ensbetydende med at bekræfte, at faldet i produktiviteten skyldes stigningen i beskæftigelsen i 2017. Kommissionen var uenig med GOT, selv om den erkendte, at stigningen i beskæftigelsen mellem 2016 og 2017 spillede en rolle i faldet i produktiviteten mellem 2016 og 2017. Det er ikke desto mindre bemærkelsesværdigt, at produktiviteten igen faldt mellem 2018 og undersøgelsesperioden på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen også faldt, hvilket førte til et samlet fald i produktiviteten på 4 % i den betragtede periode, jf. betragtning 181.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (186) For EU-27 lå alle dumpingmargenerne væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra Tyrkiet.
- (187) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede GOT Kommissionens bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens genrejsning i 2017 som følge af handelspolitiske foranstaltninger. Da dette afsnit omhandler »genrejsning efter tidligere dumping«, fandt Kommissionen det berettiget at minde om, at EU-erhvervsgrenens situation i betragtning af resultaterne af tidligere undersøgelser af samme vare var påvirket af dumping i 2016, viste tegn på genrejsning fra 2017, og at de sundere rentabilitetsniveauer var forsvundet i undersøgelsesperioden.
- (188) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 115-117 i forordningen om midlertidig told.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (189) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Salgspriser og produktionsomkostninger i Unionen

	2016	2017	2018	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR/ton)	393	532	574	534
<i>Indeks</i>	100	135	146	136
Enhedsproduktionsomkost- ninger (EUR/ton)	413	497	540	560
<i>Indeks</i>	100	121	131	136

Kilde: De stikprøvedtagne EU-producenter.

- (190) De gennemsnitlige enhedssalgspriser steg betydeligt i 2017 sammenlignet med 2016, og så igen i 2018. EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser faldt imidlertid fra 574 EUR/ton i 2018 til 534 EUR/ton i undersøgelsesperioden, mens produktionsomkostningerne steg fra 540 EUR/ton i 2018 til 560 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Om end EU-erhvervsgrenen i 2017 og 2018 havde været i stand til at overvælde de omkostningsstigninger, den havde pådraget sig, på sine kunder og forblive rentabel, kunne den således ikke længere gøre det i undersøgelsesperioden. Oplysningerne om produktionsomkostningerne i denne tabel og i tabel 10 i forordningen om midlertidig told er identiske.
- (191) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOT, at både EU-erhvervsgrenens enhedsproduktionsomkostninger og gennemsnitlige enhedssalgspriser på det frie marked var steget i samme omfang (+ 36 %) i den betragtede periode, således at EU-erhvervsgrenen kunne afspejle stigningerne i råmaterialepriserne i sine priser. Kommissionen bemærker, at GOT's vurdering blot er en slutpunktsanalyse, der ikke tager hensyn til den årlige udvikling og ikke tager højde for, at der i den antidumpingundersøgelse, der førte til foranstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine i 2017, blev konstateret skade i perioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. Da salgspriserne i Unionen stadig var trykkede i 2016 ⁽¹⁶⁾ på grund af dumpingimport fra Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine, kunne EU-erhvervsgrenen faktisk først genoprette sine salgspriser til et normalt niveau i 2017 ⁽¹⁷⁾. Kommissionen bemærker også, at EU-erhvervsgrenens salgspriser faldt fra 574 EUR/ton i 2018 til 534 EUR/ton i undersøgelsesperioden, mens enhedsomkostningerne steg fra 540 EUR/ton til 560 EUR/ton i samme periode. Om end EU-erhvervsgrenen i 2017 og 2018 havde været i stand til at overvælde de omkostningsstigninger, den havde pådraget sig, på sine kunder og forblive rentabel, kunne den således ikke længere gøre det i undersøgelsesperioden.
- (192) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at Kommissionen ikke havde påvist, hvordan EU-erhvervsgrenen var i stand til at afspejle omkostningsstigningerne i 2017 i sine salgspriser. Kommissionen var uenig. Krydstjekket uden kontrolbesøg af spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøvedtagne EU-producenter og tabel 10 bekræftede, at omkostningsstigningerne mellem 2016 og 2017 gav sig udslag i højere salgspriser på det frie marked i EU-27 mellem 2016 og 2017.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (193) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøvedtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

⁽¹⁶⁾ Se bl.a. tabel 3 og 7 og betragtning 339 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien.

⁽¹⁷⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 (jf. fodnote 10). Siden oktober 2016 har EU-producenterne kunnet drage fordel af beskyttelse via Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1778 af 6. oktober 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 272 af 7.10.2016, s. 33).

Tabel 11

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	UP
(i EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeks	100	105	107	112

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (194) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 12 %. Denne tabel er identisk med tabel 11 i forordningen om midlertidig told.
- (195) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at stigningen i arbejdskraftomkostningerne ikke alene kunne tilskrives importen fra Tyrkiet. GOT beklagede sig over, at forordningen om midlertidig told ikke indeholdt en undersøgelse af årsagerne til udviklingen i arbejdskraftomkostningerne. Kommissionen forsikrede GOT om, at da arbejdskraftomkostningerne var én af de faktorer, der blev taget hensyn til i skadesanalysen, betragtede Kommissionen ingen faktorer isoleret set. Der var mange årsager til stigningen i arbejdskraftomkostningerne, herunder forpligtelser indgået med fagforeninger, der repræsenterer arbejdskraften. Kommissionen mindede imidlertid om, at det vigtige spørgsmål i denne analyse er, i hvilket omfang EU-erhvervsgrenen kunne overvælde omkostningsstigninger, som undersøgt i afsnittet ovenfor.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (196) Lagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Lagerbeholdninger

	2016	2017	2018	UP
Slutlagre (ton)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeks	100	117	82	84
Slutlagre i procent af produktionen (%)	4,5-5,5	5-6	4-5	4-5
Indeks	100	110	81	85

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (197) I den betragtede periode faldt slutlagrene med 16 %. Hvad angår udviklingen i slutlagre i procent af produktionen, forblev denne indikator forholdsvis stabil i den betragtede periode og lå på omkring 5 % af produktionsmængden. Denne tabel er identisk med tabel 12 i forordningen om midlertidig told.
- (198) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at Kommissionens behørigt uddybede konklusioner i betragtning 125 i forordningen om midlertidig told om, at lagerbeholdningerne ikke blev anset for at være en vigtig skadesindikator, var forudindtagede. Kommissionen var uenig. Som forklaret i forordningen om midlertidig told fremstilles de fleste typer af samme varer på grundlag af specifikke ordrer, og de leveres derfor efter produktionen og opbevares ikke på lager. Kommissionen nåede frem til en lignende konklusion vedrørende lagerbeholdningerne i tidligere undersøgelser vedrørende samme vare (¹⁸). Desuden bekræftede den nuværende undersøgelse, at de fleste typer af samme vare rent faktisk produceres på grundlag af specifikke ordrer fra brugerne.

⁽¹⁸⁾ Se bl.a. betragtning 292 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 (jf. fodnote 10).

- (199) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger satte GOT spørgsmålstejn ved Kommissionens bemærkninger til faldet i slutlagrene i procent af produktionen. Kommissionen mindede om, at slutlagrene i procent af produktionsmængden var forholdsvis stabile på omkring 5 % i den betragtede periode, og at denne faktor ikke anses for at være en vigtig indikator. Da de fleste typer af samme vare produceres på grundlag af specifikke ordrer fra brugerne, ville det efter Kommissionens opfattelse være uberettiget at betragte stabile lagerbeholdninger (i procent af produktionsmængden) som et tegn på manglende skade på EU-erhvervsgrenens side.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (200) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet udviklede sig således for de stikprøveudtagne EU-producenter i den betragtede periode:

Tabel 13

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2016	2017	2018	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	-3,4	6,8	6,7	-6,1
<i>Indeks</i>	-100	197	197	-178
Likviditet (EUR)	-140 233 454	441 132 791	621 327 297	-308 067 291
<i>Indeks</i>	-100	315	443	-220
Investeringer (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
<i>Indeks</i>	100	162	146	108
Investeringsafkast (%)	-3,1	9,7	10,2	-13,0
<i>Indeks</i>	-100	317	331	-424

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (201) Rentabiliteten udviklede sig negativt i den betragtede periode til trods for den oprindelige stigning i fortjenesten i 2017 og 2018. Rentabiliteten faldt fra 6,8 % i 2017 til -6,1 % i undersøgelsesperioden.
- (202) Nettolikviditeten var positiv fra 2017 til 2018 — den toppede i 2018 — og blev negativ i undersøgelsesperioden, hvor rentabiliteten var på det laveste niveau i den betragtede periode. Evnen til at rejse kapital blev svækket af faldet i fortjenesten.
- (203) De årlige investeringer steg med 8 % i den betragtede periode, men faldt i undersøgelsesperioden, så de knap nåede op over niveauet i 2016. Investeringsafkastet fulgte samme tendens som rentabiliteten. Denne del af tabel 13 er identisk med tabel 13 i forordningen om midlertidig told for så vidt angår investeringer og investeringsafkast.
- (204) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at investeringsniveauerne i tabel 13 i forordningen om midlertidig told var enorme og et klart bevis for manglende skade. Kommissionen var uenig i GOT's konklusion, da investeringerne hovedsagelig fandt sted i 2017 og 2018, dvs. efter at EU-erhvervsgrenen begyndte at genrejse sig efter følgerne af tidligere dumping. Som forklaret i betragtning 167 i forordningen om midlertidig told kunne EU-producenterne ikke investere så meget, som de ønskede i den betragtede periode. Da EU-erhvervsgrenen er en meget kapitalintensiv erhvervsgren, var investeringerne ikke enorme i relative tal. Evnen til at rejse kapital blev svækket af faldet i fortjenesten.

- (205) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede GOT om en forklaring på stigningen i investeringerne på 62 % mellem 2016 og 2017, da foranstaltningerne vedrørende varmvalsede flade produkter over for fem tredjelands trådte i kraft i oktober 2017. Indledningsvis bemærkede Kommissionen, at det forhold, at der er dumpingimport på markedet, som forvolder EU-erhvervsgrenen skade, principielt ikke kan anvendes til at diskvalificere EU-erhvervsgrenens investeringsbeslutninger, da dette implicit ville belønne den pågældende urimelige handelspraksis. Med hensyn til substansen mindede Kommissionen om, at de midlertidige antidumpingforanstaltninger over for en af de dengang vigtigste kilder til import af varmvalsede flade produkter, nemlig Kina, blev offentliggjort den 7. oktober 2016 ⁽¹⁹⁾, mens de endelige foranstaltninger fulgte i begyndelsen af april 2017 ⁽²⁰⁾. Tabel 14 i denne forordning viser desuden et klart fald i dumpingimporten fra Kina, Rusland, Brasilien, Ukraine og Iran mellem 2016 og 2017, hvilket fremmede gennemførelsen af udskudte investeringer i 2017.
- (206) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at visse investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter ikke resulterer i fortjeneste eller investeringsafkast. Kommissionen fandt, at EU-erhvervsgrenen burde have været i stand til at opnå fortjeneste, selv når den opfyldte sine sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige forpligtelser. Investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter forhindrer ikke virksomhederne i at opnå et sundt overskud under normale markedsforhold. Selv om GOT var enig i denne konklusion, mente den efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde foretaget en objektiv undersøgelse af rentabiliteten og investeringsafkastet, da investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter var forbundet med store omkostninger i det år, hvor investeringerne finder sted, og ingen virksomhed forventer et afkast af disse investeringer. Kommissionen var ikke enig, idet en sund EU-erhvervsgren bør udvise en solid rentabilitet og et solidt investeringsafkast, der gør det muligt at afholde udgifter uden et økonomisk investeringsafkast, men som er helt nødvendige af sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige årsager.
- (207) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 126-131 i forordningen om midlertidig told.

4.6. Konklusion vedrørende skade

- (208) Selv om forbruget på det frie marked faldt en smule i den betragtede periode (-1 %), steg EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked, og dens markedsandel på det frie marked steg fra [75-76 %] til [78-79 %]. Disse små forbedringer med hensyn til salgsmængde og markedsandel kan dog kun observeres i forhold til 2016, hvor EU-erhvervsgrenen led skade som følge af dumping forårsaget af import fra andre lande. EU-erhvervsgrenens produktionsmængde og kapacitetsudnyttelse faldt dog med henholdsvis 4 % og 7 % i den betragtede periode. Mellem 2018 og undersøgelsesperioden var der mere markante fald i produktionsmængden og kapacitetsudnyttelsen, og salget på det frie marked faldt også. EU-erhvervsgrenen voksede fra og med 2017 og kom sig efter den urimelige import, der er genstand for antidumping- og antisubsidieforanstaltninger, men oplevede et kraftigt fald i undersøgelsesperioden.
- (209) EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger steg betydeligt i den betragtede periode (+ 36 %), hovedsageligt på grund af en kraftig stigning i råmaterialepriserne.
- (210) EU-erhvervsgrenens salgspriser steg mere end omkostningerne i 2017 og 2018, hvilket gjorde det muligt for EU-producenterne at genrejse sig efter følgerne af tidligere skadevoldende dumping og opnå en rentabilitet på 6,7 %. For at bevare sin markedsandel i forbindelse med dumpingimporten fra Tyrkiet var EU-erhvervsgrenen imidlertid nødt til at sænke sine salgspriser til trods for stigende omkostninger (+ 4 %) mellem 2018 og undersøgelsesperioden. Dette havde en ødelæggende indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, som faldt fra +6,7 % i 2018 til -6,1 % i undersøgelsesperioden.
- (211) Andre finansielle indikatorer (likviditet, investeringsafkast) fulgte en lignende tendens, navnlig i undersøgelsesperioden, og derfor faldt investeringsniveauet kraftigt i undersøgelsesperioden i forhold til de foregående år.

⁽¹⁹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2016/1778.

⁽²⁰⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/649.

- (212) Som forklaret i betragtning 16 medførte Det Forenede Kongeriges udtræden en revision af de makroøkonomiske indikatorer og nogle få andre data. Forskellene mellem tabel 1-13 i forordningen om midlertidig told og tabel 1-13 i denne forordning er imidlertid ubetydelige, både med hensyn til enheder og tendenser. Underbudsniveauet var fortsat betydeligt. Kommissionen konkluderede derfor, at Det Forenede Kongeriges udtræden ikke ændrer konklusionen om skade i forordningen om midlertidig told.
- (213) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen endeligt, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (214) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger var ÇİB og GOT uenige i konklusionerne i afsnit 5.1 i forordningen om midlertidig told. GOT fremførte, at forklaringerne deri ikke kunne berettige en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den påståede skade mellem 2018 og 2019 med den begrundelse, at de tyrkiske importmængder var stabile, og at både priserne på den tyrkiske import og EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger faldt i denne periode. Kommissionen bemærkede, at GOT's erklæringer var unøjagtige. For det første faldt EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger ikke i denne periode. De steg derimod fra 540 EUR/ton i 2018 til 560 EUR/ton i 2019, jf. tabel 10 i forordningen om midlertidig told og tabel 10 i denne forordning. For det andet forblev de tyrkiske importmængder forholdsvis stabile mellem 2018 og 2019 (om end på et højere niveau end i 2016 og 2017), mens deres priser faldt med 8,5 %, jf. tabel 4 og 5 i denne forordning. Kommissionen bemærkede, at GOT anså de underbudsniveauer, der var konstateret i forordningen om midlertidig told, for ubetydelige, men dog ikke bestred, at varmvalsede flade produkter er en meget prisfølsom vare. GOT havde faktisk selv indrømmet, at en lille prisforskel medførte en stigning i markedsandelen for importen fra Tyrkiet ⁽²¹⁾. Påstandene blev derfor afvist. Under alle omstændigheder måtte EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden, uanset om der var tale om underbud, holde sine priser et godt stykke under produktionsomkostningerne for at bevare sin markedsandel som følge af pristrykket fra den tyrkiske import til lavere priser.
- (215) GOT fremførte desuden, at importen fra Tyrkiet ikke påvirkede EU-erhvervsgrenens markedsandel, men kun overtog en vis andel fra tredjelande, hvilket ikke kunne have haft nogen indvirkning på EU-producenterne. ÇİB hævdede ligeledes, at Kommissionen havde overset, at importen fra Tyrkiet udfyldte det hul, som andre leverandørlande havde efterladt. Parten hævdede også, at der ikke var nogen tidsmæssig sammenhæng mellem EU-erhvervsgrenens resultater og udviklingen i importen fra Tyrkiet, fordi da EU-erhvervsgrenens situation forværredes mellem andet og tredje kvartal af 2019, som hævdedt af klageren, faldt den tyrkiske import, og importpriserne ændrede sig ikke. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at en kvartalsvis analyse viste, at importen fra Tyrkiet begyndte at falde betydeligt fra begyndelsen af 2019. Ligeledes anførte ÇİB efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor visse af EU-erhvervsgrenens centrale økonomiske indikatorer forbedredes eller forblev stabile i perioden 2016-2019, mens importen fra Tyrkiet gradvist steg. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at væsentlig skade skulle tilskrives andre faktorer end importen fra Tyrkiet, da de tyrkiske importmængder mellem 2016 og 2018 steg samtidig med importpriserne.
- (216) Kommissionen var enig i, at hvis importen fra Tyrkiet udfyldte et hul, ville dette have været uproblematisk. Denne import trængte imidlertid ind i Unionen til urimelige dumpingpriser. Med hensyn til den manglende tidsmæssige sammenhæng var Kommissionen uenig. I sin analyse ignorerede ÇİB ignorerede virkningerne af pristrykket fra den tyrkiske import. Det forhold, at skaden snarere er åbenlys i prisrelaterede indikatorer, underminerer ikke en overordnet konklusion om skadevoldende dumping. I 2019 var EU-erhvervsgrenen imidlertid nødt til at fastsætte sine priser et godt stykke under omkostningerne for at fastholde sin markedsandel som følge af pristrykket fra den tyrkiske import til lavere priser, jf. betragtning 139 i forordningen om midlertidig told. Der er således en klar sammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

⁽²¹⁾ Sidste afsnit på side 14 i t21.000916.

- (217) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOT, at det hovedsagelig er på det frie marked, at EU-erhvervsgrenen konkurrerer med importen. GOT hævdede, at stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked beviser, at der ikke er forvoldt skade som følge af importen fra Tyrkiet. ÇİB fremførte, at stigningen i EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked og stigningen i dens markedsandel på trods af tilstedeværelsen af tyrkisk import ikke støtter konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode. Kommissionen mente, at der i begge parter påstande ses bort fra virkningerne af pristrykket fra den tyrkiske import, og at de prisrelaterede indikatorer viser en klar og påviselig skade. I undersøgelsesperioden vandt EU-erhvervsgrenen nogle af de markedsandele, som visse importkilder havde efterladt. Dette skete imidlertid med salgspriser, der lå et godt stykke under omkostningerne som følge af pristrykket fra den tyrkiske import og de lavere priser.
- (218) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 138-139 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (219) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Import fra tredjelande

Land		2016	2017	2018	UP
Rusland	Mængde (ton)	1 935 269	720 339	1 587 740	1 340 462
	Indeks	100	37	82	69
	Markedsandel (%)	5-6	2-3	4-5	3-4
	Indeks	100	39	81	70
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	335	468	496	443
	Indeks	100	140	148	132
Serbien	Mængde (ton)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeks	100	133	210	247
	Markedsandel (%)	0-1	1-2	2-3	2-3
	Indeks	100	139	207	249
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	386	498	547	479
	Indeks	100	129	142	124
Indien	Mængde (ton)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeks	100	255	205	197
	Markedsandel (%)	1-2	3-4	2-3	2-3
	Indeks	100	266	202	199
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	403	494	531	464
	Indeks	100	122	132	115

Brasilien	Mængde (ton)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeks	100	56	41	17
	Markedsandel (%)	1-2	1-2	0-1	0-1
	Indeks	100	59	40	18
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	362	494	531	485
	Indeks	100	136	147	134
Ukraine	Mængde (ton)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeks	100	56	12	10
	Markedsandel (%)	3-4	1-2	0-1	0-1
	Indeks	100	59	12	10
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	331	466	472	424
	Indeks	100	141	142	128
Iran	Mængde (ton)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeks	100	8	6	0
	Markedsandel (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	Indeks	100	9	6	0
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	305	428	489	504
	Indeks	100	140	160	165
Kina	Mængde (ton)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeks	100	0,83	0,06	0,05
	Markedsandel (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	Indeks	100	1	0	0
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	325	667	3 760	3 177
	Indeks	100	205	1 158	978
Andre tredjelande	Mængde (ton)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeks	100	167	161	133
	Markedsandel (%)	2-3	4-5	4-5	3-4
	Indeks	100	174	159	134
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	384	493	562	523
	Indeks	100	128	146	136
Alle andre tredjelande end Tyrkiet i alt	Mængde (ton)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeks	100	67	71	62
	Markedsandel (%)	21-22	15-16	15-16	12,5-13,5
	Indeks	100	70	69	62
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	344	480	530	477
	Indeks	100	141	154	139

Kilde: Eurostat.

- (220) I den betragtede periode faldt importen fra andre lande Tyrkiet med 38 %. Markedsandelen for denne import faldt fra 21-22 % til 12,5-13,5 %.
- (221) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at forordningen om midlertidig told overså de (lave) priser på importen fra visse tredjelande, og at priserne på importen fra Tyrkiet ikke kunne have forvoldt EU-producenterne skade. GOT baserede for det første denne konklusion på det forhold, at de samlede importpriser i betragtning af oplysningerne i tabel 14 i forordningen om midlertidig told faldt mere end priserne på importen fra Tyrkiet alene fra 2018 til undersøgelsesperioden, og for det andet, at der var stor volatilitet i priserne på varmvalsede flade produkter. GOT anførte, at den kumulerede importmængde fra alle tredjelande undtagen Tyrkiet var næsten dobbelt så stor som importen fra Tyrkiet. Da priserne på denne import var lavere end priserne på importen fra Tyrkiet, fremførte GOT, at deres virkninger ikke kunne ignoreres. ÇİB anførte i den forbindelse, at det hurtige prisfald på importen fra Indien faldt sammen med EU-producenternes faldende rentabilitet.
- (222) Kommissionen analyserede mængderne, værdierne og tendenserne i importen fra andre tredjelande, men fandt, at deres indvirkning ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og den væsentlige skade, som EU-producenterne har lidt. Hvad angår den prissammenligning, som GOT foretog mellem importpriserne fra Tyrkiet og importpriserne fra andre kilder, bemærker Kommissionen, at sidstnævnte er undervurderet, da GOT så bort fra, at Eurostats data om priser ikke omfatter betalt antidumping- og udligningstold. For så vidt angår importen fra Indien, kan det nøjagtige varesortiment for denne import, jf. betragtning 144 i forordningen om midlertidig told, og dermed spørgsmålet om, hvorvidt den faktisk underbød EU-erhvervsgrenens priser, ikke fastslås udelukkende på grundlag af Eurostats gennemsnitlige priser. Ingen af parterne fremlagde beviser pr. varetype, der tydede på et betydeligt underbud fra importen fra Indien. Endnu vigtigere var det, at ingen af parterne anfægtede, at importmængden fra Indien udgjorde en fjerdedel af importen fra Tyrkiet og derfor ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der konstateredes i denne sag. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at man ikke var bekendt med oplysninger, der kunne tyde på, at importen fra Indien blev solgt til dumpingpriser i Unionen eller forvoldte EU-producenterne skade. I betragtning af den indiske imports relativt beskedne markedsandel kunne denne import således ikke lægge pres på EU-producenterne i samme omfang som dumpingimporten fra Tyrkiet.
- (223) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede ÇİB analysen og konklusionerne i dette afsnit, og GOT anførte, at Kommissionen »valgte ikke at undersøge virkningerne« af importen fra andre tredjelande og ikke påviste, at denne import ikke forvoldte EU-producenter skade. Kommissionen var uenig med parterne, da den faktisk undersøgte alle relevante oplysninger i sagen. For eksempel har ingen af parterne, end ikke GOT eller ÇİB, på noget tidspunkt i undersøgelsen fremlagt dokumentation pr. varetype, der tyder på et omfattende underbud fra importen fra Indien (eller fra importen fra Serbien, som påstået af ÇİB). Kommissionen konkluderede, at de foreliggende oplysninger ikke underbyggede påstanden vedrørende de angivelige virkninger af importen fra andre tredjelande. Denne konklusion undergraver ikke konstateringen af omfanget af det pres, som denne import udøver på EU-producenterne parallelt med dumpingimporten fra Tyrkiet. Konklusionen om, at importen fra tredjelande ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, blev bekræftet. På grundlag af disse betragtninger blev den overordnede konklusion om årsagssammenhæng også bekræftet.
- (224) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 140-146 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (225) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportpriser til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 15

Eksportsalg

	2016	2017	2018	UP
Eksportmængde (ton)	1-2 mio.	1-2 mio.	1-2 mio.	1-2 mio.
Indeks	100	102	102	121

Gennemsnitspris (EUR/ton)	376	502	554	468
Indeks	100	133	147	124

Kilde: Eurofer (mængder) og de stikprøveudtagne EU-producenter (gennemsnitlige priser).

- (226) EU-producenterne øgede eksportmængden med 21 % i den betragtede periode til lidt under 2 mio. ton i 2019. Samlet set udgjorde EU-erhvervsgrenens eksporterede mængder mindre end 6 % af dens salgsmængde på det frie marked i Unionen.
- (227) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 147-149 i forordningen om midlertidig told.

5.2.3. Det bundne forbrug

- (228) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede GOT Kommissionen om at indsamle flere oplysninger og foretage en yderligere undersøgelse af efterspørgslen på det bundne marked. GOT bemærkede visse opdelinger i klagerens publikation »European Steel in Figures 2020« og de dårlige resultater, som European Automobile Manufacturers Association offentliggjorde i sin rapport for 2019.
- (229) Der er to primære formål, som varmvalsede flade produkter af stål anvendes til. Det første er som råmateriale til fremstillingen af forskellige stålprodukter med en merværdi i de efterfølgende produktionsled, begyndende med koldvalsede flade og overtrukne produkter af stål. Det andet er som et industrielt input, der købes af slutbrugere til flere forskellige anvendelser, herunder inden for bygge- og anlægssektoren (fremstilling af stålør), skibsbygning, gasbeholdere, biler, trykbeholdere og energirørledninger. De data, som GOT fremlagde, gjorde det ikke muligt at vurdere efterspørgslen i den lange række af berørte forbrugersektorer. Kommissionen konstaterede, at den samlede produktionsaktivitet i de stålforbrugende sektorer i Unionen faldt med 0,2 % i 2019 — efter en stigning på 2,9 % i 2018 — hvilket var det første fald i produktionen siden 2013. Den negative vækst i 2019 skyldtes en stigning i byggeriet og et fald i alle andre stålforbrugende sektorer (det mest markante er registreret i bilindustrien)⁽²²⁾. Kommissionen medgav, at den negative vækst i en lang række stålforbrugende sektorer i 2019 skabte en udfordring for producenter af varmvalsede flade produkter. Denne situation blev imidlertid ikke anset for at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden i betragtning af stigningen i mængden af denne import, dens indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser og andre skadevoldende faktorer, som er beskrevet ovenfor.
- (230) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at der ikke var foretaget nogen undersøgelse af virkningerne af det bundne forbrug, hvilket ville være uforeneligt med WTO's regler. GOT anførte, at Kommissionen »valgte ikke at undersøge« den »ekstraordinære forværring af de stålforbrugende industrier i Unionen«. Kommissionen var uenig. GOT fremlagde ingen beviser til støtte for sin påstand. Publikationerne i fodnote 16 i forordningen om midlertidig told viser ikke den påståede »ekstraordinære forværring i de stålforbrugende industrier i Unionen«. Ingen brugere fremsatte lignende påstande i løbet af undersøgelsen. Som det fremgår af betragtning 195 i forordningen om midlertidig told, gav brugerne på store markeder i efterfølgende handelsled, såsom bilindustrien, industrielt udstyr eller bygge- og anlægssektoren, sig ikke til kende.
- (231) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 150-151 i forordningen om midlertidig told.

⁽²²⁾ Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020-2021, Second quarter report — Data til og med hele 2019, af 12. maj 2020, Eurofer, kan downloades via <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, og Worldsteel Short Range Outlook October 2019, af 14. oktober 2019, World Steel Association, findes på <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>

5.2.4. Udviklingen i efterspørgslen

- (232) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilskrev ÇİB skaden et generelt fald i EU-forbruget, mens GOT anførte, at faldet i forbruget forårsagede et fald i EU-erhvervsgrenens produktionsmængder. Kommissionen bemærkede, at forbruget på det frie marked, dvs. det marked, hvor konkurrencen med importen hovedsagelig finder sted, jf. tabel 1, faldt med 1 % i den betragtede periode. Kommissionen finder ikke, at omfanget af faldet i EU-forbruget svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden.
- (233) I lyset af betragtningerne i ovenstående afsnit og da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 152-153 i forordningen om midlertidig told. Udviklingen i efterspørgslen på grundlag af data for EU-27 ændrer ikke disse konklusioner.

5.2.5. Råmaterialepriser

- (234) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 154-155 i forordningen om midlertidig told.

5.2.6. Andre faktorer

- (235) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ÇİB, at den væsentlige skade skulle tilskrives ændringer på EU-markedet, EU-producenternes omstrukturings- og rationaliseringsbestrebelse, en vis indkøbspolitik og lavprisimport fra andre tredjelande. Påstandene blev ikke underbygget og blev derfor afvist.
- (236) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 147-149 i forordningen om midlertidig told.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (237) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de faktorer, der blev analyseret enten individuelt eller samlet, svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 159-161 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Målprisunderbudsmargen

- (238) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modsatte klageren sig Kommissionens anvendelse af den gennemsnitlige fortjeneste, der blev opnået i 2017, nemlig 6,8 %, som grundlag for den målfortjeneste, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenen. Klageren hævdede, at EU-erhvervsgrenen i 2017 stadig led under dumpingimport fra andre oprindelseslande, at Kommissionen ikke havde fulgt sin standardpraksis, og at selv ÇİB havde foreslået en højere fortjenstmargen. Klageren insisterede på, at målfortjenesten burde ligge på 10-15 %, i stil med de 12,9 %, der blev anvendt i en tidligere undersøgelse vedrørende importen af samme vare⁽²³⁾, selv om klageren indrømmede, at minimumsgrundlaget for målfortjenesten også kunne være 7,9 %, hvilket var den målfortjeneste, der blev anvendt i den seneste undersøgelse af denne vare.
- (239) Kommissionen vurderede denne påstand. Som forklaret i betragtning 164 og 166 i forordningen om midlertidig told baserede Kommissionen fastsættelsen af målfortjenesten på bestemmelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2c, selv om der ikke kunne identificeres et år med »normale konkurrencevilkår« forud for stigningen i importen fra Tyrkiet inden for en passende periode. Som allerede anført i afsnit 4.5.1 var Kommissionen desuden ikke i stand til

⁽²³⁾ Kommissionens afgørelse nr. 284/2000/EKSF af 4. februar 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmvalsede, med oprindelse i Indien og Taiwan, om godtagelse af tilsagn afgivet af visse eksporterende producenter og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Sydafrika (EFT L 31 af 5.2.2000, s. 44).

at konkludere, at EU-erhvervsgrenen i 2017 stadig led under dumpingimport, som hævded af klageren. I antidumpingundersøgelsen vedrørende Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine omfattede undersøgelsen af dumping og skadeperioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. Det forhold, at der blev indført endelige beskyttelsesforanstaltninger over for import med oprindelse i disse oprindelseslande i oktober 2017, betyder ikke, at der fortsat forekom skadevoldende dumping i 2017. Dette bekræftes af det kraftige fald i importen fra disse fem lande i 2017, som allerede nævnt i betragtning 163. Kommissionen bekræftede derfor, at 2017 var det bedste grundlag for at fastsætte målfortjenesten i forbindelse med den nuværende undersøgelse. I betragtning af de dumpingmargener, der blev konstateret i denne sag, ville selv en accept af påstanden om at anvende en højere målfortjeneste på ingen måde have nogen indvirkning på foranstaltningernes niveau.

- (240) I den foreløbige fase anvendte Kommissionen data fra Bloomberg New Energy Finance til at fastlægge de forventede kvotepriser i EU's emissionshandelssystem (ETS) til at beregne fremtidige miljøomkostninger. Disse priser blev ajourført i den endelige fase med data fra 15. februar 2020.
- (241) I betragtning 216 i forordningen om midlertidig told henvises der til bemærkninger vedrørende skadesberegningerne fra en stikprøveudtaget EU-producent i forbindelse med grundforordningens artikel 19a. Parten hævdede, at gennemsnittet af den fremtidige mængde varmvalsede flade produkter, der skal produceres, bør anvendes i stedet for gennemsnittet af fremtidige leverandørprodukter, der anvendes i produktionen af varmvalsede flade produkter, for at kunne vurdere EU-erhvervsgrenens fremtidige overholdelsesomkostninger med henblik på at overholde de miljømæssige og sociale produktionsomkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler eller sociale forpligtelser. I denne procedure fandt Kommissionen i betragtning af de oplysninger, der var indgivet af de tre stikprøveudtagne EU-producenter, og som blev verificeret af Kommissionen, at det var varer i leverandørleddet, der direkte genererede emissionen af forurenende stoffer, og at dette derfor var det rette niveau til at vurdere de fremtidige overholdelsesomkostninger. Disse omkostninger blev efterfølgende anvendt på produktionen af den undersøgte vare på grundlag af forbrugskvoten for den vare i efterfølgende produktionsled, der genererede emissionerne i produktionen af den undersøgte vare.
- (242) Som forklaret i afsnit 1.8 ændrede Unionens sammensætning sig i 2021, hvilket også medførte en ændring i det datasæt, der blev anvendt til at fastsætte målprisunderbudsmargenen. Niveaue af skadestærsklen for EU-27 fremgår af nedenstående tabel.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen	Målprisunderbudsmargen
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %	21 %

- (243) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 163-170 i forordningen om midlertidig told.

6.2. Undersøgelse vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

- (244) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 171-172 i forordningen om midlertidig told.

6.3. Konklusion

- (245) Efter ovennævnte vurdering konkluderede Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte den endelige told i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 4, andet afsnit. Som følge heraf bør den midlertidige antidumpingtold fastsættes som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (246) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte klageren, at de tyrkiske eksportørers nyligt bebudede udvidelsesplaner var en yderligere grund til, at antidumpingforanstaltninger var i Unionens interesse. Ingen af parterne anfægtede, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger. Konklusionerne i betragtning 175-179 i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (247) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT og ÇİB, at EU-producenterne allerede var beskyttet mod import. ÇİB fremførte, at importen fra Tyrkiet var faldet betydeligt i sidste kvartal af 2019 i forhold til første kvartal af det pågældende år. I den forbindelse omtalte GOT de endelige beskyttelsesforanstaltninger med kvantitative lofter (»toldkontingenter«) og den tillægstold på 25 %, der skal betales, når toldkontingenteret er opbrugt. GOT mindede om, at importører og brugere før de midlertidige foranstaltninger havde erklæret, at handelspolitiske foranstaltninger i høj grad påvirkede forsyningssikkerheden og gjorde importørernes aktiviteter mere udfordrende. GOT tilføjede, at importører og brugere på grund af de midlertidige antidumpingforanstaltninger og de landespecifikke toldkontingenter inden for rammerne af de indtil udgangen af juni 2021 gældende beskyttelsesforanstaltninger ikke ville være i stand til at finde en ny importkilde til at dække efterspørgslen i Unionen.

- (248) Kommissionen fandt, at betragtning 188-193 i forordningen om midlertidig told i høj grad tilbageviser påstande vedrørende enhver påstået forsyningsknaphed, herunder ovennævnte påstande, som GOT fremsatte efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede også, at beskyttelses- og antidumpingforanstaltninger vedrører forskellige situationer. I dette tilfælde er der faktisk blevet indført beskyttelsesforanstaltninger i form af et toldkontingent, men dette forhindrer ikke indførelsen af foranstaltninger med henblik på at fjerne illoyal handelspraksis, navnlig inden for rammerne af toldkontingenteret, dvs. før en beskyttelsestold finder anvendelse.

- (249) Som forklaret i betragtning 192 i forordningen om midlertidig told betyder indførelsen af antidumpingforanstaltninger heller ikke, at importen fra Tyrkiet vil ophøre, eller at den vil falde betydeligt. Resultaterne af undersøgelsen underbygger denne konklusion. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremlagde ingen af importørerne kvantitative data, der kunne påvise, at antidumpingforanstaltningerne i forbindelse med denne procedure ville have en uforholdsmæssig stor indvirkning på deres aktiviteter. Foranstaltningernes niveau bør ikke forhindre tyrkiske stålproducenter i at sælge deres varmvalsede flade produkter i Unionen og til EU-importørerne. Faktisk blev det i en pressemeddelelse fra 2021 fra Steel Business Briefing fremhævet, at Unionen i 2020 fortsat var Tyrkiets vigtigste eksportmarked for varmvalsede bredbånd ⁽²⁴⁾. Samme kilde rapporterer om yderligere kapacitet for varmvalsede flade produkter i Tyrkiet ⁽²⁵⁾.
- (250) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 180-182 i forordningen om midlertidig told.

7.3. Brugernes interesser

- (251) GOT's bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger vedrørende brugere vedrørte bemærkninger angående ikke forretningsmæssigt forbundne importører, og de er allerede blevet behandlet i afsnit 7.2.
- (252) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger udtrykte ÇIB bekymring over en tilbagegang hvad angår kvalitet og innovation på EU-markedet som følge af foranstaltningerne. Kommissionen fandt påstanden, som var meget generel og dokumenteret, ubegrundet. Kommissionen konstaterede, at EU-producenterne trods de vanskelige markedsforhold fortsat havde tilbudt varer af høj kvalitet i hele den betragtede periode. Kommissionen forventer, at antidumpingforanstaltninger vil skabe lige vilkår, som gør det muligt for EU-erhvervsgrænsen at tilbyde mere innovative varer af høj kvalitet til gavn for alle aktører.
- (253) Konsortiet af brugere og importører af varmvalsede flade produkter («konsortiet») fremsatte bemærkninger til forordningen om midlertidig told ⁽²⁶⁾. For det første hævdede konsortiet, at EU-producenterne efter undersøgelsesperioden angiveligt reducerede den produktionsmængde, som de stiller til rådighed på det frie marked i Unionen. Konsortiet påpegede, at denne påståede praksis sammen med de handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der i øjeblikket er indført over for andre oprindelseslande, førte til en »hidtil uset« prisstigning på EU-markedet. Konsortiet hævdede, at uafhængige brugere i Unionen derfor ikke var i stand til at købe et væsentligt råmateriale (varmvalsede flade produkter) fra EU-producenter. Til gengæld ville prisstigningen have gjort det muligt for EU-producenterne at forbedre deres fortjenstmargener til et punkt, hvor de ville have genrejst sig efter den skade, de angiveligt havde lidt i undersøgelsesperioden. Konsortiet fandt, at EU-domstolens praksis gav Kommissionen mulighed for at vurdere udviklingen efter UP inden for rammerne af analysen af Unionens interesser, og at en sådan udvikling i dette tilfælde ville berettige et ophør af foranstaltningen. I forbindelse med dette argument hævdede konsortiet endvidere, at uafhængige brugere i Unionen som følge af den påståede mangel på forsyninger fra EU-producenter og de deraf følgende øgede priser ikke havde andet valg end at basere sig på import i relevante mængder. I den forbindelse anførte konsortiet, at de gældende handelsbeskyttelsesforanstaltninger overfor visse oprindelseslande og de midlertidige foranstaltninger overfor importen fra Tyrkiet bringer muligheden for at købe varmvalsede flade produkter fra tredjelande i fare. Konsortiet påpegede, at andre tredjelande ikke kunne erstatte Tyrkiet som det mest pålidelige leverandørland. Konsortiet anfægtede også Kommissionens konklusion vedrørende brugernes evne til at tilpasse sig lovgivningsmæssige ændringer og til at skifte leverandør. Konsortiet hævdede, at dette i praksis sjældent er muligt, og at køb af begrænsede mængder fra andre tredjelandsproducenter ikke kan ses som et tegn på, at brugerne hurtigt kan skifte leverandør. Konsortiet rejste tvivl om EU-erhvervsgrænsens evne og endog vilje til at levere eventuelle yderligere relevante mængder til uafhængige brugere i efterfølgende produktionsled i Unionen og andre lande, bortset fra Tyrkiets, evne til at levere betydelige mængder varmvalsede flade produkter til Unionen. Konsortiet hævdede, at alle disse elementer ville føre til en uholdbar stigning i omkostningerne ved et vigtigt råmateriale for brugerne, hvilket ville påvirke dem uforholdsmæssigt.
- (254) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger udtrykte ÇIB bekymring over en stigning i priserne på varmvalsede flade produkter på EU-markedet som følge af foranstaltningerne og anfægtede betragtning 191 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det fremgår, at EU-producenter kunne udnytte deres uudnyttede kapacitet til at dække efterspørgslen fra ikke forretningsmæssigt forbundne brugere.

⁽²⁴⁾ T21.000701, bilag 2.

⁽²⁵⁾ T21.000701, bilag 1 og bilag 3.

⁽²⁶⁾ t21.000721.

- (255) Klageren anfægtede disse påstande ⁽²⁷⁾. Den henviste navnlig til kilder, der pegede på øget produktionskapacitet i 2021, herunder ved at genstarte visse ovne, og på tilstedeværelsen af tilstrækkelige forsyningskilder både i Unionen og fra tredjelande. Klageren erkendte, at enhver ubalance i forsyningskæden på markedet kun ville have været af midlertidig karakter og forårsaget af covid-19-pandemiens forstyrrende virkning, herunder lukningen af nogle ovne. Klageren fremførte endvidere, at der findes mange alternative kilder i Unionen og andre steder, som kan dække en eventuel stigning i efterspørgslen i Unionen, herunder eksistensen af en omfattende uudnyttet kapacitet i Unionen og på verdensplan. Den fremførte også, at Tyrkiet sandsynligvis vil fortsætte sine leverancer til EU-markedet i betragtning af den moderate antidumpingtold, der er indført. Endelig gentog klageren, at antidumpingtolden ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på brugernes omkostninger, idet der henvistes til de simuleringer, som klageren havde fremlagt på et tidligere tidspunkt i proceduren.
- (256) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at hvis Kommissionen indførte en endelig beskyttelsesforanstaltning ud over den eksisterende beskyttelsesforanstaltning og anden gældende antidumping- og udligningstold over for importen af den pågældende vare fra andre oprindelseslande, var der risiko for forsyningsmangel. GOT hævdede endvidere, at landets import begyndte at falde i 2019 som følge af den gældende beskyttelsesforanstaltning, og at »den mente, at enhver yderligere foranstaltning ville medføre, at importen fra Tyrkiet ville ophøre«, og spurgte, hvordan Kommissionen kunne være sikker på, at importen fra Tyrkiet ikke ville ophøre.
- (257) Kommissionen behandlede først påstandene om forsyningsknaphed, tilgængeligheden af andre kilder og evnen til at tilpasse sig lovgivningsmæssige ændringer og skift af leverandør. Efterfølgende behandlede den påstanden om anvendelse af data for perioden efter UP.
- (258) Kommissionen fandt, at konsortiets og GOT's argument om forsyningsknaphed er i modstrid med de tal og tendenser, som blev konstateret i løbet af undersøgelsen. Dette er tilfældet både generelt og med hensyn til de data, der blev fremlagt af samarbejdsvillige brugere. Mere generelt bemærkede Kommissionen for det første, at der under stålbeskyttelsesforanstaltningen ⁽²⁸⁾ konsekvent og i stigende grad har været meget store mængder toldfrie toldkontingenter i undersøgelsesperioden ⁽²⁹⁾. Hvis der således havde været efterspørgsel efter større importmængder i Unionen, kunne den være blevet dækket toldfrit. For det andet bekræftede undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen har tilstrækkelig uudnyttet kapacitet ⁽³⁰⁾ til at øge sin produktion yderligere i Unionen. Der er ingen økonomisk begrundelse for, at EU-producenter ikke skulle anvende deres (uudnyttede) kapacitet til at dække efterspørgslen i Unionen, uanset om brugerne er forretningsmæssigt forbundne, navnlig når de befinder sig i en mindre end optimal økonomisk situation. For det tredje gentog Kommissionen sine konklusioner fra den foreløbige fase ⁽³¹⁾ vedrørende tredjelandes evne til at levere varmvalsede flade produkter i relevante mængder og mindede om, at de kunne øge deres tilstedeværelse på EU-markedet yderligere i tilfælde af efterspørgsel, hvilket nogle af dem allerede havde været i stand til. Endelig henviste Kommissionen til sin konklusion i betragtning 192 i forordningen om midlertidig told vedrørende den ubegrundede antagelse, at Tyrkiets import ville forsvinde fra EU-markedet, hvis Kommissionen indførte en beskyttelsestold. Kommissionen mindede i den forbindelse om, at nogle af de lande, der er omfattet af foranstaltninger, fortsatte med at eksportere til Unionen og i visse tilfælde i betydelige mængder ⁽³²⁾.
- (259) Desuden svarer konsortiets påstand heller ikke overens med de oplysninger, som uafhængige brugere selv har fremlagt i forbindelse med undersøgelsen. For det første er den tyrkiske imports andel af disse brugeres portefølje ret begrænset (under 15 % i alt). Indkøb fra Tyrkiet tegner sig for mindre end halvdelen af importen fra andre oprindelseslande, og de er næsten fem gange mindre end deres indkøb fra EU-producenterne, som er brugernes vigtigste leverandører. Desuden bekræftede Kommissionen, at de tal, der var tilgængelige i spørgeskemabesvareelserne fra ikke forretningsmæssigt forbundne brugere, klart viser, at de ikke blot kan ændre (og faktisk har ændret) sammensætningen af deres forsyningskilder væsentlig fra det ene år til det andet, men også, at de kan gøre dette i

⁽²⁷⁾ t21.000931.

⁽²⁸⁾ I juli 2018 indførte Kommissionen en midlertidig beskyttelsesforanstaltning, som blev endelig i februar 2019, og som var gældende i hele undersøgelsesperioden. Under denne foranstaltning svarer varmvalsede flade produkter i vid udstrækning til varekategori 1. Udviklingen i anvendelsen af toldkontingenter under beskyttelsesforanstaltningen er derfor relevant i forbindelse med denne undersøgelse.

⁽²⁹⁾ Betragtning 45-50 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/894 af 29. juni 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 206 af 30.6.2020, s. 27).

⁽³⁰⁾ Tabel 6 i forordningen om indførelse af midlertidige antidumpingforanstaltninger.

⁽³¹⁾ Betragtning 188 og 189 i forordningen om indførelse af midlertidige antidumpingforanstaltninger.

⁽³²⁾ Betragtning 21-23 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1590 af 26. september 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 248 af 27.9.2019, s. 28).

betydelige mængder. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at de samarbejdsvillige brugere fordoblede og endog tredoblede importen fra visse oprindelseslande i undersøgelsesperioden (samlet set steg importen fra disse tredjelande med 40 %). I undersøgelsesperioden begyndte brugerne også at foretage indkøb fra oprindelseslande, som de ikke købte fra året før undersøgelsesperioden, mens de ophørte med at købe fra et visse oprindelseslande, som de benyttede sig af i 2018. De tilgængelige data i sagsakterne modsiger således konsortiets udtalelse om, at brugerne kun er i stand til at købe begrænsede mængder varmvalsede flade produkter fra andre tredjelande, og at det i praksis sjældent er muligt at skifte til andre leverandører.

- (260) Med hensyn til de øvrige påstande, som GOT fremsatte, bemærkede Kommissionen, at Tyrkiet med hensyn til faldet i importen i 2019 ikke var i stand til at opfylde det globale toldkontingent, der var til rådighed indtil den 1. juli 2020⁽³³⁾. Desuden kunne Kommissionen ikke se nogen forbindelse mellem et fald i importen i et givet år og påstanden om, at denne import ville ophøre som følge af indførelsen af en endelig antidumpingtold, og GOT har ikke fremlagt beviser til støtte herfor. Kommissionen bemærkede derudover, at Tyrkiets importniveau siden indførelsen af en midlertidig antidumpingtold viser, at denne import ikke ophørte. Tyrkiet gjorde tværtimod meget stor brug (92 %) af sit landespecifikke toldkontingent i perioden januar-marts 2021, og Tyrkiet fortsatte med at eksportere relevante mængder i kvartalet april-juni 2021. Disse oplysninger viser, at Tyrkiet til trods for en midlertidig antidumpingtold fortsatte med at levere mængder svarende til de kontingentmængder, der var tildelt landet i henhold til beskyttelsesforanstaltningen.
- (261) Som reaktion på ÇİB's påstand bemærkede Kommissionen igen i forbindelse med den påståede nedgang i importen, som sammenslutningen henviste til (første kvartal i 2019 i forhold til fjerde kvartal i 2019), at Tyrkiet kunne have leveret yderligere mængder under ordningen med det toldfri kontingent⁽³⁴⁾ i sidste kvartal af 2019. Kommissionen kunne imidlertid ikke se, hvordan en reduktion af importen fra Tyrkiet i sig selv ville udgøre en forsyningsknaphed på markedet. Kommissionen mindede om, at EU-markedet har vist sin evne til at tilpasse sig forskellige forsyningskilder afhængigt af de lovgivningsmæssige ændringer, f.eks. indførelsen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger.
- (262) I lyset af ovenstående forhold afviste Kommissionen derfor konsortiets, GOT's og ÇİB's påstande.
- (263) Med hensyn til anmodningen om, at Kommissionen udvider sine undersøgelsesresultater for at tage hensyn til udviklingen efter UP, pegede konsortiet i sit indlæg på en hidtil uset prisstigning, som skulle have fundet sted mellem slutningen af 2020 og i første kvartal af 2021. Konsortiet tilføjede, at en sådan prisstigning truede deres aktiviteter i Unionen, og at EU-producenterne med disse priser ville have øget deres fortjeneste, og at de ville derfor have genrejst sig efter den skade, de måtte have lidt i undersøgelsesperioden.
- (264) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger kritiserede ÇİB og GOT Kommissionens konklusioner i denne henseende. Klageren hævdede på sin side, at Kommissionen ikke burde vurdere udviklingen efter UP, da omstændighederne i denne sag ikke er af ekstraordinær karakter og under alle omstændigheder kun ville være af kortvarig og ikke strukturel karakter.
- (265) Kommissionen fandt, at en påstand om, at en prisstigning kan have fundet sted på et bestemt tidspunkt efter undersøgelsesperioden, ikke i sig selv kan rejse tvivl om undersøgelsesresultaterne i den foreløbige og endelige fase. Kommissionen bemærkede, at konsortiets påstand savner enhver relevant sammenhæng og dokumentation, der klart kunne påvise, at resultaterne af undersøgelsen, som er baseret på data om UP, afkræftes alene af denne udvikling. Desuden er påstanden om, at EU-erhvervsgrenen skulle have genrejst sig efter den skadevoldende situation, ubegrundet, og den underbygges ikke af nogen form for dokumentation. Kommissionen mindede om, at det i grundforordningens artikel 6, stk. 1, fastsættes, at der normalt ikke skal tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden.

⁽³³⁾ Dette gælder for begge perioder, dvs. da Tyrkiet var underlagt et globalt toldkontingent (2. februar til 30. september 2019), og da Tyrkiet var underlagt et loft på 30 % under et globalt toldkontingent pr. 1. oktober 2019.

⁽³⁴⁾ I sidste kvartal af 2019 havde Tyrkiet udnyttet 73 % af den samlede toldkontingentmængde, det var berettiget til at levere toldfrit, hvilket efterlod en uudnyttet import på ca. 170 000 ton i dette kvartal.

- (266) Med hensyn til de bemærkninger, der blev modtaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, bemærker Kommissionen, at ingen af parterne fremlagde yderligere beviser for, hvordan den prisstigning, der fandt sted efter undersøgelsesperioden, i sig selv ville gøre indførelsen af en endelig antidumpingtold uberegtiget i henhold til undersøgelsen af Unionens interesser.
- (267) Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner i betragtning 183-198 i forordningen om midlertidig told.

7.4. Andre faktorer

- (268) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at stålproducenterne i Unionen konsekvent forsøgte at bevare deres oligopol på EU-markedet og fjerne den internationale konkurrence. GOT bemærkede, at EU-producenterne allerede dækkede 79 % af salget på det frie marked, og at denne procentdel ikke omfattede bundne mængder, som var betydelige. ÇİB henviste også til EU-producenternes store markedsandel og frygtede et monopol.
- (269) Kommissionen fandt, at påstanden om oligopol var ubegrundet, jf. betragtning 200 i forordningen om midlertidig told. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede ingen af parterne, at der, jf. betragtning 75 og 200 i forordningen om midlertidig told, er over 20 kendte producenter i 14 forskellige grupper, hvilket er tegn på sund konkurrence mellem dem og med importen fra tredjelande. Da der ikke foreligger beviser for, at der er tale om konkurrencestridig praksis, er den markedsandel, som de i øjeblikket har, irrelevant til støtte for disse påstande om oligopol, endsize et monopol.
- (270) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇİB, at ovenstående ikke på en detaljeret, fyldestgørende og gennemsigtig måde vurderede påstanden om EU-erhvervsgrenens forstærkede oligopol på EU-markedet, eller at påstanden om et sådant forstærket oligopol var ubegrundet. ÇİB mente, at påstanden burde have været vurderet under hensyntagen til andre faktorer såsom eksisterende foranstaltninger, forsyningsknaphed, forringelse af kvalitet og innovation osv. Ifølge parten kræver Retten, at der med henblik på grundforordningens artikel 21, stk. 1, lægges særlig vægt på at genoprette en effektiv konkurrence. Parten gentog uden at tilføje nye beviser sin påstand om, at EU-erhvervsgrenen har et »forstærket oligopol« på EU-markedet.
- (271) Kommissionen henviser til sit nylige arbejdsdokument ⁽³⁵⁾, hvori den bemærkede, at »[i] den seneste konsolideringsbølge bidrog håndhævelsen af fusionskontrollen til at opretholde en dynamisk konkurrence på de europæiske stålmarkeder til gavn for de mange aftagerindustrier, der anvender stål, er afhængige af materialer til overkommelige priser for at konkurrere globalt og beskæftiger millioner af europæere. Ved at forbyde konkurrencebegrænsende fusioner (f.eks. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller ved at godkende fusioner på visse betingelser, herunder strukturelle afhændelser (f.eks. ArcelorMittal/Ilva) sikrer håndhævelsen af fusionskontrollen, at de europæiske stål kunder ikke efterlades i et situation med færre valgmuligheder, højere priser eller mindre innovation«. Kommissionen fandt ÇİB's påstande ubegrundede, også hvad angår forsyningsknaphed for varmvalsede flade produkter, jf. afsnit 7.3. Kommissionen bekræftede derfor sine foreløbige undersøgelsesresultater.
- (272) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 199-200 i forordningen om midlertidig told.

7.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (273) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at en antidumpingtold efter dens opfattelse både var unødvendig og skadelig for EU-markedet, og at den ville spille en negativ rolle i forhold til Unionens interesser som helhed. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇİB, at Kommissionen ikke havde afvist de forskellige involverede interesser på en gennemsigtig måde eller begrundet sine konklusioner. Kommissionen fandt disse erklæringer ubegrundede i lyset af undersøgelsens konklusioner, nemlig forekomsten af dumping, den deraf følgende væsentlige skade for EU-erhvervsgrenen og resultatet af afvejningen af de forskellige involverede interesser.
- (274) På baggrund af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 201 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

⁽³⁵⁾ Kommissionens arbejdsdokument »Towards Competitive and Clean European Steel«, SWD (2021) 353 final, af 5.5.2021, s. 4-5.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Endelige foranstaltninger

(275) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade. Af de årsager, der er anført i afsnit 6, særlig punkt 6.3 i denne forordning, bør antidumpingtolden fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.

(276) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %

(277) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(278) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽³⁶⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(279) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(280) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i

⁽³⁶⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

- (281) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsats, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsats og pålægge en landsdækkende told.
- (282) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

8.2. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (283) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt.
- (284) Da den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives —

8.3. Tilbagevirkende kraft

- (285) Som nævnt i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen efter anmodning fra klageren importen af den undersøgte vare til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.
- (286) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (287) Kommissionens analyse viste ikke nogen yderligere væsentlig stigning i importen ud over omfanget af den import, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden, som fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 4d. Med henblik på denne analyse sammenlignede Kommissionen de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til den sidste hele måned, der gik forud for indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Når man sammenligner de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til og med den måned, hvor der blev indført midlertidige foranstaltninger, kunne der ikke konstateres nogen yderligere væsentlig stigning:

	UP		juni 2020 til december 2020		juni 2020 til januar 2021	
	ton	ton/måned	ton	ton/måned	ton	ton/måned
Import af varmvalsede flade produkter fra Tyrkiet	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Kilde: Eurostat (EU-27).

- (288) Kommissionen konkluderede derfor, at opkrævningen med tilbagevirkende kraft af den endelige told for den periode, hvor importen blev registreret, ikke var berettiget i denne sag.

9. TILBUD OM TILSAGN

- (289) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav en af de eksporterende producenter tilbud om pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8.
- (290) Kommissionen evaluerede dette tilbud og konkluderede, at godkendelse af sådanne tilsagn ikke ville være mulig inden for rammerne af grundforordningens artikel 8. Dette skyldes hovedsagelig de mange ensartede varetyper, der er omfattet af tilbuddet, det forhold, at visse varetyper henhørende under den samme KN-kode/Taric-kode har forskellige minimumsimportpriser, at de tilbudte minimumsimportpriser ikke ville være tilstrækkelige til at afhjælpe de skadevoldende virkninger af dumping for de fleste varetyper, og at den tilbudte indeksering ikke egner sig til at indregne udsving i råmaterialepriserne.
- (291) I sine bemærkninger til pristilsagnet fra den eksporterende producent fremsatte klageren argumenter til fordel for afvisningen, som støttede Kommissionens egen analyse.
- (292) Kommissionen sendte et brev til den eksporterende producent med en begrundelse for afvisningen af tilbuddet og gav virksomheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (293) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra den eksporterende producent vedrørende konklusionen om, at det foreslåede tilsagn ville være utilstrækkeligt og uigennemførligt.
- (294) Af de årsager, der er anført i betragtning 290-293 blev tilbuddene om pristilsagn afvist.

10. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (295) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁷⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (296) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsede produkter af jern, ulegeret stål eller andre former for legeret stål, også i oprullet stand (herunder »afkortede produkter« og »smalt båndjern«), kun varmvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, med oprindelse i Tyrkiet, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (Taric-kode 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (Taric-kode 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (Taric-kode 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (Taric-kode 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-kode 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-kode 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (Taric-kode 7226 91 91 19) og 7226 91 99.

Følgende varer er udelukket

- i) produkter af rustfrit stål og kornorienteret silicium-elektrisk stål
- ii) produkter af værktøjsstål og hurtigstål

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- iii) produkter, ikke i oprullet stand, uden reliefmønster, af tykkelse over 10 mm og af bredde 600 mm og derover, og
- iv) produkter, ikke i oprullet stand, uden reliefmønster, af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm og af bredde 2 050 mm og derover
- v) produkter, a) hvis bredde er 350 mm og derunder, og b) hvis tykkelse er 50 mm eller derover, uanset produktets længde.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Alle andre virksomheder	7,3 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsætter, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/9, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Der opkræves ikke en endelig antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på den registrerede import. Data indsamlet i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 opbevares ikke længere.

Artikel 4

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Tyrkiet og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- a) denne ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Tyrkiet i undersøgelsesperioden (1. januar 2019-31. december 2019)

- b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og
- c) denne enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/1101

af 20. maj 2021

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på Verdenssundhedsforsamlings 74. samling

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 168, stk. 5, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 21, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fastslår, at Unionen skal bestræbe sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med tredjelande samt internationale, regionale eller globale organisationer, der er enige i de principper, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, første afsnit. Det er ligeledes fastsat i nævnte andet afsnit, at Unionen skal fremme multilaterale løsninger på fælles problemer, især inden for De Forenede Nationers rammer.
- (2) I henhold til artikel 168, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen og medlemsstaterne fremme samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.
- (3) Statutterne for Verdenssundhedsorganisationen («aftalen») trådte i kraft den 7. april 1948.
- (4) I henhold til aftalens artikel 60 kan Verdenssundhedsforsamlingen træffe beslutninger med et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer af Verdenssundhedsorganisationen (WHO).
- (5) Verdenssundhedsforsamlingen skal på sit 74. møde, der starter den 24. maj 2021, vedtage en beslutning om at fastlægge et mellemstatsligt møde med henblik på at udarbejde og forhandle en WHO-rammekonvention om pandemiberedskab og -indsats.
- (6) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Verdenssundhedsforsamlingen, bør fastlægges, da Verdenssundhedsforsamlingens beslutning vil fastlægge Unionens evne til sammen med medlemsstaterne at deltage i udarbejdelsen og forhandlingen af en WHO-rammekonvention om pandemiberedskab og -indsats og til potentielt at blive part heri som en regional organisation for økonomisk integration.
- (7) Unionens deltagelse i udarbejdelsen og forhandlingen af en WHO-rammekonvention om pandemiberedskab og -indsats og dens eventuelle tiltrædelse af konventionen i tillæg til EU-medlemsstaternes tiltrædelse vil bidrage til at øge det internationale samarbejde som reaktion på pandemier inden for FN-systemet.
- (8) I overensstemmelse med artikel 168, stk. 7, i TEUF bør medlemsstaternes ansvar for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet respekteres under hele forhandlingsprocessen.
- (9) Unionens holdning skal udtrykkes af de EU-medlemsstater, der er medlem af Verdenssundhedsorganisationen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende holdning skal indtages på Unionens vegne på den 74. samling i Verdenssundhedsforsamlingen:

Den Europæiske Union støtter fastlæggelsen af en WHO-proces vedrørende en ny rammekonvention om pandemiberedskab og -indsats og skal inden for Unionens kompetence have mulighed for at deltage som kontraherende part i en sådan traktat.

Verdenssundhedsforsamlingens beslutning om de proceduremæssige aspekter af forhandlingerne skal gøre det muligt for Unionen at deltage i forhandlingsprocessen i forbindelse med spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence, med henblik på Unionens eventuelle tiltrædelse af konventionen som en regional organisation for økonomisk integration.

En sådan deltagelse bør opnås ved at indføje specifikke henvisninger i beslutningens brødtekst, der præciserer, at ethvert mellemstatsligt organ, der er nedsat til at udarbejde og forhandle konventionen, skal være åbent for deltagelse af regionale organisationer for økonomisk integration.

Artikel 2

Den holdning, der er omhandlet i artikel 1, udtrykkes af de EU-medlemsstater, der er medlemmer af Verdenssundhedsorganisationen, og som handler i fællesskab på Unionens vegne.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2021.

På Rådets vegne
A. SANTOS SILVA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/1102

af 28. juni 2021

om anmodning til Kommissionen om at forelægge en undersøgelse af Unionens situation og muligheder med hensyn til indførelse, evaluering, produktion, omsætning og anvendelse af hvirvelløse biologiske bekæmpelsesmidler på Unionens område og et forslag, hvis det er relevant i lyset af undersøgelsens resultater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 241, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Biologiske bekæmpelsesmidler er naturlige fjender, antagonister, konkurrenter eller andre organismer, der enten direkte eller indirekte anvendes til at bekæmpe planteskadegørere, herunder karantæneskadegørere, ved at bekæmpe deres vektorer, ukrudt og invasive ikkehjemmehørende planter.
- (2) I denne afgørelse er kun hvirvelløse biologiske bekæmpelsesmidler såsom insekter, herunder sterile haninsekter, mider og nematodearter omfattet.
- (3) Der er stor forskel på medlemsstaternes tilgange og de former for regulering, de anvender i forbindelse med frigivelse, evaluering og flytning af biologiske bekæmpelsesmidler. Biologiske bekæmpelsesmidler kender dog ingen grænser og kan sprede sig ud over de områder, hvor de bevidst er blevet frigivet med henblik på at bekæmpe planteskadegørere, ukrudt og invasive ikkehjemmehørende planter.
- (4) Biologiske bekæmpelsesmidler, der ofte anvendes i drivhusproduktion, har en stigende betydning inden for bæredygtigt landbrug og skovbrug, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af integreret bekæmpelse af skadegørere (IPM) og økologisk landbrug. Bæredygtige driftssystemer yder et afgørende bidrag til Unionens omstilling til bæredygtige fødevarer systemer som beskrevet i Kommissionens meddelelse »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer system« og Kommissionens meddelelse om en »europæisk grøn pagt« og understøttet af den fremtidige fælles landbrugspolitik. Anvendelsen af biologiske bekæmpelsesmidler i denne forbindelse bidrager til at mindske afhængigheden af kemiske plantebeskyttelsesmidler.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 ⁽¹⁾ har til formål at beskytte Unionen mod indslæbning af nye skadegørere og samtidig bekæmpe eksisterende skadegørere mere effektivt. Den i nævnte forordning fastsatte plantesundhedspolitik fokuserer navnlig på screening af nye planteskadegørere på verdensplan, forebyggelse af sådanne planteskadegøreres indtrængen på Unionens område og, hvis de indslæbes, tidlig påvisning og udryddelse.
- (6) Indtrængen, etablering og spredning af planteskadegørere kan bringe bæredygtigheden af landbrug, skove, naturmiljøer, biodiversitet og økosystemer i fare. Global handel, menneskers bevægelighed, klimaændringer og ekstreme vejrforhold øger forekomsten af skadegørere og plantesundhedsmæssige risici. Nye eksotiske arter af skadegørere udgør også en trussel mod eksisterende EU-landbrugs- og -skovbrugsproduktionssystemer samt naturligt hjemmehørende planter og dyr. Indførelse af en naturlig fjende fra den region, som skadegøreren stammer fra, kan bidrage til en passende bekæmpelsesstrategi, men kan indebære risici for de naturligt hjemmehørende planter og dyr. Inden der indføres biologiske bekæmpelsesmidler, er det således nødvendigt at foretage en videnskabelig vurdering af de mulige konsekvenser for plantesundheden og biodiversiteten, herunder eventuel uønsket påvirkning af ikkemålarter, økosystemer og biodiversitet generelt, ved hjælp af standardmetoder.
- (7) Det anerkendes, at anvendelsen af biologiske bekæmpelsesmidler har været stigende på grund af den større efterspørgsel fra landbrugere, forvaltere af grønne områder og gartnere, som forsøger at mindske deres afhængighed af kemiske plantebeskyttelsesmidler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

- (8) Internationale organisationer, navnlig De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation gennem den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC) og Plantebeskyttelsesorganisationen for Europa og Middelhavsområderne (EPPO), har udviklet internationale standarder for plantesundhed og retningslinjer for sikker anvendelse af biologiske bekæmpelsesmidler og spiller en vigtig rolle i udviklingen af standarder for risikoanalyse og forskning.
- (9) Producenter af biologiske bekæmpelsesmidler, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), leverer innovative og konkrete løsninger til plantebeskyttelse. Kvalitetskontrol af biologiske bekæmpelsesmidler er en væsentlig forudsætning for at garantere deres sikkerhed og præstation.
- (10) En mere ensartet tilgang for medlemsstaterne kan lette udviklingen af og markedsadgangen til sikre biologiske bekæmpelsesmidler. Dette vil bidrage til at skabe muligheder for landbrugs- og skovbrugsproduktionsystemer og for bekæmpelse af planteskadegørere, samtidig med at sundheds- og miljøbeskyttelsen sikres.
- (11) Rådet finder, at en undersøgelse af Unionens situation og muligheder med hensyn til indførelse, evaluering, produktion, omsætning og anvendelse af biologiske bekæmpelsesmidler på Unionens område er nødvendig for at forbedre deres tilgængelighed og adgangen hertil for brugerne og samtidig garantere sikkerheden for mennesker, dyr, planter, miljøet samt fødevarerens sikkerhed i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁾, særlig punkt 10 om anvendelse af artikel 225 og 241 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (12) Sådanne muligheder kan omfatte en vurdering af potentialet for harmonisering af kriterier, procedurer og beslutningstagning i Unionen, for Unionens programmer for forskning, innovation og formidling af viden og for styrket samarbejde med relevante internationale organisationer med henblik på at fremskynde markedsadgangen og øge adgangen til biologiske bekæmpelsesmidler og for at støtte investeringer, innovation og sikker anvendelse af biologiske bekæmpelsesmidler i forbindelse med bekæmpelse af planteskadegørere som et første skridt hen imod en harmoniseret definition af et bredere begreb om biologisk bekæmpelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rådet anmoder hermed Kommissionen om senest den 31. december 2022 at forelægge en undersøgelse af situationen med hensyn til indførelse, produktion, evaluering, omsætning og anvendelse af hvirvelløse biologiske bekæmpelsesmidler på Unionens område. Mulighederne for harmonisering af procedurer på hele Unionens område bør også evalueres med henblik på at lette udbredelsen af og markedsadgangen til biologiske bekæmpelsesmidler for at støtte investeringer og innovation inden for og bidrage til sikker anvendelse af biologiske bekæmpelsesmidler, herunder hvor de er nødvendige for bekæmpelse af karantæneskadegørere som fastsat af plantesundhedsmyndighederne.

Artikel 2

Rådet anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag, hvis det er hensigtsmæssigt i lyset af undersøgelsens resultater, eller på anden vis at underrette Rådet om eventuelle mulige foranstaltninger som opfølgning på undersøgelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽²⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 2021.

På Rådets vegne
M. do C. ANTUNES
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1103

af 5. juli 2021

om anerkendelse af Brasiliens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af brasilianske myndigheder underlagt Central Bank of Brazil som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart («CCP»). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler («operationelle risikoreduktionsteknikker»), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse («marginer») mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, bør det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

- (4) Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Brasilien, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at reducere de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (5) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder i Brasilien for OTC-derivataftaler, er fastsat i love samt cirkulærer, beslutninger og instrukser udstedt af Banco Central do Brasil (»BCB«), Comissão de Valores Mobiliários (»CVM«) og Conselho Monetário Nacional (»CMN«). Navnlig regulerer lov nr. 6.385/76 Brasiliens værdipapirmarked, ved instruks CVM 461/07 reguleres det regulerede værdipapirmarked, som omfatter organiserede fondsbørser, organiserede OTC-markeder og ikke-organiserede OTC-markeder, ved Cirkulære BCB 3.082/02 fastsættes kriterierne for regnskabsmæssig behandling af derivater, der ejes af finansieringsinstitutter og andre institutter under tilsyn af BCB, ved Resolução CMN 3.505/07 reguleres OTC-derivataftaler, der er indgået i Brasilien af brasilianske finansieringsinstitutter og andre institutter under tilsyn af BCB, ved Resolução CMN 4.277/13 fastsættes krav om opgørelse til markedsværdi og opgørelse til modelværdi for derivataftaler, der indgås af finansieringsinstitutter og andre institutter under tilsyn af BCB, ved Instrução CVM 438/06 fastsættes krav om opgørelse til markedsværdi for visse typer investeringsforeninger, Resolução 4.662/18 indeholder bilaterale marginkrav, Resolução BCB 3.263/05 omfatter porteføljekomprimering, ved Resolução CMN 4.373/14 fastsættes krav til ikke-residente investorer, der indgår OTC-derivattransaktioner i Brasilien, og endelig indeholder lov nr. 4.595/64, 6.385/76, 10.214/01 og 12.810/13 regler om tavshedspligt, tilsyn og håndhævelse.
- (6) Resolução BCB 3.263/05 fastsætter ingen forpligtelser til at gennemføre porteføljekomprimering og indeholder heller ingen anbefalinger herom. Den gør det imidlertid muligt for finansieringsinstitutter og andre institutter under tilsyn af BCB at indgå en aftale herom. Der findes ingen specifik lovgivning om tvistbilæggelsesprocedurer. Bestemmelser om tvistbilæggelse fastsættes af transaktionsregistre. Derfor kan de brasilianske rammer ikke anses for at være ækvivalente med Unionens krav med hensyn til porteføljekomprimering og tvistbilæggelse.
- (7) OTC-derivattransaktioner skal indberettes af enhver brasiliansk enhed, der indgår en sådan, til et transaktionsregister, der er etableret og reguleret i Brasilien. I henhold til lov nr. 6.385/76 er en transaktions gyldighed betinget af, at den indberettes til et transaktionsregister. I henhold til Resolução CMN 4.373/14 skal ikke-residente investorer, der indgår OTC-derivattransaktioner i Brasilien, være registreret hos CVM og skal overholde juridisk bindende bekræftelser af deres transaktioner. Da det er nødvendigt, at begge parter indberetter transaktionen, findes der ikke andre retlige krav end transaktionsregistrets regler for bekræftelse af transaktionerne, afstemning af bilaterale porteføljer eller bilæggelse af tvister. Bekræftelsen sker samtidig og er betinget af rapportering. Indberetningen skal finde sted så hurtigt som muligt og finder normalt sted samme dag, som transaktionen indgås. Da transaktionerne indberettes af begge parter og bekræftes samtidigt af transaktionsregistre, er der heller ikke noget krav om porteføljeafstemning, da der pr. definition ikke kan være nogen uoverensstemmelse mellem modparternes porteføljer. Brasiliens rammer for rettidig bekræftelse og porteføljeafstemning bør derfor anses for ækvivalente med de tilsvarende EU-krav.
- (8) I henhold til Resolução CMN 3.505/07 og Resolução CMN 4.277/13 er værdiansættelse, enten gennem opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi, dagligt pålagt de handlende banker, lokale filialer af udenlandske banker, lokale datterselskaber af udenlandske banker samt fonde og kapitalforvaltere, som alle reguleres af BCB. Forpligtelsen gælder ikke for kooperativer, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, pensionsfonde og andre ikke-finansielle virksomhedsmodparter, som kun er forpligtet til at foretage en daglig værdiansættelse, når de

tilhører et finansielt konglomerat, som også omfatter virksomheder med flere enheder, forretnings- eller investeringsvirksomheder, børser eller sparekasser. Brasiliens rammer kan derfor anses for ækvivalente med de tilsvarende EU-krav, i det omfang denne afgørelse er begrænset til transaktioner, der indgås med modparter, som er reguleret af BCB.

- (9) Under hensyntagen til forpligtelsen til at indberette OTC-derivattransaktioner til transaktionsregistre, der er reguleret i Brasilien, og de retlige konsekvenser af en sådan forpligtelse kan en tostrengt tilgang derfor overvejes for Brasilien og gøre det muligt at konkludere, at kravene i Brasilien med hensyn til rettidig bekræftelse og porteføljeafstemning kan anses for ækvivalente med kravene i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Desuden er de regler, der gælder i Brasilien for daglig værdiansættelse, ækvivalente med dem, der er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013, i det omfang transaktionerne gennemføres med de handlende banker, lokale filialer af udenlandske filialer, lokale datterselskaber af udenlandske banker, fonde og kapitalforvaltere samt kooperativer, forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, pensionsfonde og andre ikke-finansielle virksomhedsmodparter, som tilhører et finansielt konglomerat, og som også omfatter virksomheder med flere enheder, forretnings- eller investeringsvirksomheder, børser eller sparekasser. I betragtning af at størstedelen af de grænseoverskridende OTC-derivattransaktioner gennemføres af modparter, der er reguleret af BCB, bør denne afgørelse derfor begrænses til transaktioner mellem modparter, der er reguleret af BCB, og modparter, der er etableret i Unionen og omfattet af det tilsvarende krav i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013.
- (10) For så vidt angår marginerne for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, består Brasiliens retligt bindende krav af Resolução CMN 4.662/18 og Circular BCB 3.902/18 (Brasiliens marginregler).
- (11) Som fastsat i Brasiliens marginregler er modparter, der falder inden for anvendelsesområdet, alle finansieringsinstitutter og andre institutter, som reguleres af BCB, og hvor en gruppes gennemsnitlige aggregerede operationelle notionelle beløb for transaktioner inden for anvendelsesområdet overstiger 25 mia. BRL. Transaktioner inden for anvendelsesområdet omfatter en række OTC-derivattransaktioner, der er ækvivalente med dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012, med undtagelse af fysisk afviklede råvarederivater, men inklusive guldderivater, der betragtes som transaktioner inden for anvendelsesområdet, som er omfattet af Unionens marginregler, men ikke af Brasiliens marginregler, såvel som aktieoptioner, som er omfattet af Brasiliens marginregler, men som nyder godt af en midlertidig undtagelse i henhold til delegeret forordning (EU) 2016/2251. Desuden — og i lighed med de gældende rammer i Unionen — er koncerninterne transaktioner, fysisk afviklede valutaterminsforretninger, swaps og transaktioner med instrumenter, hvis definition ligner definitionen på dækkede obligationer i Unionen, udelukket fra rækken af transaktioner inden for anvendelsesområdet. De bør dog medregnes ved fastsættelsen af gruppens gennemsnitlige aggregerede operationelle notionelle beløb. Denne afgørelse bør derfor ikke finde anvendelse på fysisk afviklede råvarederivater med undtagelse af guldderivater.
- (12) Modparter, der falder inden for anvendelsesområdet, skal stille og opkræve variationsmarginer fra den 1. september 2019. Modparter inden for anvendelsesområdet, med en gruppes gennemsnitlige aggregerede operationelle notionelle beløb af transaktioner inden for anvendelsesområdet på over 2,250 mia. BRL skal stille og opkræve initialmarginer fra den 1. september 2019, mens modparter inden for anvendelsesområdet under denne tærskel skal stille og opkræve initialmarginer fra den 1. september 2020. Denne afgørelse er derfor begrænset til transaktioner mellem modparter, der er omfattet af artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, og modparter inden for anvendelsesområdet, der er omfattet af kravet om at stille og opkræve variations- og initialmarginer i henhold til Brasiliens marginregler.
- (13) Brasiliens marginregler giver mulighed for et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 1,5 mio. BRL, mens tærskelværdien i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er på 500 000 EUR. Brasiliens marginregler giver også mulighed for, at initialmarginen reduceres med et beløb på op til 150 mio. BRL. Modparter inden for anvendelsesområdet med en kombineret initialmargin under denne tærskel er ikke forpligtet til at udveksle initialmarginer. Artikel 29 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 indeholder bestemmelser om en lignende lempelse, idet tærskelværdien fastsættes til 50 mio. EUR. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem disse valutaers værdi, bør beløbene anses for ækvivalente.

- (14) Ligesom den standardiserede metode til beregning af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Brasiliens marginregler mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i ovennævnte bilag. Brasiliens marginregler giver dog ikke mulighed for at anvende interne modeller eller tredjepartsmodeller til beregning af initialmarginen. Selv om kravene i Brasiliens marginregler til beregning af initialmarginen derfor er mere restriktive end kravene i forordning (EU) nr. 648/2012 og delegeret forordning (EU) 2016/2251, bør de dog anses for ækvivalente med henblik på denne afgørelse.
- (15) Kravene i Brasiliens marginregler om anerkendt sikkerhedsstillelse, dens værdiansættelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Brasiliens marginregler indeholder også en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse, men kræver ikke, at modparter med rimelighed diversificerer den sikkerhedsstillelse, som de opkræver, herunder bl.a. ved at begrænse værdipapirer med lav likviditet for at undgå koncentration af sikkerhedsstillelse, på en måde, der svarer til artikel 8 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Da disse krav om koncentration i henhold til artikel 8 finder anvendelse på modparter i Unionen, kan det imidlertid konkluderes, at kravene til sikkerhedsstillelse i henhold til Brasiliens marginregler fører til et resultat, der er ækvivalent med resultatet i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Brasiliens krav om marginer for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, bør derfor anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (16) Med hensyn til det ækvivalente niveau for beskyttelse af tavshedspligt i Brasilien giver lov 4.595 af 1964, 6.385 af 1976, 10.214 af 2001 og 12.810 af 2013 BCB og CVM beføjelse til at anmode transaktionsregistre om data vedrørende derivattransaktioner. Endvidere præciseres det i tillægslov nr. 105 af 2001 (LC 105), at alle data skal behandles fortroligt. Hvis en anden national eller udenlandsk myndighed har brug for data fra brasilianske transaktionsregistre, bør den i den henseende formelt indgive anmodning til BCB og/eller CVM, som foretager deres analyse, bl.a. under hensyntagen til de begrænsninger, der er pålagt ved LC 105, og nødvendigheden af en formel aftale vil blive analyseret fra sag til sag. Samlet set bør disse love anses for at give et niveau for beskyttelse af tavshedspligt, som er ækvivalent med det, der sikres i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (17) CMN er den øverste myndighed i Brasiliens nationale finanssystem og er generelt ansvarlig for udformningen af penge- og kreditpolitikker. BCB er underlagt CMN og er ansvarlig for pengepolitik, forvaltning af internationale reserver, banktilsyn og tilsyn med udenlandsk kapital og kredit. BCB håndhæver tilsynsreglerne og fungerer også som monetær myndighed og er som sådan ansvarlig for sikringen af den systemiske stabilitet. For at dæmme op for uregelmæssig praksis, gennemføre uddannelsesforanstaltninger og håndtere situationer, der kan bringe det nationale finansielle system i fare, kan BCB idømme administrative sanktioner, vedtage forebyggende eller foreløbige foranstaltninger, udstede tilsagnserklæringer og pålægge suspensioner eller begrænsninger. CVM er underlagt CMN og er ansvarlig for at regulere og føre tilsyn med kapitalmarkederne, herunder værdipapirudstedere, børser og OTC-markeder, og de institutioner, der er en del af værdipapirfordelingssystemet. CVM har til formål at sørge for, at markedet er effektivt og fremme udviklingen og tilstræber også at beskytte investorer og opretholde en retfærdig praksis på værdipapirmarkedet ved at håndhæve reglerne om oplysningspligt og gennemsigtighed. Disse foranstaltninger, som BCB og CVM råder over, bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Brasiliens OTC-derivatregler på en retfærdig og ikke-fordrejende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse.
- (18) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat i brasiliansk lovgivning vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan Kommissionen anmode BCB og CVM om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(19) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 betragtes de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Brasilien for rettidig bekræftelse, daglig værdiansættelse og porteføljeafstemning, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af Banco Central do Brasil (»BCB«) og Comissão de Valores Mobiliários (»CVM«), og som ikke cleares centralt af en CCP, som ækvivalente med de tilsvarende krav i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i sådanne transaktioner er en modpart inden for anvendelsesområdet for så vidt angår marginreglerne i Brasilien.

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 betragtes de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Brasilien for udveksling af sikkerhedsstillelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af BCB og CVM, med undtagelse af fysisk afviklede råvarederivater, men ikke omfattende guldderivater, og som ikke cleares centralt af en CCP, som ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i sådanne transaktioner er en modpart inden for anvendelsesområdet for så vidt angår marginreglerne i Brasilien.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1104

af 5. juli 2021

om anerkendelse af Canadas retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Office of the Superintendent of Financial Institutions som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler (»operationelle risikoreduktionsteknikker«), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginer«) mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1. oktober 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed («ESMA») om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Canada⁽⁴⁾, heriblandt de operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA konkluderede i sin tekniske rådgivning, at eftersom Canada stadig var i færd med at færdiggøre sin reguleringsordning for clearingforpligtelsen, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for ikke-clearede handler, var det ikke i stand til at foretage en endelig analyse og yde teknisk rådgivning om dette spørgsmål.
- (5) Kommissionen har taget ESMA's tekniske rådgivning til efterretning og har taget højde for den reguleringsmæssige udvikling, der har fundet sted siden da. Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Canada, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at reducere de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der finder anvendelse i Canada for OTC-derivataftaler, er fastsat i Guideline E-22 on Margin Requirements for Non-Centrally Cleared Derivatives og i Guideline B-7 on Derivatives Sound Practices (herefter »retningslinjerne«) fra Office of the Superintendent of Financial Institutions («OSFI»). Manglende overholdelse af retningslinjerne kan udløse en revision af den tilladelse, i henhold til hvilken de enheder, der er omfattet af retningslinjerne, opererer. OSFI udfører tilsynsmæssig regulering af og tilsyn med føderalt regulerede finansieringsinstitutter (FRFI) i Canada og er ansvarlig for overvågning og håndhævelse af alle OSFI-retningslinjer. FRFI henviser til banker, udenlandske bankfilialer, bankholdingselskaber, investerings- og udlånsvirksomheder, kooperative kreditforeninger, kooperative detailsammenslutninger, livsforsikringselskaber, ejendoms- og ulykkesforsikringselskaber og forsikringsholdingselskaber. Retningslinjerne fastsætter minimumsstandarder for krav til marginer og andre risikoreduktionsteknikker for ikke-centralt clearede derivattransaktioner, der gennemføres af FRFI'er. Guideline B-7 trådte i kraft i november 2014, mens Guideline E-22 trådte i kraft i juni 2017, og nogle af kravene er omfattet af en indfasning i overensstemmelse med internationale rammer og tilpasset den eksisterende indfasning i delegeret forordning (EU) 2016/2251.
- (7) De operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, som fastsat i Guideline B-7, er fortsat utilstrækkelige i forhold til forpligtelserne i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og afstemning såvel som værdiansættelse af transaktioner. Denne afgørelse bør derfor kun omfatte de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer vedrørende tvistbilægelsesforpligtelserne som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 samt bestemmelserne om marginkrav som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) 2016/2251.
- (8) Med hensyn til de krav til tvistbilægelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, der ikke cleares af en CCP, indeholder Canadas OTC-derivatbestemmelser i Guideline B-7, der finder anvendelse på omfattede FRFI'er, forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012. Navnlig indeholder Guideline B-7 specifikke bestemmelser om tvistbilægelse, der finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP.
- (9) Med hensyn til marginerne for OTC-derivataftaler, der ikke er cleared af en CCP, finder bestemmelserne i Guideline E-22 anvendelse på OTC-derivataftaler som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) nr. 648/2012, med undtagelse af fysisk afviklede valutaterminsforretninger og valutawaps, der ikke er underlagt marginkravene i Guideline E-22, og de faste fysisk afviklede valutatransaktioner i tilknytning til udveksling af en hovedstol af cross-currency swaps, som er undtaget fra krav om initialmargin i Guideline E-22, samt for fysisk afviklede råvaretransaktioner, som ikke er omfattet af definitionen af et derivat i Guideline E-22. I henhold til artikel 27, 30, 30a, 31 og 38 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er valutawaps og valutaterminsforretninger såvel som udveksling af en hovedstol af valutawaps undtaget

(4) ESMA/2013/1375, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Canada, Final report, European Securities and Markets Authority, 1. oktober 2013.

fra krav om initialmargin, hvorimod derivater i tilknytning til dækkede obligationer med henblik på risikoafdækning, visse derivater i tilknytning til securitiseringer og derivater med modparter i tredjelande, hvor der ikke kan sikres en retlig håndhævelse af nettingaftaler eller beskyttelse af sikkerhedsstillelse, såvel som enkeltaktieoptioner og indeksoptioner, er omfattet af undtagelser fra kravene om initial- og variationsmarginer. Denne afgørelse bør derfor ikke finde anvendelse på fysisk afviklede råvarederivater.

- (10) I henhold til Guideline E-22 skal alle FRF'er, der tilhører en konsolideret gruppe, hvis gennemsnitlige aggregerede notionelle beløb ved månedens udgang af ikke-centralt cleared derivater for marts, april og maj 2016 og et hvilket som helst år derefter overstiger 12 mia. CAD («omfattede enheder»), udveksle initial- og variationsmarginer. I henhold til Guideline E-22 har Canada vedtaget den internationalt aftalte tidsplan for indfasningen af initialmarginkravene. Stater, centralbanker, offentlige enheder, anerkendte multilaterale udviklingsbanker, Den Internationale Betalingsbank og centrale modparter er ikke omfattet af definitionen af en omfattet enhed. Finansieringsdatterselskaber (treasury subsidiaries), der udfører risikostyringsaktiviteter på vegne af datterselskaber i en gruppe og visse special purpose enheder (SPE'er), er udelukket fra definitionen af omfattede enheder. Denne afgørelse bør derfor omfatte de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer vedrørende tvistbilæggelse og udveksling af forpligtelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på FRF'er, som er omfattede enheder («omfattede FRF'er»). I henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal alle modparter i en OTC-derivattransaktion, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt. Denne afgørelse bør derfor være betinget af, at der udveksles variationsmarginer for transaktioner, der gennemføres med omfattede FRF'er.
- (11) I henhold til Guideline E-22 skal initial- og variationsmarginer beregnes og »calles« senest to arbejdsdage efter gennemførelsen af en transaktion vedrørende et ikke-centralt cleared derivat mellem en omfattet FRFI og en omfattet enhed. Derefter skal marginer beregnes og »calles« dagligt. Marginer skal stilles eller modtages senest den anden arbejdsdag efter hver margin call. I henhold til artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 skal alle modparter i en OTC-derivataftale, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt eller justere den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen i overensstemmelse hermed. Der bør derfor fastsættes betingelser for variationsmarginer.
- (12) Guideline E-22 indeholder også bestemmelser om et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 750 000 CAD. Dette beløb er fastsat til 500 000 EUR i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem disse valutaers værdi og det fælles mål, bør beløbene anses for ækvivalente.
- (13) Som for beregningen af initialmarginen og ligesom den standardiserede metode til beregning af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Guideline E-22 mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i ovennævnte bilag. Alternativt kan interne modeller eller tredjepartsmodeller anvendes til at beregne initialmarginen, hvis disse modeller opfylder visse krav, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Interne modeller og tredjepartsmodeller er underlagt kontrol af OSFI i forhold til de kriterier, der er fastsat for overholdelse.
- (14) Kravene i Guideline E-22 om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, ligner de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Guideline E-22 indeholder en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse, og i lighed med delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsættes det deri, at sikkerhedsstillelse skal værdisættes dagligt. Retningslinjen fastsætter endvidere, at den udvekslede initialmargin skal opbevares på en sådan måde, at det sikres, at den er umiddelbart tilgængelig for den opkrævende part i tilfælde af modpartens misligholdelse, og at den er underlagt rammer, der beskytter den part, der stiller den, så vidt muligt i tilfælde af den opkrævende modparts konkurs.

- (15) Med hensyn til beskyttelse af forretningshemmeligheder er OSFI's oplysninger underlagt bestemmelserne i section 22 i Office of Superintendent of Financial Institutions Act («OSFI-loven»), som sikrer, at alle oplysninger om et finansieringsinstitut forretninger eller anliggender eller om personer, der beskæftiger sig med disse, som OSFI eller enhver person, der handler efter OSFI's anvisninger, modtager, er fortrolige og behandles i overensstemmelse hermed. OSFI og personer, der handler efter OSFI's anvisninger, er også omfattet af Privacy Act, som beskytter personoplysninger, der kontrolleres af en føderal statslig institution, samt af loven om adgang til oplysninger («Access to Information Act»), som giver ret til adgang til oplysninger i registre under føderale statslige institutioners kontrol. Derfor giver section 22 i lov om OSFI sammen med Privacy Act og Access to Information Act garantier for tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, der er ækvivalente med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (16) Endelig har OSFI med hensyn til effektivt føderalt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer i Canada hovedansvaret for at overvåge og håndhæve overholdelsen af retningslinjerne. OSFI kan træffe en lang række tilsynsmæssige foranstaltninger for at sætte en stopper for overtrædelse af gældende regler. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til retningslinjerne på en retfærdig og ikke-fordrejende måde med henblik på at sikre et effektivt tilsyn og en effektiv håndhævelse, der er ækvivalent med rammerne for tilsyn og håndhævelse i EU-lovgivningen.
- (17) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat i canadisk lovgivning vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, portefølje-komprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleareres af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan Kommissionen anmode OSFI om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (18) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Canadas retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for tvistbilæggelse, som fastsat i Guideline B-7, der finder anvendelse på ikke-centralt cleared derivattransaktioner reguleret af Office of the Superintendent of Financial Institutions («OSFI»), for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i disse transaktioner er etableret i Canada og er et omfattet føderalt reguleret finansieringsinstitut (omfattet FRFI) som defineret i Guideline E-22.

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Canadas retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på ikke-centralt cleared derivattransaktioner reguleret af OSFI, med undtagelse af fysisk afviklede råvarederivater, for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, som yderligere specificeret i delegeret forordning (EU) 2016/2251, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) mindst en af modparterne i disse transaktioner er etableret i Canada og er underlagt Canadas marginkrav

- b) transaktioner opgøres til markedsværdi, og hvis variationsmarginen skal stilles i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, udveksles variationsmarginen den samme dag, hvor den beregnes

Uanset litra b) anses Canadas retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer også for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis det mellem modparterne fastslås, at variationsmarginen ikke på konsekvent vis kan stilles samme dag, som den beregnes, hvis variationsmarginen stilles senest to arbejdsdage efter beregningen, og den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen, justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1105

af 5. juli 2021

om anerkendelse af Singapores retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Monetary Authority of Singapore som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. Endvidere bidrager ækvivalenserklæringen til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart («CCP»). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler («operationelle risikoreduktionsteknikker»), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse («marginer») mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt, der svarer til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

- (4) Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Singapore, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at reducere de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (5) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder i Singapore for ikke-centralt cleared derivataftaler, er fastsat i regulativerne om værdipapirer og futures (Securities and Futures (Licensing and conduct of business) Regulations) samt i retningslinjerne for krav til risikoreduktion for ikke-centralt cleared OTC-derivataftaler («Guidelines on risk mitigation requirements») og i retningslinjerne for marginkrav for ikke-centralt cleared derivataftaler («Guidelines on margins») fra Monetary Authority of Singapore («MAS»). Retningslinjerne for marginkrav trådte i kraft den 1. marts 2017, mens retningslinjerne om krav til risikoreduktion blev offentliggjort i april 2019. MAS er Singapores centralbank og finanstilsynsmyndighed og fører tilsyn med alle finansieringsinstitutter i Singapore, som omfatter banker, forretningsbanker, forsikringsselskaber, kapitalmarkedsmæglere, finansielle rådgivere og finansielle markedsinfrastrukturer. Den har jurisdiktion over OTC-derivater som omhandlet i artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, som fastsat i artikel 54B i Securities and Futures (Licensing and conduct of business) Regulations og i Guidelines on risk mitigation requirements fra MAS er næsten identiske med bestemmelserne i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 med hensyn til rettidig bekræftelse, værdiansættelse af kontrakter, porteføljekomprimering og -afstemning og tvistbilæggelse.
- (7) For så vidt angår krav vedrørende rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, som ikke cleares af en CCP, kan OTC-derivatreglerne i Guidelines fra MAS anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012. Manglende overholdelse af retningslinjerne kan udløse en revision af den tilladelse, i henhold til hvilken de enheder, der er omfattet af retningslinjerne, opererer.
- (8) Singapores marginregler finder anvendelse på OTC-derivataftaler som defineret i artikel 2, nr. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, med undtagelse af fysisk afviklede valutaterminforretninger og swaps, faste fysisk afviklede valutatransaktioner i tilknytning til udveksling af en hovedstol ved hjælp af cross-currency swaps, fysisk afregnede råvarederivater indgået til kommercielle formål, ikke-cleared derivater uden en juridisk bindende nettingaftale, ikke-cleared derivater uden en juridisk bindende aftale om sikkerhedsstillelse, aktieoptioner og aktieindeksoptioner. Singapores marginregler kræver heller ikke nogen specifik behandling af strukturerede produkter, heriblandt dækkede obligationer og securitiseringer. I henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og delegeret forordning (EU) 2016/2251 er valutaswaps og valutaterminforretninger og udveksling af en hovedstol af valutaswaps undtaget fra kravene om initialmargin, og kun derivater i tilknytning til dækkede obligationer med henblik på risikoafdækning, derivater i tilknytning til visse securitiseringer og derivater med modparter i tredjelande, hvor der ikke kan sikres en retlig håndhævelse af nettingaftaler eller beskyttelse af sikkerhedsstillelse, såvel som enkeltaktieoptioner og indeksoptioner, er omfattet af undtagelser fra marginkravene. Denne afgørelse bør derfor ikke finde anvendelse på fysisk afviklede råvarederivater, der er indgået med henblik på kommercielle formål.
- (9) De marginkrav, der er fastsat i Guidelines on margins, gælder for »personer, der er fritaget for at skulle have licens til at udføre kapitalmarkedstjenester i henhold til Section 99(1)(a) eller (b) i SFA« («enhed omfattet af MAS»), som henviser til banker med licens i henhold til Singapores banklov og forretningsbanker. Stater, centralbanker, offentlige enheder, anerkendte multilaterale organer, organisationer eller enheder, Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Verdensbanken, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling er undtaget fra udveksling af marginer i henhold til retningslinjerne. Definitionen af en »enhed omfattet af MAS« er derfor en del af definitionen af »finansiel modpart« i forordning (EU) nr. 648/2012. Denne afgørelse bør derfor omfatte de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer vedrørende operationel risikoreduktion og udveksling af forpligtelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på enheder omfattet af MAS.

- (10) Enheder omfattet af MAS skal udveksle variationsmarginer, hvis deres gennemsnitlige aggregerede notionelle beløb ved månedens udgang af ikkeclearede derivataftaler for marts, april og maj i året overstiger 5 mia. SGD, eller i tilfælde af en transaktion med en enhed omfattet af MAS, hvis gennemsnitlige aggregerede notionelle beløb ved månedens udgang af ikkeclearede derivataftaler for marts, april og maj i året overstiger denne tærskel. I henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 skal alle modparter i en OTC-derivattransaktion, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt. Denne afgørelse bør derfor være betinget af udveksling af en variationsmargin for transaktioner, der gennemføres med enheder, der er omfattet af MAS, og som er underlagt Singapores marginregler.
- (11) I henhold til Guidelines on margins bør udvekslingen af initial- og variationsmarginer (tilsammen »marginer») finde sted inden for standardcyklussen for afvikling for den relevante type sikkerhedsstillelse, dog senest tre arbejdsdage efter transaktionsdatoen eller efter den dato, hvor marginerne skal genberegnes. I henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 skal alle modparter i en OTC-derivataftale, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt eller justere den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen i overensstemmelse hermed. Der bør derfor fastsættes betingelser for variationsmarginer.
- (12) I lighed med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251, skal enheder, der er omfattet af MAS i henhold til Guidelines on margins, og som har et aggregeret notionelt beløb af ikke-clearede OTC-derivater beregnet på konsolideret koncernniveau og eksklusive koncerninterne transaktioner for månederne marts, april og maj året før det år, hvor beregningen overstiger 13 mia. SGD, udveksle en initialmargin. Singapore har vedtaget den internationalt aftalte indfasningsplan for initialmarginkrav. Guidelines on margins indeholder også bestemmelser om et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 800 000 SGD. Tærskelværdien i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er på 500 000 EUR. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem disse valutaers værdi, bør beløbene anses for ækvivalente.
- (13) Ligesom den standardiserede metode til beregning af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Singapores marginregler mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i ovennævnte bilag. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Inden modparterne anvender en intern model eller en tredjepartsmodel, og inden de foretager ændringer heraf, skal de underrette MAS og fremlægge al relevant dokumentation, herunder modelmetoder, specifikationer og valideringsrapporter, der påviser, at modellen er i overensstemmelse med Guidelines on margins.
- (14) Kravene i Singapores marginregler om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, kan anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Singapores marginregler indeholder også en tilsvarende liste over anerkendt sikkerhedsstillelse samt krav om, at enheder omfattet af MAS med rimelighed diversificerer den sikkerhedsstillelse, som de opkræver, bl.a. ved at begrænse værdipapirer med lav likviditet for at undgå koncentration af sikkerhedsstillelse. De krav i Singapores marginregler, der finder anvendelse på værdiansættelse af sikkerhedsstillelse, er sammenlignelige med de krav, der er fastsat i artikel 19 i delegeret forordning (EU) 2016/2251.
- (15) Med hensyn til det ækvivalente niveau for beskyttelse af tavshedspligt i Singapore er ansatte i MAS underlagt bestemmelser om tavshedspligt i Monetary Authority of Singapore Act (»lov om MAS»), som forbyder direktører, ledende personale, ansatte, konsulenter og agenter i MAS at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Derfor giver loven om MAS garantier for tavshedspligt, herunder for beskyttelsen af forretningshemmeligheder, som myndigheder deler med tredjeparter, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012. Således bør loven om MAS anses for at give et niveau for beskyttelse af tavshedspligt, som er ækvivalent med det, der sikres i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (16) Endelig har MAS med hensyn til effektivt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer i Singapore hovedansvaret for at overvåge og håndhæve overholdelsen af retningslinjerne. Mas har beføjelse til at træffe en lang række tilsynsforanstaltninger for at bringe enhver overtrædelse af de gældende krav til ophør, som f.eks. advarselskrivelser, afskedigelse af direktører, nægtelse af tilsynsgodkendelser eller begrænsninger af aktiviteter udført af enheder, der er omfattet af MAS. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Singapores OTC-derivatregler på en retfærdig og ikke-fordrejende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse.

- (17) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat af MAS vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan Kommissionen anmode MAS om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (18) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 betragtes de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Singapore for handelsbekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse og tvistbilæggelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af Monetary Authority of Singapore («MAS»), og som ikke cleares centralt af en CCP, som ækvivalente med de tilsvarende krav i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i sådanne transaktioner er etableret i Singapore og er en enhed omfattet af MAS som defineret i retningslinjerne for marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler.

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Singapores retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af MAS, og som ikke cleares af en CCP, med undtagelse af fysisk afviklede råvarederivater indgået med henblik på kommercielle formål, for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) mindst en af modparterne i disse transaktioner er etableret i Singapore og er en enhed omfattet af MAS som defineret i retningslinjerne for marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler fra Singapore
- b) hvis variationsmarginen kræves stillet i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, udveksles variationsmarginen samme dag, som den beregnes.

Uanset litra b) anses Singapores retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer også for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis det mellem modparterne fastslås, at variationsmarginen ikke på konsekvent vis kan stilles samme dag, som den beregnes, hvis variationsmarginen stilles senest 2 arbejdsdage efter beregningen, og den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen, justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1106

af 5. juli 2021

om anerkendelse af Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Australian Prudential Regulation Authority som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelands retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart («CCP»). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler («operationelle risikoreduktionsteknikker»), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse («marginer») mellem modparter.
- (3) For at et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1. oktober 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed («ESMA») om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer i Australien^(*), heriblandt de operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA konkluderede i sin tekniske rådgivning, at der ikke var noget retligt bindende krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, rammerne for gennemførelse af porteføljeafstemning og -komprimering, værdiansættelse af en portefølje og forpligtelse til tvistbilæggelse eller udveksling af sikkerhedsstillelse mellem modparter i OTC-derivataftaler i Australien. ESMA bemærkede også, at ækvivalensen mellem rammerne for bilaterale marginer ikke kunne vurderes på daværende tidspunkt, da de tekniske standarder, som præciserer reglerne for bilaterale marginer i Unionen endnu ikke var blevet udviklet.
- (5) Kommissionen har i sin vurdering taget hensyn til ESMA's tekniske rådgivning og har taget højde for den reguleringsmæssige udvikling, der har fundet sted siden da. Kommissionen har foretaget en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige krav, der gælder i Australien. Den har også vurderet resultatet af disse krav og af deres evne til at begrænse de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for at være ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer, der gælder i Australien for transaktioner vedrørende ikke-centralt clearede derivataftaler, er fastsat i Prudential Standard CPS 226 af tilsynsmyndigheden Australian Prudential Regulation Authority («APRA») og er vedtaget i henhold til section 11AF i Banking Act 1959 (bankloven), section 32 i Insurance Act 1973 (lov om forsikring), section 230A i Life Insurance Act 1995 (lov om livsforsikring) og section 34C i Superannuation Industry (Supervision) Act 1993 (lov om pensionsfonds-virksomhed). APRA's mandat er at sørge for sikkerheden og soliditeten for tilsynsmæssigt regulerede finansieringsinstitutter, således at de opfylder deres finansielle forpligtelser over for indskydere, forsikringstagere og fondsmedlemmer inden for et stabilt, effektivt og konkurrencedygtigt finansielt system. Prudential Standard CPS 226 kræver, at en virksomhed, der er omfattet af disse regler, har en passende praksis for marginberegning og risikoreduktion i forbindelse med ikke-centralt clearede derivater. Denne Prudential Standard finder anvendelse på institutter inden for bankvirksomhed, almindelig forsikrings- og livsforsikringsvirksomhed og på pensionsfonds-virksomhed, dog med forbehold af visse tærskelværdier. Prudential Standard CPS 226 trådte i kraft den 1. marts 2017. Nogle af kravene heri er underlagt en indfasning i overensstemmelse med den internationale ramme og tilpasset den eksisterende indfasning i delegeret forordning (EU) 2016/2251.
- (7) Prudential Standard CPS 226 finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivater med undtagelse af valutakurskontrakter med en løbetid på mindre end tre dage. Definitionen af ikke-centralt clearede derivater i Prudential Standard CPS 226 er bredere end definitionen af OTC-derivater i artikel 2 i forordning (EU) nr. 648/2012. I afsnit 9, litra g), i Prudential Standard CPS 226 defineres »derivat« som enten et derivat som omhandlet i kapitel 7 i Corporations Act 2001 eller en aftale, der er en forward, swap eller option eller en kombination af disse instrumenter i forbindelse med en eller flere råvarer. Der bør derfor anerkendes ækvivalens med hensyn til OTC-derivater, der er underlagt marginer i henhold til afsnit 9, litra g), i Prudential Standard CPS 226.
- (8) Prudential Standard CPS 226 finder generelt anvendelse på transaktioner i ikke-centralt clearede derivater mellem »enheder, der er omfattet af APRA« og »omfattede modparter«. »Enheder, der er omfattet af APRA«, er autoriserede pengeinstitutter med indlånsvirksomhed (ADI'er), herunder udenlandske ADI'er, og ikkeoperationelle holdingselskaber, der er godkendt i henhold til bankloven, almindelige forsikringsselskaber, herunder forsikringsselskaber i kategori C, ikkeoperationelle holdingselskaber, der er godkendt i henhold til forsikringsloven, og moderselskaber i forsikringskoncerner på niveau 2, livsforsikringsselskaber, herunder gensidige forsikringsselskaber og anerkendte udenlandske livsforsikringsselskaber (EFLIC'er), og ikkeoperationelle holdingselskaber, der er registreret i henhold til loven om livsforsikring, såvel som registreringspligtige enheder inden for pensionsfonds-virksomhed i henhold til loven herom for så vidt angår deres forretningsaktiviteter. Definitionen af »omfattede modparter« svarer stort set til definitionen af »finansiel modpart« i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) nr. 648/2012, men udelukker ligeledes special purpose vehicles i tilfælde, hvor transaktionen gennemføres udelukkende med henblik på risikoafdækning. Definitionen af »omfattede modparter« tager ikke højde for beliggenheden af modpartens jurisdiktion, så længe der ikke hersker nogen tvivl om, at nettingaftalen kan håndhæves i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs, eller hvis aftaler om sikkerhedsstillelse ikke er tvivlsomme og kan håndhæves juridisk i tilfælde af modpartens misligholdelse.

(*) ESMA/2013/1373, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Australia, European Securities and Markets Authority, 1. oktober 2013.

- (9) I henhold til afsnit 11 i Prudential Standard CPS 226 finder forpligtelserne til at udveksle variationsmarginer kun anvendelse på modparter i en transaktion, hvor værdien af ikke-centralt clearede derivater for begge modparter på aggregeret og konsolideret niveau overstiger en bagatelgrænse på 3 mia. AUD. Der findes ikke en sådan tærskelværdi i forordning (EU) nr. 648/2012. Anerkendelsen af ækvivalens bør derfor være betinget af udvekslingen af en variationsmargin mellem modparter, der er omfattet af artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, og enheder, der er omfattet af APRA.
- (10) Prudential Standard CPS 226 indeholder forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i kapitel VIII i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Navnlig afsnit 77 til 94 i den pågældende Prudential Standard indeholder specifikke krav vedrørende rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, transaktionsværdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. Med hensyn til rettidig bekræftelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da de kræver, at transaktioner kun bekræftes »så hurtigt som praktisk muligt«, mens delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 fastsætter en maksimal periode for bekræftelsen af transaktionen. Hvad angår porteføljeafstemning kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da den hyppighed, hvormed en portefølje skal afstemmes, ikke er specificeret i Prudential Standard CPS 226, hvorimod den nøje er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Vedrørende tvistbilæggelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da Prudential Standard i modsætning til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ikke fastsætter en specifik procedure for tvister, der ikke bilægges inden for fem arbejdsdage. Med hensyn til porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 anses for ækvivalente for så vidt angår resultatet med kravene i artikel 13 og 14 i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013.
- (11) I relation til ikke-centralt clearede derivataftaler, der er omfattet af Prudential Standard CPS 226, bør de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer, der gælder for enheder, der er omfattet af APRA, derfor anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse, som finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP.
- (12) I henhold til Prudential Standard CPS 226 skal variationsmarginen udveksles med forbehold af den bagatelgrænse, der er omhandlet i afsnit 11 i denne Prudential Standard, og initialmarginen stilles og opkræves for alle nye ikke-centralt clearede derivattransaktioner, bortset fra fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps, mellem en enhed, der er omfattet af APRA, og en omfattet modpart. APRA har vedtaget den internationalt aftalte indfasning for ikrafttrædelsen af initialmarginkravene, og de tærskelværdier, der anvendes til indfasningen udtrykt i AUD, bør anses for ækvivalente med de tærskelværdier, der er omhandlet i artikel 35 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Tilsvarende undtagelser for fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps og for enkeltaktieoptioner eller indeksoptioner er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivataftaler, der er underlagt marginkrav i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og Prudential Standard CPS 226.
- (13) I overensstemmelse med Prudential Standard CPS 226 skal variationsmarginen beregnes og »calles« dagligt, og afvikling af variationsmarginerne skal ske »omgående«. APRA har offentligt givet udtryk for sin forventning om, at afviklingen af variationsmarginen i praksis sker på T+1-basis (hvor T er datoen for margin call). En sådan afviklingsperiode er dog måske ikke mulig i alle tilfælde, f.eks. på grund af tidszoner og grænseoverskridende hensyn. APRA har derfor vedtaget et principbaseret krav om omgående afvikling af variationsmarginer for at opnå et resultat, der er i overensstemmelse med andre globale reguleringsmæssige krav til afviklingsperioder for variationsmarginer. I henhold til artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 skal alle modparter i en OTC-derivattransaktion, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt eller justere den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen i overensstemmelse hermed. De rammer, der er fastsat i Prudential Standard CPS 226 med hensyn til variationsmargin, bør kun betragtes som ækvivalente, hvis disse rammer giver et resultat, der er ækvivalent med det, der opnås ved at anvende kravene i forordning (EU) nr. 648/2012. Der bør derfor fastsættes betingelser herfor.

- (14) Prudential Standard CPS 226 fastsætter et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 750 000 AUD, mens artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsætter et beløb på 500 000 EUR. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem disse beløb og det fælles mål i Prudential Standard CPS 226 og delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør disse beløb anses for ækvivalente.
- (15) Kravene i Prudential Standard CPS 226 vedrørende beregningen af initialmargin bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Ligesom den standardiserede metode til beregningen af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Prudential Standard CPS 226 mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i dette bilag IV. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes i henhold til Prudential Standard CPS 226 til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, der er ækvivalente med parametrene i delegeret forordning (EU) 2016/2251, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Enheder, der er omfattet af APRA, skal ansøge APRA om godkendelse til at anvende en intern model eller en tredjepartsmodel og sikre, at der foretages en uafhængig undersøgelse af denne model, inden der ansøges om godkendelse.
- (16) Kravene i Prudential Standard CPS 226 om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Prudential Standard CPS 226 indeholder en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse, og en enhed, der er omfattet af APRA, skal have indført passende kontrolforanstaltninger for at sikre, at den opkrævede sikkerhed ikke udviser væsentlig wrong-way-risiko eller væsentlig koncentrationsrisiko. Koncentrationen bør vurderes i forhold til en enkelt udsteder, udstedertype og aktivtype. Marginregler for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, og som er indeholdt i Prudential Standard CPS 226, bør derfor anses for ækvivalente med reglerne i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (17) For så vidt angår niveauet for beskyttelse af tavshedspligt i Australien, er oplysninger, der opbevares af APRA og andre Commonwealth-myndigheder, underlagt loven om privatlivets fred (Privacy Act 1988). Desuden indeholder Australian Prudential Regulation Authority Act 1998 (»APRA Act«) detaljerede bestemmelser om tavshedspligt, der gælder for APRA og dens ansatte. Nærmere bestemt er ansatte eller tidligere ansatte i APRA i henhold til section 56(2) i APRA Act skyldige i en lovovertrædelse, hvis de videregiver »beskyttede oplysninger« eller et »beskyttet dokument« til en person eller »en domstol« (på anden måde end i overensstemmelse med APRA Act). Desuden er section 70 i Crimes Act 1914 (»Crimes Act«) en fortrolighedsbestemmelse, der finder generel anvendelse på Commonwealth-ansatte (dvs. ansatte i den offentlige sektor, herunder APRA's personale og kontrahenter). Under den pågældende bestemmelse er det strafbart for Commonwealth-ansatte at afsløre enhver faktisk omstændighed eller ethvert dokument, som de får kendskab til eller kommer i besiddelse af som følge af deres status som Commonwealth-ansat, og som de er forpligtet til ikke at videregive. Samlet set giver Privacy Act, Crimes Act og APRA Act garantier for tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndigheder deler med tredjeparter, og de bør anses for ækvivalente med bestemmelserne i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (18) Endelig har APRA med hensyn til effektivt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer i Australien hovedansvaret for at overvåge og håndhæve overholdelsen af Prudential Standard CPS 226. APRA kan træffe en lang række tilsynsforanstaltninger, herunder foretage en formel undersøgelse af et instituts anliggender, stille betingelser for godkendelsen af et institut eller udstede instrukser vedrørende bestemte spørgsmål, udpege en vedtægtsmæssigt ansvarlig, retslig leder eller ny administrator til at lede et instituts anliggender, indlede straffesager mod personer eller institutter eller søge tilhold. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Prudential Standard CPS 226 på en retfærdig og ikke-fordrejende måde og for at sikre et effektivt tilsyn og en effektiv håndhævelse, der er ækvivalent med rammerne for tilsyn og håndhævelse i EU-lovgivningen
- (19) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat i australsk lovgivning vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan

Kommissionen anmode APRA om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(20) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse, der finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af Australian Prudential Regulation Authority (»APRA«), for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i disse transaktioner er en enhed, der er omfattet af APRA som defineret i Prudential Standard CPS 226.

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af APRA, for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) mindst en af modparterne i disse transaktioner er en enhed, der er omfattet af APRA som defineret i Prudential Standard CPS 226
- b) hvis variationsmarginen skal angives i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, stilles variationsmarginen samme dag, som den beregnes.

Uanset litra b) anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer også for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis det mellem modparterne fastslås, at variationsmarginen ikke på konsekvent vis kan stilles samme dag, som den beregnes, hvis variationsmarginen stilles senest 2 arbejdsdage efter beregningen, og den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen, justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1107

af 5. juli 2021

om anerkendelse af Hongkongs retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Hong Kong Monetary Authority som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler (»operationelle risikoreduktionsteknikker«), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginer«) mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgerig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1. oktober 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (»ESMA«) om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Hongkong ⁽⁴⁾, heriblandt de operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA konkluderede i sin tekniske rådgivning, at eftersom Hongkong stadig var i færd med at færdiggøre sin reguleringsordning for clearingforpligtelsen, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for ikke-clearede kontrakter, var det ikke i stand til at foretage en endelig og fuldstændig analyse og yde teknisk rådgivning om disse spørgsmål.
- (5) Kommissionen har taget hensyn til den reguleringsmæssige udvikling, der har fundet sted i Hongkong siden 2013, og har foretaget en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Hongkong. Den har også vurderet, at resultatet af disse krav og deres evne til at begrænse de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, kan anses for ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder for »autoriserede institutter« (»AIf'er«) (som defineret i section 2(1) i bankbekendtgørelsen (»BO«), og som består af banker med licens, banker med begrænset licens og indlånsvirksomheder) i Hongkong for transaktioner vedrørende ikke-centralt clearede derivataftaler, er fastsat i Supervisory Policy Manual, module CR-G-14, med titlen »Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions — Margin and Other Risk Mitigation Standards — Margin and Other Risk Mitigation Standards« (»Policy Manual«) udstedt af Hong Kong Monetary Authority (»HKMA«), og som er en lovbestemt retningslinje i henhold til section 7(3) i BO. I henhold til BO er HKMA's hovedopgave at fremme banksystemets generelle stabilitet og effektive funktion gennem reguleringen af bankvirksomhed og indlånsvirksomhed samt tilsyn med AIf'er og deres forretningsaktiviteter. Formålet med Policy Manual er at fastsætte minimumsstandarder, som HKMA forventer at anvende i forbindelse med marginkrav og andre risikoreduktionsteknikker for ikke-centralt clearede OTC-derivattransaktioner. Policy Manual blev først offentliggjort den 27. januar 2017 og derefter ajourført den 11. september 2020. Nogle af kravene heri er underlagt en indfasning i overensstemmelse med den internationale ramme og tilpasset den eksisterende indfasning i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Manglende overholdelse af de lovbestemte retningslinjer kan udløse en revision af godkendelseskriterierne i det syvende tillæg til BO, og kan som sådan med hensyn til resultatet af de lovbestemte retningslinjer anses for ækvivalente med et lovkrav i forbindelse med denne afgørelse.
- (7) Policy Manual finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivater med undtagelse af fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps, valutatransaktioner i forbindelse med cross-currency swaps i tilknytning til udveksling af en hovedstol, fysisk afviklede råvaretermisforretninger og indtil videre ikke-centralt clearede enkeltaktieoptioner, aktiekurveoptioner og aktieindeksoptioner. I Policy Manual forstås ved »ikke-centralt clearede derivater« et OTC-derivatprodukt (som defineret i section 1B, del 1, i Schedule 1 i Securities and Futures Ordinance (»SFO«)), som ikke cleares gennem en central modpart (som defineret i section 2(1) i bestemmelserne Banking (Capital) Rules). Denne definition af »ikke-centralt clearede derivater« bør anses for ækvivalent med definitionen af OTC-derivater i forordning (EU) nr. 648/2012. Denne afgørelse bør derfor træffes med hensyn til de rammer, der finder anvendelse på OTC-derivater, som er underlagt marginkrav i henhold til Policy Manual.
- (8) Policy Manual finder generelt anvendelse på transaktioner i ikke-centralt clearede derivater, der udføres mellem AIf'er og »omfattede enheder«. I Policy Manual forstås ved »omfattede enheder« finansielle modparter, væsentlige ikke-finansielle modparter eller andre enheder, der er udpeget af HKMA, men ikke stater, centralbanker, offentlige enheder, multilaterale udviklingsbanker og Den Internationale Betalingsbank. I henhold til Policy Manual forstås ved »finansiell modpart« enhver enhed i en periode på et år fra den 1. september til den 31. august i det efterfølgende år, hvis enheden selv eller den koncern, som den tilhører, har et gennemsnitligt aggregeret notionelt beløb af ikke-centralt clearede derivater, der overstiger 15 mia. HKD, og som hovedsagelig beskæftiger sig med følgende aktiviteter: bankvirksomhed, værdipapirhandel, forvaltning af pensionsordninger, forsikringsvirksomhed, drift af tjenester inden for pengeoverførsel eller valutaveksling, udlån, securitisering (undtagen hvis og i det omfang den tilknyttede special purpose-enhed indgår ikke-centralt clearede derivattransaktioner udelukkende med henblik på risikoafdækning), porteføljepleje (herunder kapitalforvaltning og fondsforvaltning) og aktiviteter, der er accessoriske

(⁴) ESMA/2013/1369, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Hong Kong, Final report, European Securities and Markets Authority, 1. oktober 2013.

i forhold til udøvelsen af disse aktiviteter. I henhold til Policy Manual forstås ved »betydelig finansiel modpart« enhver enhed bortset fra en finansiel modpart i en periode på et år fra den 1. september til den 31. august i det efterfølgende år, som selv — eller den gruppe, som den tilhører — råder over et gennemsnitligt aggregeret notionelt beløb af ikke-centralt clearede derivater, der overstiger 60 mia. HKD. Definitionen af »omfattede modparter« svarer derfor stort set til definitionen af »finansiel modpart« i artikel 2, stk. 8, i forordning (EU) nr. 648/2012, men udelukker samtidig special purpose vehicles i tilfælde, hvor transaktionen gennemføres udelukkende med henblik på risikoafdækning.

- (9) Policy Manual indeholder forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Navnlige kapitel 4 i Policy Manual (»Risk mitigation standards«) indeholder specifikke krav vedrørende rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, transaktionsværdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivataftaler, som ikke cleares af en CCP, hvilket ville kunne anses for ækvivalente med kravene i EU-lovgivningen.
- (10) I relation til ikke-centralt clearede derivater, der er omfattet af Policy Manual, bør de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer derfor anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse og tvistbilæggelse, som finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP.
- (11) I henhold til Policy Manual skal der udveksles variationsmarginer, og der skal stilles og opkræves initialmarginer for alle nye ikke-centralt clearede derivattransaktioner, med undtagelse af fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps, valutatransaktioner i forbindelse med cross-currency swaps i tilknytning til udveksling af en hovedstol, fysisk afviklede råvareterminalsforretninger og indtil videre ikke-centralt clearede enkeltaktieoptioner, aktiekurveoptioner og aktieindeksoptioner, mellem en Af'er og en omfattet enhed i henhold til den internationalt aftalte indfasning, og for hvilke tærskelværdier udtrykt i HKD bør anses for ækvivalente med tærskelværdier i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Tilsvarende undtagelser for fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps og for enkeltaktieoptioner eller indeksoptioner er fastsat i artikel 37 og 38 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivataftaler, der er underlagt marginkrav i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og Policy Manual.
- (12) Policy Manual kræver, at variationsmarginen stilles senest ved afslutningen af den følgende bankdag og opkræves, senest to arbejdsdage efter at den er blevet »called«. I fodnote 64 til Policy Manual anføres det, at hvis variationsmarginen udveksles med mindre end en daglig frekvens, skal antallet af dage mellem indbetalingen af variationsmargin lægges til den 10-dages-tidsperiode, der anvendes til beregning af initialmarginen i henhold til metoden med interne modeller. Hvis variationsmarginen udveksles med varierende hyppighed mellem beregningerne af initialmarginbeløbene, bør det antal dage, der skal lægges til tidsperioden på 10 dage, være det maksimale antal dage mellem variationsmarginindbetalinger inden for denne periode.
- (13) I Policy Manual fastsættes der et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 3,75 mio. HKD, mens der i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsættes et beløb på 500 000 EUR. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem værdien af disse beløb og det fælles mål i Policy Manual og delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør disse beløb anses for ækvivalente.
- (14) Kravene i Policy Manual vedrørende beregningen af initialmargin bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Ligesom den standardiserede metode til beregningen af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Policy Manual mulighed for at anvende en standardiseret tilgang, der er ækvivalent med den, der er fastsat i det pågældende bilag IV. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes i henhold til Policy Manual til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, der er ækvivalente med parametrene i delegeret forordning (EU) 2016/2251, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Af'er skal ansøge om en formel godkendelse hos HKMA, inden der anvendes en intern model eller en tredjepartsmodel (undtagen i tilfælde af en industristandard for en initialmarginmodel, som Af'er kan anvende, efter at have underrettet HKMA om deres intention herom og HKMA's efterfølgende revision af gennemførelsen).

- (15) Kravene i Policy Manual om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Policy Manual indeholder en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse, og AI'er skal have indført passende kontrolforanstaltninger for at sikre, at den opkrævede sikkerhed ikke udviser væsentlig wrong-way-risiko eller væsentlig koncentrationsrisiko. Koncentrationen bør vurderes i forhold til en enkelt udsteder, udstedertype og aktivtype. Marginregler for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, og som er indeholdt i Policy Manual, bør derfor anses for ækvivalente med reglerne i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (16) Hvad angår niveauet for beskyttelse af den officielle tavshedspligt, skal HKMA's administrerende direktør og de ansatte i HKMA overholde BO's section 120(1) med henblik på at bevare og bistå med at bevare hemmeligholdelse for så vidt angår alle de personanliggender, som de måtte få kendskab til i forbindelse med udøvelsen af enhver funktion i henhold til BO. Med forbehold af tilladte undtagelser må de ikke videregive sådanne oplysninger til en anden person (ud over den person, som sagen vedrører) og må ikke tolerere eller tillade en anden person at få adgang til optegnelser, der er i deres besiddelse, varetægt eller kontrol. Personer, der overtræder disse betingelser, straffes med bøde og fængsel. Section 120(1) i BO indeholder således bestemmelser om tavshedspligt, herunder beskyttelse af fortrolige oplysninger, som HKMA (i henhold til de gældende retlige offentliggørelseskanaler) deler med tredjeparter, og som bør anses for ækvivalent med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (17) Med hensyn til effektivt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer for transaktioner i forbindelse med ikke-centralt cleared derivataftaler i Hongkong har HKMA det primære ansvar for at overvåge og håndhæve overholdelsen af Policy Manual gennem sin løbende risikobaserede tilgang til tilsyn med AI'er. De tilsynsforanstaltninger, som HKMA kan træffe, omfatter krav om, at den pågældende AI'er skal forelægge en rapport i henhold til BO's section 59(2) med henblik på at identificere de grundlæggende årsager til eventuelle mangler i praksis for marginberegning eller risikoreduktion med henblik på fremtidig afhjælpning, og udstede instrukser i henhold til section 52 i BO til en AI'er med krav om, at denne styrker sine interne kontrolsystemer. Desuden vil overholdelsen af Policy Manual blive afspejlet i en CAMEL-vurdering af en AI'er, og/eller en vurdering af tilsynsprocessen. En væsentlig manglende overholdelse af Policy Manual kan foranledige HKMA til at foretage en undersøgelse af, om en AI'er fortsat opfylder godkendelseskriterierne i det syvende tillæg til BO, og om dens ledelse fortsat er egnet og forsvarlig i forhold til sin rolle. Selv om det ikke sædvanligvis praktiseres, har HKMA desuden beføjelse til at tilbagekalde eller suspendere godkendelsen af en AI'er. Disse beføjelser er fastsat i BO's section 22(1), 24(1) og 25(1). Disse bestemmelser bør derfor anses for at sikre effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Policy Manual på en retfærdig og ikke-fordrejende måde og sikre et effektivt tilsyn og en effektiv håndhævelse, der er ækvivalent med rammerne for tilsyn og håndhævelse i EU-lovgivningen.
- (18) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af de reguleringsmæssige krav, der er fastsat i Hongkongs lovgivning vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan Kommissionen anmode HKMA om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (19) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Hongkongs retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer med henblik på rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og afstemning, værdiansættelse og tvistbilæggelse, som finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af Hong Kong Monetary Authority (»HKMA«), for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne i en sådan transaktion er et godkendt institut som defineret i section 2(1) i Banking Ordinance og underlagt risikoreduktionsteknikker fastsat i HKMA's Supervisory Policy Manual module CR-G-14 med titlen »Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions — Margin and Other Risk Mitigation Standards«.

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Hongkongs retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af HKMA, for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1108

af 5. juli 2021

om anerkendelse af USA's retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af bestyrelsen for det amerikanske centralbanksystem (Board of Governors of the Federal Reserve System), den amerikanske banktilsynsmyndighed (Office of the Comptroller of the Currency), den amerikanske centrale indskudsgarantisammenslutning (Federal Deposit Insurance Corporation), landbrugskreditmyndigheden (Farm Credit Administration) og forbundsmyndigheden med ansvar for boligfinansiering (Federal Housing Finance Agency) som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelændene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart («CCP»). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler («operationelle risikoreduktionsteknikker»), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse («marginer») mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjeland's retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

- (4) Den 1. september 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i USA ⁽⁴⁾, bl.a. for de operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, der gælder for OTC-derivataftaler, som ikke cleares af en CCP. ESMA fokuserede imidlertid i sin tekniske rådgivning på de regler, der var udstedt af den amerikanske råvarefutures-kommission (Commodity Futures Trading Commission (CFTC)) og den amerikanske Securities and Exchange Commission (SEC), og omfattede ikke de regler, der finder anvendelse på modparter, der reguleres af Board of Governors of the Federal Reserve System (FRS), Office of the Comptroller of the Currency (OCC), Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC), Farm Credit Administration (FCA) og Federal Housing Finance Agency (FHFA) (tilsammen »de amerikanske tilsynsmyndigheder«).
- (5) Kommissionen har taget hensyn til den reguleringsmæssige udvikling, der har fundet sted, siden den modtog ESMA's tekniske rådgivning. Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i USA, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at reducere de risici, der følger af sådanne aftaler, på en måde, der anses for ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder i USA for OTC-derivatkontrakter, er fastsat i afsnit VII i Dodd Frank Wall Street Reform and Consumer Protection-loven (»Dodd-Frank-loven«), og i de særlige gennemførelsesbestemmelser, som de amerikanske tilsynsmyndigheder har vedtaget.
- (7) Der findes ingen ækvivalente regler i forhold til de operationelle risikoreduktionsteknikker, som finder anvendelse på OTC-derivater, der ikke cleares af en CCP i henhold til Dodd-Frank-loven, og de amerikanske tilsynsmyndigheder har ikke udstedt regler eller forskrifter, der pålægger ækvivalente krav. Denne afgørelse omfatter derfor ikke de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for OTC-derivattransaktioner, der indgås mellem en modpart, der reguleres af de amerikanske tilsynsmyndigheder, og en modpart, der er etableret i Unionen og underlagt kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, og for så vidt angår rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning samt forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse.
- (8) I Unionen er OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, i henhold til artikel 11, stk. 3, underlagt forpligtelsen om udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginkrav«). I henhold til denne bestemmelse skal alle modparter udveksle variationsmarginer, og modparter over en vis tærskel skal udveksle initialmarginer. I den forbindelse skal hver modpart, der reguleres af en amerikansk tilsynsmyndighed, overholde den regel, der er vedtaget af de amerikanske tilsynsmyndigheder som fastsat i afsnit 12 i den amerikanske Code of Federal Regulation, henholdsvis i del 45 (for OCC), 237 (for FRS), 349 (for FDIC), 624 (for FCA) og 1221 (for FHFA) (samlet »swap margin-reglen«).
- (9) Swap margin-reglen finder anvendelse på swaps og værdipapirbaserede swaps, der indgås mellem CSE'er (Covered Swap Entities) og andre swap-enheder, finansielle slutbrugere med væsentlige swapeksponeringer samt i et vist omfang finansielle slutbrugere uden væsentlig eksponering for swaps og andre modparter, som f.eks. stater, multilaterale udviklingsbanker eller Den Internationale Betalingsbank. For at en enhed kan have en væsentlig swapeksponering, skal denne enhed have et gennemsnitligt dagligt aggregeret notionelt beløb af ikke-clearede OTC-derivater for juni, juli og august i det foregående kalenderår, som overstiger 8 mia. USD, mens den tilsvarende tærskel i artikel 28 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er på 8 mia. EUR. I Unionen har kravet om udveksling af variationsmargin ikke en væsentlighedstærskel og gælder for alle modparter, der er omfattet af artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012. Reglerne for et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer i henhold til swap margin-reglen er på 500 000 USD, mens det relaterede krav, der er fastsat i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251, er på 500 000 EUR. Under hensyntagen til de begrænsede virkninger som følge af forskellen i valutaer bør disse beløb betragtes som ækvivalente.

⁽⁴⁾ ESMA/2013/BS/1157, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — USA, Final report, European Securities and Markets Authority, 1. september 2013.

- (10) Kravene i swap margin-reglen finder anvendelse på »swaps« som defineret i section 721 i Dodd-Frank-loven og »værdipapirbaserede swaps« som defineret i section 761 i Dodd-Frank-loven og omfatter således næsten alle aftaler, der er defineret som OTC-derivater i forordning (EU) nr. 648/2012, med undtagelse af valutaterminforretninger og valutaswaps, for hvilke swap margin-reglen ikke stiller krav. Swap margin-reglen kræver heller ikke nogen specifik behandling af strukturerede produkter, heriblandt dækkede obligationer og securitiseringer. I Unionen er valutaswaps og valutaterminforretninger undtaget fra initialmarginkravene, og derivater i tilknytning til dækkede obligationer med henblik på risikoafdækning kan også fritages for initialmarginkravene. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivatstransaktioner, der er underlagt marginer i henhold til både EU-retten og swap margin-reglen.
- (11) Kravene i swap margin-reglen vedrørende beregning af initialmargin er ækvivalente med de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012. I lighed med bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251 tillader swap margin-reglen anvendelse af en standardiseret tilgang. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes til denne beregning, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Disse modeller skal godkendes af den relevante amerikanske tilsynsmyndighed.
- (12) Kravene i swap margin-reglen om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Swap margin-reglen indeholder en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse. Swap margin-reglen bør derfor anses for at være ækvivalent med reglen i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (13) For så vidt angår et ækvivalent niveau for beskyttelse af tavshedspligt i USA, er oplysninger, der opbevares af føderale myndigheder, underlagt loven om privatlivets fred (Privacy Act) og loven om informationsfrihed (Freedom of Information Act (FOIA)). I henhold til FOIA skal der i mange tilfælde træffes foranstaltninger af en enkeltperson eller en organisation for at sikre fortrolig behandling af de indsendte oplysninger. Derfor giver Privacy Act og FOIA garantier for tavshedspligt, herunder for beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndigheder deler med tredjeparter, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012. USA's krav bør anses for at give et niveau for beskyttelse af tavshedspligt, som er ækvivalent med det, der sikres i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (14) Endelig har de amerikanske tilsynsmyndigheder med hensyn til effektivt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer i USA brede undersøgelses- og overvågningsbeføjelser til at vurdere, om CSE'erne overholder swap margin-reglen. De amerikanske tilsynsmyndigheder kan træffe en lang række tilsynsmæssige foranstaltninger for at sætte en stopper for overtrædelse af gældende regler. Desuden omfatter USA's retlige rammer bestemmelser om civile retlige sanktioner, herunder midlertidige eller permanente forbud eller påbud og bøder samt strafferetlige sanktioner for overtrædelser af de gældende regler. Disse foranstaltninger bør derfor anses for på en retfærdig og ikkefordrejende måde at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Dodd-Frank-loven, Commodity Exchange Act, Securities Exchange Act, swap margin-reglen og i givet fald regulativer fra CFTC og SEC, således at der sikres en effektiv overvågning og håndhævelse.
- (15) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat af de amerikanske tilsynsmyndigheder vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan Kommissionen anmode USA's tilsynsmyndigheder om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalensserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(16) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 skal de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer i Amerikas Forenede Stater med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på transaktioner reguleret som »swaps« som defineret i section 721 i Dodd-Frank-loven eller »værdipapirbaserede swaps« som defineret i Section 761 i Dodd-Frank-loven, og som ikke cleares af en central modpart, anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i disse transaktioner er etableret i USA og betragtes som en Covered Swap Entity af det amerikanske centralbanksystem, (Board of Governors of the Federal Reserve System — FRS), den amerikanske banktilsynsmyndighed (Office of the Comptroller of the Currency — OCC), den amerikanske centrale indskudsgarantisammenslutning (Federal Deposit Insurance Corporation — FDIC), landbrugskreditmyndigheden (Farm Credit Administration — FCA) eller forbundsmyndigheden med ansvar for boligfinansiering (Federal Housing Finance Agency — FHFA), og denne modpart er underlagt swap margin-reglen som fastsat i afsnit 12 i den amerikanske Code of Federal Regulation, henholdsvis i del 45 (for OCC), 237 (for FRS), 349 (for FDIC), 624 (for FCA) og 1221 (for FHFA) (samlet »swap margin-reglen«).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA